

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2018/760 на Съвета от 14 май 2018 година за сключване на Споразумение под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти 1
- Споразумение под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти 3

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2018/761 на Комисията от 16 февруари 2018 година за определяне на общи методи за безопасност, отнасящи се за надзор от националните органи по безопасността след издаването на единен сертификат за безопасност или на разрешение за безопасност в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията ⁽¹⁾ 16
- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 на Комисията от 8 март 2018 година за установяване на общи методи за безопасност във връзка с изискванията към системата за управление на безопасността съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 на Комисията ⁽¹⁾ 26
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763 на Комисията от 9 април 2018 година за определяне на практически разпоредби относно издаването на единни сертификати за безопасност на железопътни предприятия съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 653/2007 на Комисията ⁽¹⁾ 49
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/764 на Комисията от 2 май 2018 година относно таксите и възнагражденията, дължими на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз, и съответните условия за плащане ⁽¹⁾ 68

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/765 на Комисията от 23 май 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 по отношение на датата на внасяне на склад на обезмасленото мляко на прах, продавано чрез тържна процедура 73

Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/766 на Комисията от 23 май 2018 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1484/95 по отношение на определянето на представителните цени в секторите на птичето месо и яйцата, както и за яйчния албумин 74

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС, Евратом) 2018/767 на Съвета от 22 май 2018 година за определяне на периода за деветите преки всеобщи избори на представители в Европейския парламент 76

- ★ Решение (ЕС) 2018/768 на Съвета от 22 май 2018 година за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на 55-ата сесия на Комисията от експерти по превоза на опасни товари към Междуправителствената организация за международни железопътни превози по отношение на някои изменения на притурка С към Конвенцията за международни железопътни превози 77

- ★ Решение (ЕС, Евратом) 2018/769 на Съвета от 22 май 2018 година за назначаване на трима членове, предложени от Кралство Нидерландия, в Европейския икономически и социален комитет 80

- ★ Решение (ЕС) 2018/770 на Съвета от 22 май 2018 година за назначаване на заместник-член, предложен от Кралство Испания, в Комитета на регионите 81

- ★ Делегирано решение (ЕС) 2018/771 на Комисията от 25 януари 2018 година относно приложимата система за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели на осигурителните устройства, използвани при строежи и предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина, съгласно Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 82

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/760 НА СЪВЕТА

от 14 май 2018 година

за сключване на Споразумение под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 19 от Споразумението за Европейското икономическо пространство договарящите страни поемат ангажимент да продължат усилията си с цел постигане на постепенно либерализиране на търговията със селскостопански продукти.
- (2) В съответствие с Решение (ЕС) 2017/2182 на Съвета ⁽²⁾ Споразумението под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти (наричано по-долу „споразумението“) бе подписано на 4 декември 2017 година, при условие за сключването му.
- (3) Споразумението следва да бъде одобрено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Споразумението под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти се одобрява от името на Съюза.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва лицето(лицата), упълномощено(и) да депозира(т) от името на Съюза документа за одобрение, предвиден в споразумението ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Одобрение от 17 април 2018 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2017/2182 на Съвета от 20 ноември 2017 година за подписване, от името на Европейския съюз, на Споразумението под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти (ОВ L 309, 24.11.2017 г., стр. 1).

⁽³⁾ Датата на влизане в сила на споразумението ще бъде публикувана в Официален вестник на Европейския съюз от Генералния секретариат на Съвета.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 14 май 2018 година.

За Съвета
Председател
Е. ЗАХАРИЕВА

СПОРАЗУМЕНИЕ**под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия относно допълнителни търговски преференции за селскостопански продукти**

А. Писмо от Европейския съюз

Госпожо,

Имам честта да се позова на преговорите между Европейския съюз и Кралство Норвегия (наричани по-долу „страните“) относно двустранната търговия със селскостопански продукти, приключили на 5 април 2017 г.

Новият кръг от преговори в областта на търговията със селскостопански продукти между Европейската комисия и правителството на Норвегия започна въз основа на член 19 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-долу „Споразумението за ЕИП“) с цел постигане на напредък в постепенното либерализиране на търговията със селскостопански продукти между страните на преференциална, взаимна и взаимноизгодна основа. Преговорите се проведоха при добра организация и при отделяне на дължимото внимание на развитието на съответните селскостопански политики и ситуации на страните, включително развитието на двустранната търговия, както и на условията на търговия с други търговски партньори.

С настоящото потвърждавам, че при тези преговори се стигна до следните резултати:

1. Норвегия се задължава да предоставя безмитен достъп за продуктите с произход от Европейския съюз, изброени в приложение I към настоящото споразумение.
2. Норвегия се задължава да установи тарифни квоти за продуктите с произход от Европейския съюз, изброени в приложение II към настоящото споразумение.
3. Европейският съюз се задължава да предоставя безмитен достъп за продуктите с произход от Норвегия, изброени в приложение III към настоящото споразумение.
4. Европейският съюз се задължава да установи тарифни квоти за продуктите с произход от Норвегия, изброени в приложение IV към настоящото споразумение.
5. Тарифните кодове, посочени в приложения I — IV към настоящото споразумение, са тарифните кодове, които се прилагат за страните от 1 януари 2017 г.
6. Съществуващите тарифни квоти за внос в Норвегия на 600 тона свинско месо, 800 тона месо от домашни птици и 900 тона месо от животни от рода на едрия рогат добитък, изброени в приложение II към Споразумението под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия, подписано на 15 април 2011 г. (наричано по-долу „Споразумението от 2011 г.“), няма да бъдат засегнати от прилагането на евентуално бъдещо споразумение на СТО относно селското стопанство. Поради това точка 7 от Споразумението от 2011 г. се заличава.
7. По отношение на допълнителната тарифна квота за внос в Норвегия на 1 200 тона сирене и извара страните се споразумяват, че 700 тона ще се уредят чрез търг, а 500 тона — чрез система за лицензиране.
8. Страните ще продължат усилията си да обединят всички двустранни отстъпки (тези, които вече са в сила, и тези, които са предвидени в настоящото споразумение) в нова размяна на писма, която да замени съществуващите двустранни споразумения относно селскостопанските продукти.
9. Правилата за произход на стоките за целите на прилагането на отстъпките, посочени в приложения I — IV към настоящото споразумение, са изложени в приложение IV към Споразумението под формата на размяна на писма от 2 май 1992 г. (наричано по-долу „Споразумението от 1992 г.“). Вместо допълнението към приложение IV към Споразумението от 1992 г. обаче се прилага приложение II към протокол 4 към Споразумението за ЕИП.
10. Страните гарантират, че отстъпките, които си предоставят една на друга, няма да бъдат засегнати неблагоприятно.

11. Страните се споразумяват да гарантират, че тарифните квоти ще се управляват по такъв начин, че вносът да може да се осъществява редовно и договорените количества действително да се внасят.
12. Страните се споразумяват редовно да обменят информация за търгуваните продукти, управлението на тарифните квоти, ценовите котировки и всякаква друга полезна информация относно съответния вътрешен пазар и прилагането на договореното с настоящите преговори.
13. По искане на една от страните се провеждат консултации по всеки въпрос, който се отнася до прилагането на договореното с настоящите преговори. Ако при прилагането възникнат трудности, консултациите се провеждат възможно най-бързо с цел да се приемат подходящи коригиращи мерки.
14. Страните потвърждават ангажимента си в съответствие с член 19 от Споразумението за ЕИП да продължат своите усилия с цел постигане на постепенно либерализиране на търговията със селскостопански продукти. За тази цел страните се договарят след две години да проведат нов преглед на условията за търговия със селскостопански продукти с цел да се проучи възможността за евентуални отстъпки.
15. В случай на ново разширяване на Европейския съюз страните ще направят оценка на въздействието върху двустранната търговия с цел двустранните преференции да се адаптират по начин, който да позволи непрекъснатост на вече съществуващите преференциални търговски потоци между Норвегия и присъединяващите се държави.

Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от третия месец след датата на депозиране на последния документ за одобрение.

Учтиво Ви моля да потвърдите съгласието на Вашето правителство с гореизложеното.

Моля приемете, госпожо, моите най-дълбоки почитания.

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Sastavljeno u Bruxellesu
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Întocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Utferdiget i Brussel,

04 -12- 2017

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 For Den europeiske union

ПРИЛОЖЕНИЕ I

БЕЗМИТЕН ДОСТЪП ЗА ВНОС В НОРВЕГИЯ НА ПРОДУКТИ С ПРОИЗХОД ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Норвежки митнически тарифен код	Описание на продуктите
01.01.2100	Живи коне, магарета, мулета и катъри; коне; расови за разплод
01.01.2902	Живи коне, магарета, мулета и катъри; други коне; с тегло по-малко от 133 kg
01.01.2908	Живи коне, магарета, мулета и катъри; други коне; други
02.07.4300	Меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици от № 01.05, пресни, охладени или замразени; от патици; тлъст черен дроб, пресен или охладен
02.07.5300	Меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици от № 01.05, пресни, охладени или замразени; от гъски; тлъст черен дроб, пресен или охладен
05.06.9010	Кости и сърцевина от рога, необработени, обезмаслени, само подготвени (но неизрязани във форми), обработени с киселини или дежелатинирани; прах и отпадъци от тези материали; други; за фураж
05.11.9911	Продукти от животински произход, неупоменати, нито включени другаде; мъртви животни, включени в глави 1 или 3, неподходящи за консумация от човека; други; кръв на прах, негодна за консумация от човека; за фураж

Норвежки митнически тарифен код	Описание на продуктите
05.11.9930	Продукти от животински произход, неупоменати, нито включени другаде; мъртви животни, включени в глави 1 или 3, неподходящи за консумация от човека; други; месо и кръв; за фураж
05.11.9980	Продукти от животински произход, неупоменати, нито включени другаде; мъртви животни, включени в глави 1 или 3, неподходящи за консумация от човека; други; други; за фураж
06.02.1021	Други живи растения (включително корените им), издънки и калеми; гъбен мицел; издънки, невкоренени, и калеми; издънки за разсадници или за градинарски цели, с изключение на зелени растения от 15 декември до 30 април; <i>Begonia</i> , всички сортове, <i>Campanula isophylla</i> , <i>Eupharboria pulcherrima</i> , <i>Poinsettia pulcherrima</i> , <i>Fuchsia</i> , <i>Hibiscus</i> , <i>Kalanchoe</i> и петуния, влачеща (<i>Petunia hybrida</i> , <i>Petunia atkinsiana</i>)
06.02.1024	Други живи растения (включително корените им), издънки и калеми; гъбен мицел; издънки, невкоренени, и калеми; издънки за разсадници или за градинарски цели, с изключение на зелени растения от 15 декември до 30 април; <i>Pelargonium</i>
06.02.9032	Други живи растения (включително корените им), издънки и калеми; гъбен мицел; други; в буца пръст или друга среда; други растения в саксии или разсад, включително плодни и зеленчукови растения за декоративни цели; зелени растения в саксии от 1 май до 14 декември; <i>Asplenium</i> , <i>Begonia x rex-cultorum</i> , <i>Chlorophytum</i> , <i>Euonymus japonicus</i> , <i>Fatsia japonica</i> , <i>Aralia sieboldii</i> , <i>Ficus elastica</i> , <i>Monstera</i> , <i>Philoden-dron scandens</i> , <i>Rader-machera</i> , <i>Stereo-spermium</i> , <i>Syngonium</i> и <i>X-Fatshedera</i> , също при внос като част от разнородни групи растения
ex 07.08.2009 ⁽¹⁾	Бобови зеленчуци, със или без шушулките, пресни или охладени; фасул; фасул, пресен или охладен (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.), различен от зелен фасул, аспержов фасул, мазен фасул и обикновен фасул
07.09.9930	Други зеленчуци, пресни или охладени; други; други; сладка царевича; за фураж
ex 07.10.2209 ⁽¹⁾	Зеленчуци (неварени или варени във вода или на пара), замразени; бобови зеленчуци, със или без шушулките; фасул (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.); различни от зелен фасул, аспержов фасул, мазен фасул и обикновен фасул
07.11.5100	Зеленчуци, временно консервирани (например посредством серен диоксид или във вода — солена, сулфурирана или с прибавка на други вещества, подsigуряващи временното им консервиране), но негодни за консумация в това състояние; гъби и трюфели; гъби от рода <i>Agaricus</i>
07.11.5900	Зеленчуци, временно консервирани (например посредством серен диоксид или във вода — солена, сулфурирана или с прибавка на други вещества, подsigуряващи временното им консервиране), но негодни за консумация в това състояние; гъби и трюфели; други
07.14.3009	Корени от маниока, арарут или салеп, земни ябълки, сладки картофи и подобни корени и грудки с високо съдържание на нишесте или инулин, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули; сърцевина на сагово дърво; игнам (индийски картофи) (<i>Dioscorea</i> spp.); непредназначени за фураж
ex 07.14.4000 ⁽¹⁾	Корени от маниока, арарут или салеп, земни ябълки, сладки картофи и подобни корени и грудки с високо съдържание на нишесте или инулин, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули; сърцевина на сагово дърво; таро (<i>Colocasia</i> spp.)
07.14.5009	Корени от маниока, арарут или салеп, земни ябълки, сладки картофи и подобни корени и грудки с високо съдържание на нишесте или инулин, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули; сърцевина на сагово дърво; <i>yautia</i> (<i>Xanthosoma</i> spp.); непредназначени за храна за животни
08.11.2011	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; къпини, черници или кръстоски на малини и къпини

Норвежки митнически тарифен код	Описание на продуктите
08.11.2012	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; с добавка на захар или други подсладители; касис
08.11.2013	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; с добавка на захар или други подсладители; цариградско грозде
08.11.2092	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; други; къпини, черници или кръстоски на малини и къпини
08.11.2094	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; други; касис
08.11.2095	Плодове, неварени или варени във вода или на пара, замразени, дори с добавка на захар или други подсладители; други; цариградско грозде
08.12.1000	Плодове, временно консервирани (например посредством серен диоксид или във вода — солена, сулфурирана или с прибавка на други вещества, подsigуряващи временното им консервиране), но годни за консумация в това състояние; череша
10.08.5000	Елда, просо и канарско просо; други житни растения; киноа (<i>Chenopodium quinoa</i>)
11.09.0010	Глутен от пшеница, дори в изсушено състояние; за фураж
12.12.2910	Рожкови, водорасли, захарно цвекло и захарна тръстика, пресни, охладени, замразени или сушени, дори на прах; ядки и костилки от плодове и други растителни продукти (включително непечените корени от цикория от вида <i>Cichorium intybus sativum</i>), служещи главно за консумация от човека, неупоменати, нито включени другаде; водорасли; други; за фураж
17.02.2010	Други видове захар, включително лактоза, малтоза, глюкоза и фруктоза (левулоза), химически чисти, в твърдо състояние; захарни сиропи без ароматизиращи или оцветяващи добавки; заместители на мед, дори смесени с естествен мед; карамелизирана захар и карамелизирани меласи; захар от клен и сироп от клен; за фураж
20.08.9300	Плодове и други части от растения, годни за консумация, приготвени или консервирани по друг начин, със или без прибавка на захар или други подсладители или алкохол, неупоменати, нито включени другаде; други, включително смесите, с изключение на тези от подпозиция 2008.1900; боровинки (<i>Vaccinium macrocarpon</i> , <i>Vaccinium oxycoccus</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i>)
20.09.8100	Плодови сокове (включително гроздова мъст) или зеленчукови сокове, неферментирани, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители; сокове от други плодове или зеленчуци; боровинки (<i>Vaccinium macrocarpon</i> , <i>Vaccinium oxycoccus</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i>)
ex 20.09.8999	Плодови сокове (включително гроздова мъст) или зеленчукови сокове, неферментирани, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители; сокове от други плодове или зеленчуци; други; други; други; сок или концентрат от черни боровинки
22.06	Други ферментирани напитки (например ябълково вино (cider), крушово вино (perry), медовина, sake); смеси от ферментирани напитки и смеси от ферментирани и безалкохолни напитки, неупоменати, нито включени другаде
23.03.1012	Остатъци от производството на нишесте или скорбяла и подобни остатъци, резенки от цвекло, остатъци от захарна тръстика и други отпадъци от производството на захар, отпадъци и остатъци от пивоварни или от спиртоварни, дори агломерирани под формата на гранули; остатъци от производството на нишесте или скорбяла и подобни остатъци; за фураж; от картофи.

(¹) Тези продукти се внасят безмитно. Въпреки това Норвегия запазва правото да въведе мито, ако продуктите се внасят за фураж.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАРИФНИ КВОТИ ЗА ВНОС В НОРВЕГИЯ НА ПРОДУКТИ С ПРОИЗХОД ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Норвежки тарифен код	Описание на продуктите	Консолидирани тарифни квоти (годишно количество в тонове)	От които допълнителни квоти ⁽¹⁾	Мито в рамките на квотата (НОК/kg)
	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, пресни или охладени:			
02.01.1000	Цели или половин трупове			
02.01.2001	„Компенсирани“ четвъртинки, т.е. предни четвъртинки и задни четвъртинки от едно и също животно, представени заедно	2 500	1 600	0
02.01.2002	Други предни четвъртинки			
02.01.2003	Други задни четвъртинки			
02.01.2004	Разфасовки, наречени „Pistola“			
	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, замразени:			
02.02.1000	Цели или половин трупове			
02.02.2001	„Компенсирани“ четвъртинки, т.е. предни четвъртинки и задни четвъртинки от едно и също животно, представени заедно			
02.02.2002	Други предни четвъртинки			
02.02.2003	Други задни четвъртинки			
02.02.2004	Разфасовки, наречени „Pistola“			
	Меса от животни от рода на свинете, пресни, охладени или замразени:			
02.03.1904	Гърди (шарено месо) и разфасовки от тях, необезкостени	300 ⁽²⁾	300 ⁽²⁾	15
	Меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици от № 01.05, пресни, охладени или замразени: От петли и кокошки:			
02.07.1100	Неразфасовани, пресни или охладени			
02.07.1200	Неразфасовани, замразени	950	150	0
02.07.2400	От пуйки: Неразфасовани, пресни или охладени			
02.07.2500	Неразфасовани, замразени			

Норвежки тарифен код	Описание на продуктите	Консолицирани тарифни квоти (годишно количество в тонове)	От които допълнителни квоти ⁽¹⁾	Мито в рамките на квотата (НОК/kg)
02.07.4401	От патици, пресни или охладени; гърди и разфасовки от тях	200	100	30
	Меса и карантии, годни за консумация, осолени или в саламура, сушени или пушени; брашна и прахове, годни за консумация, от меса или карантии: Меса от животни от рода на свинете: бутове, плешки и техните разфасовки, необезкостени	600 ⁽³⁾	200 ⁽³⁾	0
02.10.1101	Съдържащи тегловно 15 % или повече кости			
02.10.1109	Други (по-малко от 15 % кости)			
02.10.1900	Други (различни от бутове, плешки и разфасовки от тях, гърди и разфасовки от тях, необезкостени)			
04.06	Сирене и извара	8 400	1 200	0
ex 06.02.9043 ⁽⁴⁾ 06.02.9044	Други живи растения (включително корените им), издънки и калемки; гъбен мицел: Други; растения в саксии или разсад, с цвят;	20 милиона норвежки крони	12 милиона норвежки крони	0
06.02.9031	Зелени растения в саксии от 1 май до 14 декември ⁽⁵⁾	7 милиона норвежки крони	3 милиона норвежки крони	0
	Марули (<i>Lactuca sativa</i>) и цикория (<i>Cichorium spp.</i>), пресни или охладени: Айсбергова маруля От 1 март до 31 май	500 ⁽⁶⁾	100 ⁽⁶⁾	0
07.05.1112	Цяла			
07.05.1119	Друга			
10.05.9010	Царевичка: За фураж	15 000	5 000	0
16.01.0000	Колбаси и подобни продукти от месо, карантии или кръв; приготвени храни на база на тези продукти	600	200	0

⁽¹⁾ За периода 1.1—31.12 и по време на първата година от прилагането на споразумението *pro rata*, ако е необходимо. Допълнителни квоти, които се добавят към съществуващите квоти, договорени по предишни споразумения между ЕС и Норвегия.

⁽²⁾ В периода 1.12—31.12.

⁽³⁾ Количеството е за внос на необезкостени бутове. За обезкостени бутове се използва коефициент на преобразуване 1,15.

⁽⁴⁾ С изключение на следните растения: *Argyranthemum frutescens*, *Chrysanthemum frutescens*, *Begonia x hiemalis*, *Begonia elatior*, *Campanula*, *Dendranthema x grandiflora*, *Chrysanthemum x morifolium*, *Euphorbia pulcherrima*, *Poinsettia pulcherrima*, *Hibiscus*, *Kalanchoe*, *Pelargonium*, *Primula* и *Saintraulia*.

⁽⁵⁾ Включват следните растения: *Condiaeum*, *Croton*, *Dieffenbachia*, *Epipremnum*, *Scindapsus aureum*, *Hedera*, *Nephrolepis*, *Peperomia obtusifolia*, *Peperomia rotundifolia*, *Schefflera*, *Soleirolia* и *Helxine*, включително и при внос като част от разнородни групи растения.

⁽⁶⁾ Критерий за крайния потребител: преработвателна промишленост.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

БЕЗМИТЕН ДОСТЪП ЗА ВНОС В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ПРОДУКТИ С ПРОИЗХОД ОТ НОРВЕГИЯ

Код по КН	Описание по Комбинираната номенклатура
0101 21 00	Живи коне, расови за разплод
0101 29 10	Живи коне, различни от расови за разплод, предназначени за клане
0101 29 90	Живи коне, различни от расови за разплод, различни от тези, предназначени за клане
0207 43 00	Тлъст черен дроб от патици, пресен или охладен
0207 53 00	Тлъст черен дроб от гъски, пресен или охладен
ex 0506 90 00	Кости и сърцевина от рога, прах и отпадъци от тях, необработени, обезмаслени, дежелатинирани или само подготвени (с изключение на осеин и кости, обработени с киселини и изрязани във форми), за храна за животни
ex 0511 99 85	Кръв на прах за храна за животни, неподходяща за консумация от човека
ex 0511 99 85	Месо и кръв за храна за животни, неподходящи за консумация от човека
ex 0511 99 85	Други животински продукти за храна за животни, неупоменати, нито включени другаде, неподходящи за консумация от човека (различни от продукти от риби или ракообразни, мекотели или други водни безгръбначни; мъртви животни, включени в глава 3; кръв; месо; естествени сюнтери от животински произход; сперма от бикове)
ex 0602 10 90	Издънки, невкоренени, на всички сортове <i>Begonia</i> , <i>Campanula isophylla</i> , <i>Euphorbia pulcherrima</i> , <i>Poinsettia pulcherrima</i> , <i>Fuchsia</i> , <i>Hibiscus</i> , <i>Kalanchoe</i> и петуния, влачеша (<i>Petunia hybrida</i> , <i>Petunia atkinsiana</i>), за разсадници или за градинарски цели [с изключение на зелени растения от 15 декември до 30 април]
ex 0602 10 90	Издънки, невкоренени, на <i>Pelargonium</i> , за разсадници или градинарски цели [с изключение на зелени растения от 15 декември до 30 април]
ex 0602 90 99	<i>Asplenium</i> , <i>Begonia x rex-cultorum</i> , <i>Chlorophytum</i> , <i>Euonymus japonicus</i> , <i>Fatsia japonica</i> , <i>Aralia sieboldii</i> , <i>Ficus elastica</i> , <i>Monstera</i> , <i>Philodendron scandens</i> , <i>Radermachera</i> , <i>Stereospermum</i> , <i>Syngonium</i> и <i>X-Fatsheclera</i> , под формата на зелени растения в саксии, от 1 май до 14 декември
ex 0708 20 00	Фасул (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.), със или без шушулките, пресен или охладен, различен от зелен фасул, аспержов фасул, мазен фасул и обикновен фасул
ex 0709 99 60	Сладка царевица за храна на животни, прясна или охладена
ex 0710 22 00	Фасул (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.), неварен или варен във вода или на пара, замразен, различен от зелен фасул, аспержов фасул, мазен фасул и обикновен фасул
0711 51 00	Гъби от рода <i>Agaricus</i> , временно консервирани, но негодни за консумация в това състояние
0711 59 00	Гъби (различни от тези от рода <i>Agaricus</i>) и трюфели, временно консервирани, но негодни за консумация в това състояние
ex 0714 30 00	Игнама (индийски картофи) (<i>Dioscorea</i> spp.), непредназначени за храна на животни, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули
ex 0714 40 00	Таро (<i>Colocasia</i> spp.), непредназначени за храна на животни, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули

Код по КН	Описание по Комбинираната номенклатура
ex 0714 50 00	Yautia (<i>Xanthosoma</i> spp.), непредназначени за храна на животни, пресни, охладени, замразени или сушени, дори нарязани на парчета или агломерирани под формата на гранули
ex 0811 20 11	Къпини, черници или кръстоски на малини и къпини, касис и цариградско грозде, неварени или варени във вода или на пара, замразени, с прибавка на захар или други подсладители, с тегловно съдържание на захар, превишаващо 13 %
ex 0811 20 19	Къпини, черници или кръстоски на малини и къпини, касис и цариградско грозде, неварени или варени във вода или на пара, замразени, с прибавка на захар или други подсладители, с тегловно съдържание на захар, непревишаващо 13 %
0811 20 51	Касис, неварен или варен във вода или на пара, замразен, без прибавка на захар или други подсладители
0811 20 59	Къпини и черници, неварени или варени във вода или на пара, замразени, без прибавка на захар или други подсладители
ex 0811 20 90	Кръстоски на малини и къпини, касис и цариградско грозде, неварени или варени във вода или на пара, замразени, без прибавка на захар или други подсладители
0812 10 00	Черешки, временно консервирани, но негодни за консумация в това състояние
1008 50 00	Киноа (<i>Chenopodium quinoa</i>)
ex 1109 00 00	Глутен от пшеница за храна на животни, дори в изсушено състояние
ex 1212 29 00	Водорасли за храна на животни, пресни, охладени, замразени или сушени, дори смлени
ex 1702 20 10	Захар от клен, в твърдо състояние, с ароматизиращи или оцветяващи добавки, за храна на животни
ex 1702 20 90	Захар от клен (различна от тази в твърдо състояние, с ароматизиращи или оцветяващи добавки) и сироп от клен, за храна на животни
2008 93	Боровинки от видовете <i>Vaccinium macrocarpon</i> , <i>Vaccinium oxycoccos</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , приготвени или консервирани по друг начин, без прибавка на захар или други подсладители или алкохол
2009 81	Сок от боровинки от видовете <i>Vaccinium macrocarpon</i> , <i>Vaccinium oxycoccos</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , неферментирал, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители
ex 2009 89	Сок или концентрат от черни боровинки, неферментирани, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители
2206	Други ферментирани напитки (например ябълково вино (cider), крушово вино (pergu), медовина, sake); смеси от ферментирани напитки и смеси от ферментирани и безалкохолни напитки, неупоменати, нито включени другаде
ex 2303 10 90	Остагъци от производството на нишесте или скорбяла и подобни остагъци от картофи, за храна на животни
2302 50	Трици и други видове отпадъци, дори агломерирани под формата на гранули, получени при пресяване, смилане или друг вид обработка на житни или бобови растения: — От бобови растения
ex 2309 90 31	Препарати от видовете, използвани за храна на животни, несъдържащи скорбяла или нишесте или съдържащи тегловно 10 % или по-малко скорбяла или нишесте и несъдържащи млечни продукти или съдържащи тегловно по-малко от 10 % млечни продукти, различни от храни за кучета и котки, пригодени за продажба на дребно, различни от фураж за риба

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ТАРИФНИ КВОТИ ЗА ВНОС В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ПРОДУКТИ С ПРОИЗХОД ОТ НОРВЕГИЯ

Код по КН	Описание по Комбинираната номенклатура	Консолидирани тарифни квоти (годишно количество в тонове)	От които допълнителни квоти (1)	Мито в рамките на квотата (EUR/kg)
0207 14 30	Меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици от № 0105, пресни, охладени или замразени: От петли и кокошки Необезкостени разфасовки, замразени Цели крилца, дори без връхчетата	550	550	0
0207 14 70	Меса и карантии, годни за консумация, от домашни птици от № 0105, пресни, охладени или замразени: От петли и кокошки Други необезкостени разфасовки, замразени	150	150	0
0204	Меса от животни от рода на овцете или козите, пресни, охладени или замразени			
0210	Меса и карантии, годни за консумация, осолени или в саламура, сушени или пушени; брашна и прахове, годни за консумация, от меса или карантии	500	0	0
0404 10	Суроватка, видоизменена или не, дори концентрирана или с прибавка на захар или други подсладителни	1 250	1 250	0
0404 10 02	Суроватка, видоизменена или не, на прах, гранули или в други твърди форми, без прибавка на захар или други подсладителни, с тегловно съдържание на протеини (азотно съдържание × 6,38) ≤ 15 % и с тегловно съдържание на мазнини ≤ 1,5 %	3 150	3 150	0
0603 19 70	Цветя и цветни пъпки, отрязани, за букети или украса, свежи, различни от рози, карамфили, орхидеи, хризантеми, кремове (<i>Lilium</i> spp.), гладиоли и лютичета	500 000 EUR	500 000 EUR	0
1602	Други приготвени храни и консерви от месо, карантии или кръв	300	300	0
2005 20 20	Тънки резенки картофи, пържени, дори солени или ароматизирани, в херметически затворени опаковки, предназначени за пряка консумация в това си състояние	350	150	0
2309 90 96	Препарати от видовете, използвани за храна на животни; други	200	200	0

Код по КН	Описание по Комбинираната номенклатура	Консолидирани тарифни квоти (годишно количество в тонове)	От които допълнителни квоти ⁽¹⁾	Мито в рамките на квотата (EUR/kg)
3502 20	Албумини (включително концентратите на два или повече протеини, получени от суроватка, съдържащи тегловно повече от 80 % протеини от суроватка, изчислени в сухо вещество), албуминати и други производни на албумините: — Млечен албумин, включително концентратите от два или повече протеина, получени от суроватка	500	500	0

(¹) За периода 1.1 — 31.12 и по време на първата година от прилагането на споразумението *pro rata*, ако е необходимо. Допълнителни квоти, които се добавят към съществуващите квоти, договорени по предишни споразумения между ЕС и Норвегия.

Б. Писмо от Кралство Норвегия

Госпожо,

Имам честта да потвърдя получаването на Вашето писмо от днешна дата със следния текст:

„Имам честта да се позова на преговорите между Европейския съюз и Кралство Норвегия (наричани по-долу „страните“) относно двустранната търговия със селскостопански продукти, приключили на 5 април 2017 г.

Новият кръг от преговори в областта на търговията със селскостопански продукти между Европейската комисия и правителството на Норвегия започна въз основа на член 19 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-долу „Споразумението за ЕИП“) с цел постигане на напредък в постепенното либерализиране на търговията със селскостопански продукти между страните на преференциална, взаимна и взаимноизгодна основа. Преговорите се проведеха при добра организация и при отделяне на дължимото внимание на развитието на съответните селскостопански политики и ситуации на страните, включително развитието на двустранната търговия, както и на условията на търговия с други търговски партньори.

С настоящото потвърждавам, че при тези преговори се стигна до следните резултати:

1. Норвегия се задължава да предоставя безмитен достъп за продуктите с произход от Европейския съюз, изброени в приложение I към настоящото споразумение.
2. Норвегия се задължава да установи тарифни квоти за продуктите с произход от Европейския съюз, изброени в приложение II към настоящото споразумение.
3. Европейският съюз се задължава да предоставя безмитен достъп за продуктите с произход от Норвегия, изброени в приложение III към настоящото споразумение.
4. Европейският съюз се задължава да установи тарифни квоти за продуктите с произход от Норвегия, изброени в приложение IV към настоящото споразумение.
5. Тарифните кодове, посочени в приложения I — IV към настоящото споразумение, са тарифните кодове, които се прилагат за страните от 1 януари 2017 г.
6. Съществуващите тарифни квоти за внос в Норвегия на 600 тона свинско месо, 800 тона месо от домашни птици и 900 тона месо от животни от рода на едрия рогат добитък, изброени в приложение II към Споразумението под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Норвегия, подписано на 15 април 2011 г. (наричано по-долу „Споразумението от 2011 г.“), няма да бъдат засегнати от прилагането на евентуално бъдещо споразумение на СТО относно селското стопанство. Поради това точка 7 от Споразумението от 2011 г. се заличава.
7. По отношение на допълнителната тарифна квота за внос в Норвегия на 1 200 тона сирене и извара страните се споразумяват, че 700 тона ще се уредят чрез търг, а 500 тона — чрез система за лицензиране.
8. Страните ще продължат усилията си да обединят всички двустранни отстъпки (тези, които вече са в сила, и тези, които са предвидени в настоящото споразумение) в нова размяна на писма, която да замени съществуващите двустранни споразумения относно селскостопанските продукти.

9. Правилата за произход на стоките за целите на прилагането на отстъпките, посочени в приложения I — IV към настоящото споразумение, са изложени в приложение IV към Споразумението под формата на размяна на писма от 2 май 1992 г. (наричано по-долу „Споразумението от 1992 г.“). Вместо допълнението към приложение IV към Споразумението от 1992 г. обаче се прилага приложение II към протокол 4 към Споразумението за ЕИП.
10. Страните гарантират, че отстъпките, които си предоставят една на друга, няма да бъдат засегнати неблагоприятно.
11. Страните се споразумяват да гарантират, че тарифните квоти ще се управляват по такъв начин, че вносът да може да се осъществява редовно и договорените количества действително да се внасят.
12. Страните се споразумяват редовно да обменят информация за търгуваните продукти, управлението на тарифните квоти, ценовите котировки и всякаква друга полезна информация относно съответния вътрешен пазар и прилагането на договореното с настоящите преговори.
13. По искане на една от страните се провеждат консултации по всеки въпрос, който се отнася до прилагането на договореното с настоящите преговори. Ако при прилагането възникнат трудности, консултациите се провеждат възможно най-бързо с цел да се приемат подходящи коригиращи мерки.
14. Страните потвърждават ангажимента си в съответствие с член 19 от Споразумението за ЕИП да продължат своите усилия с цел постигане на постепенно либерализиране на търговията със селскостопански продукти. За тази цел страните се договарят след две години да проведат нов преглед на условията за търговия със селскостопански продукти с цел да се проучи възможността за евентуални отстъпки.
15. В случай на ново разширяване на Европейския съюз страните ще направят оценка на въздействието върху двустранната търговия с цел двустранните преференции да се адаптират по начин, който да позволи непрекъснатост на вече съществуващите преференциални търговски потоци между Норвегия и присъединяващите се държави.

Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от третия месец след датата на депозиране на последния документ за одобрение.“.

Имам честта да потвърдя съгласието на Кралство Норвегия със съдържанието на писмото.

Моля приемете, госпожо, моите най-дълбоки почитания.

Utferdiget i Brussel,

Съставено в Брюксел на

Hecho en Bruselas, el

V Bruselu dne

Udfærdiget i Bruxelles, den

Geschehen zu Brüssel am

Brüssel,

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις

Done at Brussels,

Fait à Bruxelles, le

Sastavljeno u Bruxellesu

Fatto a Bruxelles, addì

Briselē,

Priimta Briuselyje,

Kelt Brüsszelben,

Magħmul fi Brussell,

Gedaan te Brussel,

Sporządzono w Brukseli, dnia

Feito em Bruxelas,

Întocmit la Bruxelles,

V Bruseli

V Bruslju,

Tehty Brysselissä

Utfärdat i Bryssel den

04 -12- 2017

For Kongeriket Norge
За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Nórské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Ghar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/761 НА КОМИСИЯТА

от 16 февруари 2018 година

за определяне на общи методи за безопасност, отнасящи се за надзор от националните органи по безопасността след издаването на единен сертификат за безопасност или на разрешение за безопасност в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 6 от нея,

като взе предвид Препоръка ERA-REC-115-REC от Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз, представена на Комисията на 9 март 2017 г., относно преразглеждането на общите методи за безопасност за оценка на съответствието и на общите методи за безопасност относно надзора,

като има предвид, че:

- (1) Общите методи за безопасност (ОМБ) описват как се оценяват нивото на безопасност, постигането на общите критерии за безопасност и съответствието им с други изисквания за безопасност.
- (2) В съответствие с член 6, параграф 5 от Директива (ЕС) 2016/798, ОМБ се преразглеждат редовно, като се вземат предвид придобитият при прилагането им опит и цялостното развитие на безопасността на железопътния транспорт, с оглед на общото поддържане на безопасността и непрекъснатото ѝ подобряване, когато това е осъществимо.
- (3) Със своето Решение за изпълнение от 1 септември 2016 г. ⁽²⁾ Комисията предостави мандат на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“) в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 да преразгледа регламенти (ЕС) № 1158/2010 ⁽³⁾, (ЕС) № 1169/2010 ⁽⁴⁾ и (ЕС) № 1077/2012 на Комисията ⁽⁵⁾. На 9 март 2017 г. Агенцията в отговор на възложения ѝ от Комисията мандат представи своята препоръка, като приложи доклад относно резултатите от консултацията с националните органи по безопасността, социалните партньори и потребителите и доклад за оценка на въздействието на предложените за приемане изменени ОМБ. Както е посочено в член 6, параграф 4 от Директива (ЕС) 2016/798, Комисията разгледа дадената от Агенцията препоръка, за да се увери, че мандатът е бил изпълнен.
- (4) След като е издаден единен сертификат за безопасност или разрешение за безопасност, националният орган по безопасността следва да извършва надзорна дейност, за да проверява дали разпоредбите на системата за управление на безопасността действително се използват при експлоатацията и дали продължават да се спазват всички необходими изисквания.
- (5) В съответствие с член 17, параграфи 1 и 8 от Директива (ЕС) 2016/798 в случаите, когато железопътните предприятия и управителите на железопътна инфраструктура са също и структури, които отговарят за поддръжката, които не са сертифицирани в съответствие с член 14, параграф 4 от Директива (ЕС) 2016/798,

⁽¹⁾ OBL 138, 26.5.2016 г., стр. 102.

⁽²⁾ Решение за изпълнение на Комисията от 1 септември 2016 г. относно мандат на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз за преразглеждане на общи методи за безопасност за оценка на съответствието и на общия метод за безопасност за осъществяване на надзор и за отмяна на Решение за изпълнение C(2014) 1649 final (C(2016) 5504 final).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1158/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на сертификат за безопасност на железопътния транспорт (OBL 326, 10.12.2010 г., стр. 11).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1169/2010 на Комисията от 10 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на разрешително за железопътна безопасност (OBL 327, 11.12.2010 г., стр. 13).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност за осъществяване на надзор от националните органи по безопасността след издаването на сертификат за безопасност или разрешително за безопасност (OBL 320, 17.11.2012 г., стр. 3).

дейностите по надзор, извършвани от националните органи по безопасността с цел проверка на прилагането на съответните ОМБ, посочени в член 6 от Директива (ЕС) 2016/798, от структурите, които отговарят за поддръжката, са обосновани средства за контрол на ефективността на системите за управление на безопасността на тези железопътни предприятия и управители на инфраструктура.

- (6) Следва да се установи процес на надзор на националните органи по безопасността с цел подобряване на взаимното доверие в подходите им към надзорната дейност и към процеса на вземане на решения по време на тази дейност.
- (7) Националните органи по безопасността следва да носят отговорност за решенията си и следователно — да имат вътрешни разпоредби или процедури, въз основа на които могат да бъдат държани отговорни.
- (8) Надзорът е насочен на първо място към дейностите, които според националните органи по безопасността водят до най-голям риск или при които контролът над опасностите е най-слаб. За целта националният орган по безопасността следва да разработи и приложи отчитаща рисковете стратегия за надзора, както и план(ове), в който(които) се описва как той насочва дейностите си и определя приоритетите си в областта на надзора.
- (9) Действията за изпълнение, предприети от националните органи по безопасността, за да се гарантира, че железопътните предприятия и управителите на инфраструктура спазват законовите разпоредби, посочени в член 17, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/798, следва да бъдат пропорционални на заплахите за безопасността или на потенциалната опасност от неспазване на правните им задължения.
- (10) За да бъде в състояние да изпълнява задълженията си съгласно член 16, параграф 2, буква и) от Директива (ЕС) 2016/798, националният орган по безопасността също така следва да преценява, на основата на резултатите от своята надзорна дейност, ефективността на регулаторната рамка за безопасност.
- (11) Одитът и инспекционните техники за надзор обикновено включват провеждане на интервюта със служители на различни нива в организацията, преглед на документацията и архиви, свързани със системата за управление на безопасността, и преглед на резултатите от работата на системата, установени по време на инспекции или сродни дейности.
- (12) В съответствие с член 17, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798, Агенцията, като действа като орган за сертифициране на безопасността, и националните органи по безопасността следва да предприемат мерки за координиране, когато и където това е уместно, за да се осигури цялостен обмен на информация между дейностите по оценка и надзор, включително всички съобщения, адресирани до железопътните предприятия. По подобен начин, съответните национални органи по безопасността следва да предприемат мерки за координиране в случай на трансгранични инфраструктури.
- (13) За да се гарантира, че надзорът се извършва ефективно от националните органи по безопасността и за да се укрепи взаимното доверие помежду им, посочените национални органи следва да гарантират, че участващият в надзора персонал притежава необходимите видове компетентност. За тази цел следва тези видове компетентност да бъдат идентифицирани.
- (14) Националните органи по безопасността, които участват в надзора на притежаващ трансгранични инфраструктури управител на инфраструктура, или на дадено железопътно предприятие, което развива дейност в повече от една държава членка, следва да си сътрудничат, за да се избегне всякакво дублиране на надзора, и да координират подхода си към надзора, за да се гарантира, че важната информация, отнасяща се за съответния управител на железопътна инфраструктура или съответното железопътно предприятие, особено за вече известни рискове и за резултати в областта на безопасността, се споделя и използва при надзорните дейности в областите, носещи най-голям риск за цялостната експлоатация.
- (15) Националните органи по безопасността следва да си сътрудничат, когато е необходимо, с други компетентни органи или организации, които си взаимодействат в железопътния сектор, като например регулаторните органи и лицензиращите органи по смисъла на Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, или компетентните органи за наблюдение на спазването на приложимите правила относно работното време, продължителността на смените и периодите на почивка на влаковите машинисти, за да изпълняват дадените им мандати, да споделят информация, да решават всякакви зараждащи се конфликти, да предотвратяват свързаните с тях неблагоприятни последици в железопътна система и да координират ответните си действия при случаи на неспазване на регулаторната рамка за безопасност.
- (16) Съгласно член 31, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/798, новият режим за сертифициране на безопасността ще започне да се прилага от 16 юни 2019 г. Съгласно член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 обаче,

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

държавите членки имат възможност да уведомят Агенцията и Комисията, че са удължили периода за транспортиране и следователно могат да продължат да издават сертификати в съответствие с Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ до 16 юни 2020 г. Поради това е необходимо датите за прилагане на настоящия регламент да се приведат в съответствие с датите, определени в Директива (ЕС) 2016/798 с цел да се даде възможност за плавен преход към новия режим на сертифициране.

(17) Регламент (ЕС) № 1077/2012 вече не е актуален и поради това следва да бъде заменен от настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват общи методи за безопасност („ОМБ“), посочени в член 6, параграф 1, буква в) от Директива (ЕС) 2016/798, отнасящи се за надзора от страна на националните органи по безопасността върху управлението на безопасността, след като на железопътните предприятия и на управителите на инфраструктура са издадени съответно единен сертификат за безопасност или разрешение за безопасност.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „сертифициращ орган по безопасността“ е органът, отговарящ за издаването на единен сертификат за безопасност, като този орган може да е или Агенцията, или национален орган по безопасността;
- б) „некритично несъответствие“ е маловажен проблем, установен при оценяването на заявление за единен сертификат за безопасност или за разрешение за безопасност, който не е причина да се откаже издаването им и чието проследяване може да бъде отложено за последващ надзор.

Член 3

Процес на надзор

1. Националните органи по безопасността прилагат процеса на осъществяване на надзора, посочен в приложение I.
2. Националните органи по безопасността трябва да въведат вътрешни разпоредби или процедури за управление на процеса на надзор на безопасността.
3. За целите на надзора националните органи по безопасността трябва да приемат разрешенията, признаването или сертификатите за продукти или услуги, извършвани от железопътни предприятия и управители на инфраструктура, от техни изпълнители, партньори или доставчици, които са издадени в съответствие със съответното законодателство на ЕС, като доказателства за способността на железопътните предприятия да изпълняват съответните изисквания, определени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 ⁽²⁾.

Член 4

Техники за извършване на надзор

Националните органи по безопасността приемат подходящи техники, като например одити и инспекции, както и избират най-подходящите от тях при планирането на своите надзорни дейности.

⁽¹⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 на Комисията от 8 март 2018 година за установяване на общи методи за безопасност във връзка с изискванията към системите за управление на безопасността съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отменяне на регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 на Комисията (вж. страница 26 от настоящия брой на Официален вестник).

Член 5

Връзки между надзор и оценка

1. Извършващият надзора национален орган по безопасността използва и, когато е подходящо, споделя събраната информация за работата на системата за управление на безопасността по време на надзорната си дейност за целите на подновяването или актуализирането на единните сертификати за безопасност или разрешенията за безопасност.
2. В случаите, когато посоченият в параграф 1 национален орган по безопасността не отговаря за издаването на единния сертификат за безопасност или на разрешението за безопасност, при получаване на заявление за подновяване или актуализация, той своевременно по своя инициатива се свързва с цел координиране с Агенцията, която действа като орган за сертифициране на безопасността, или, при трансгранични инфраструктури, със съответния национален орган по безопасността.

Въз основа на резултата от координирането, посочено в първа алинея, националният орган по безопасността идентифицира и се насочва към информацията, която е от значение, за да се оцени дали системата за управление на безопасността на железопътното предприятие или управителя на инфраструктура функционира ефикасно, и която включва най-малко:

- а) описание на значими случаи на неспазване на изискванията, които могат да окажат въздействие върху безопасността или да създадат сериозни рискове за безопасността, и всяка друга област на безпокойство, установени по време на надзорната дейност в периода след предишната оценка;
- б) състоянието на въведения от железопътното предприятие или управителя на инфраструктура план (или планове) за действие за справяне със значими случаи на неспазване на изискванията и всяка друга област на безпокойство, посочени в буква а), както и съответните действия, предприети от националния орган по безопасността с оглед на упражняването на надзор върху разрешаването на тези въпроси;
- в) преглед на нивото на безопасност на отделното железопътно предприятие или управител на инфраструктура, които развиват дейност в съответната държава членка;
- г) състоянието на плана (или плановете) за действие, въведен от железопътното предприятие или управителя на инфраструктурата с цел да се преодолеят некритични несъответствия от предишна оценка.

Член 6

Компетентност на участващия в оценяванията персонал

1. Националните органи по безопасността трябва да гарантират, че участващият в надзора персонал притежава следните видове компетентност:
 - а) познаване на съответната регулаторна рамка, отнасяща се за надзора;
 - б) познаване на функционирането на железопътната система;
 - в) подходяща степен на способности за критичен анализ;
 - г) опит в надзора на системи за управление на безопасността или на подобни системи за управление в железопътния сектор, или съответно на система за управление на безопасността в сектор, характеризиращ се с еквивалентни оперативни и технически предизвикателства;
 - д) умения, знания за и опит в провеждането на събеседване;
 - е) умения за решаване на проблеми, комуникация и работа в екип.
2. При работа в екип различните видове компетентност могат да бъдат споделени между членовете на екипа.
3. С оглед осигуряване на правилно прилагане на посоченото в параграф 1, националните органи по безопасността трябва да създадат система за управление на компетентността, която да включва:
 - а) разработване на профили за компетентност за всеки вид работа, длъжност или роля;
 - б) набиране на персонал в съответствие с определените профили за компетентност;
 - в) поддържане, усъвършенстване и оценяване на компетентността на персонала в съответствие с определените профили за компетентност.

Член 7

Критерии за вземане на решения

1. Националният орган по безопасността създава и публикува критерии за вземане на решения относно начина, по който оценява правилното прилагане на системата за управление на безопасността от железопътното предприятие или от управителя на инфраструктура, както и ефективността на системата за управление на безопасността при контролирането на рисковете по отношение на безопасността, свързани с дейността на железопътното предприятие или на управителя на инфраструктура.

Тези критерии включват информация за начина, по който националният орган по безопасността процедира при установени неспазвания на изискванията в системата за управление на безопасността на железопътното предприятие и управителя на инфраструктура.

2. Националният орган по безопасността приема и публикува процедура, описваща как железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, както и всички други заинтересовани страни, могат да подават жалби, свързани с решения, взети по време на надзорната дейност.

Член 8

Координацията между националните органи по безопасността и сътрудничеството с други органи или организации

1. Националните органи по безопасността, които участват в надзора на управител на инфраструктура с трансгранична инфраструктура(и) или на железопътно предприятие, което развива дейност в повече от една държава членка, следва да координират подхода си по отношение на надзора в съответствие с член 17, параграфи 7 и 9 от Директива (ЕС) 2016/798.

След издаването на разрешението за безопасност или на единния сертификат за безопасност националните органи по безопасността незабавно вземат решение кой от тях ще има водеща роля за координиране на надзора върху правилното прилагане и ефективността на системата за управление на безопасността, без да се накърняват задълженията на националните органи по безопасността съгласно член 16, параграф 2, букви г) и й) и член 17 от Директива (ЕС) 2016/798.

2. За целите на параграф 1 националните органи по безопасността разработват споразумения на основание на рамката за координиран и съвместен надзор, предвидена в приложение II.

3. Националните органи по безопасността разработват и споразумения за сътрудничество с националните разследващи органи, сертифициращите органи за структурите в областта на поддръжката, както и с други компетентни власти или органи.

Член 9

Отмяна

Регламент (ЕС) № 1077/2012 се отменя, считано от 16 юни 2019 г.

Член 10

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 16 юни 2019 г. Член 5, параграф 2 и член 8, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2016/798 обаче се прилагат от 16 юни 2020 г. в държавите членки, които са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили периода за транспониране на посочената директива.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Процес на надзор съгласно член 3

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Националният орган по безопасността разработва структуриран и подлежащ на одит процес за цялата дейност, който взема под внимание посочените по-долу елементи. Това гарантира, че надзорът е процес, който се повтаря многократно и при който се взема предвид необходимостта от непрекъснато подобряване, както е показано по-долу в диаграмата в допълнението.

2. РАЗРАБОТВАНЕ НА СТРАТЕГИЯ И ПЛАН(ОВЕ) ЗА НАДЗОР

Националният орган по безопасността:

- а) събира и анализира данни/информация от различни източници като входни данни за стратегията и за плана или плановете. Източниците могат да включват информация, събрана при оценяването на системите за управление на безопасността, резултати от предишни дейности по надзор, информация от разрешения на подсистеми или превозни средства, доклади/препоръки от национални разследващи органи по повод на произшествия, други доклади или данни за произшествия/инциденти, годишни доклади на железопътните предприятия или управителите на железопътна инфраструктура, предназначени за националния орган по безопасността, годишните доклади на структурите, които отговарят за поддръжката, жалби от страна на обществеността, както и други източници, които имат значение;
- б) където е подходящо, определя в стратегията за надзора рискови области, които да станат обект на точно насочени надзорни дейности, включително онези, които се появяват като резултат от съчетаването и управлението на човешки и организационни фактори;
- в) разработва план или планове за осъществяването на стратегията за надзор в рамките на срока на действие на действащ сертификат или разрешение за безопасност;
- г) прави предварителна оценка на ресурсите, необходими за осъществяването на плана или плановете на основата на определените целеви области;
- д) разпределя ресурсите, за да осъществи плана или плановете;
- е) засяга в стратегията за надзор и плана(овете) всички въпроси, свързани с трансгранични дейности или инфраструктури чрез координация със съответния(те) друг(и) национален(ни) орган(и) по безопасността.

3. УВЕДОМЯВАНЕ ОТНОСНО СТРАТЕГИЯТА И ПЛАНА(ПЛАНОВЕТЕ) ЗА НАДЗОР

Националният орган по безопасността:

- а) съобщава общите цели на стратегията за надзор и предлага цялостно разяснение на плана или плановете на съответните железопътни предприятия или управители на железопътна инфраструктура и, когато е подходящо — на по-широк кръг заинтересовани страни;
- б) осигурява на съответните железопътни предприятия или управители на железопътна инфраструктура цялостно разяснение относно начина на осъществяване на предстоящия план или планове.

4. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО НАДЗОРА

Националният орган по безопасността:

- а) осъществява плана или плановете;
- б) предприема пропорционални действия, за да се справи с неизпълнението на законовите задължения от страна на железопътно предприятие или управител на инфраструктура, включително изпраща спешни сигнали за тревога за нарушена безопасност и прилага временни мерки за безопасност, когато е необходимо;
- в) оценява в каква степен железопътното предприятие или управителят на инфраструктура адекватно е разработил и осъществил план(ове) за действие, за да отстрани евентуални несъответствия с изискванията или некритични несъответствия в конкретен период от време;
- г) документира резултатите от собствената си дейност по надзора.

5. РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ДЕЙНОСТИТЕ ПО НАДЗОРА

Националният орган по безопасността:

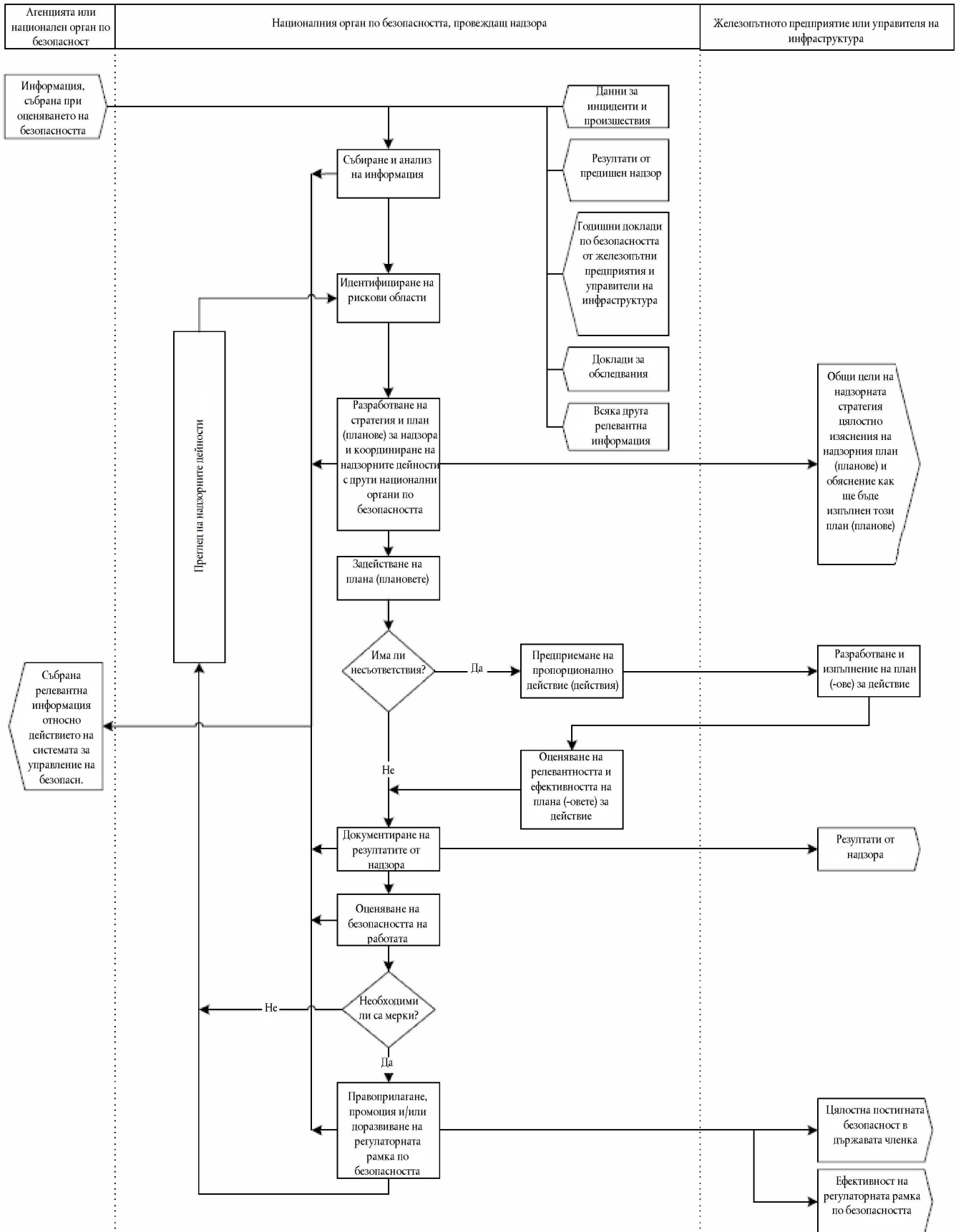
- а) споделя резултатите от своята дейност по надзора със съответните железопътни предприятия или управители на инфраструктура, включително определя областите на несъответствие от страна на управителя на инфраструктурата или на железопътното предприятие, и всички области на добри практики в подкрепа на повишаването на безопасността;
- б) разполага с преглед на нивото на безопасност на отделното железопътно предприятие или управителите на железопътна инфраструктура, които развиват дейност в съответната държава членка;
- в) публикува и съобщава на съответните заинтересовани страни становището си относно общото ниво на безопасност в държавата членка;
- г) публикува и съобщава на съответните заинтересовани страни становището си относно ефективността на регулаторната рамка за безопасност;
- д) използва и, когато е подходящо, обменя информация относно резултатите от дейността на системата за управление на безопасността, събрана при надзора на железопътните предприятия или управителите на инфраструктура, преди повторния преглед на заявленията за подновяване или актуализиране на единния сертификат за безопасност или разрешенията за безопасност, с Агенцията, когато действа като орган за сертифициране на безопасността, или със съответния национален орган по безопасността — при трансгранична инфраструктура;
- е) ако е уместно, предприема действия за прилагане на законодателството, определя дали има основания за ограничаване или отмяна на единния сертификат за безопасност или разрешението за безопасност, и в случаите, когато не е отговорен за издаването на единния сертификат за безопасност или разрешението за безопасност, информира съответно компетентния орган.

6. ПРЕГЛЕД НА НАДЗОРНАТА ДЕЙНОСТ

Въз основа на информацията, събрана по време на дейността по надзора и на опита, натрупан в процеса на тази дейност, и с оглед на нивото на безопасност на индивидуално равнище и на равнище държава членка, националният орган по безопасността следва периодично да:

- а) извършва преглед на стратегията и плана(планове) на надзора с цел проверка дали първоначалната целева дейност, използването на данни/информация от различни източници, резултатите от надзора и разпределението на ресурсите са подходящи, като изменя приоритетите по съответния начин;
 - б) преразглежда плана или планове, ако е необходимо, и отчита въздействието им върху стратегията за надзор;
 - в) допринася, ако е необходимо, със становища и прави предложения към своята държава членка, за да бъдат преодолени недостатъците в регулаторната рамка за безопасност.
-

Допълнение

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Рамка за координирана и съвместна дейност по надзор съгласно член 8, параграф 2

Съответните национални органи по безопасността разработват договорености, които се основават на следните принципи и специфични елементи:

1. Постигат съгласие кои железопътни предприятия и управители на инфраструктура работят по начин, който налага координиран или съвместен надзор.
 2. Постигат съгласие относно общ език (езици) и нивото на поверителност на информацията, която следва да се използва за целите на договореностите за координация.
 3. Постигат съгласие за обменяната информация и за графика за обмена:
 - а) обменят съответна информация за железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, посочени в параграф 1, и споделят резултатите от дейностите си по оценяване;
 - б) предоставят копия на разрешения за безопасност, когато това е целесъобразно;
 - в) споделят информация за резултатите от дейностите по надзор, включително решения, и когато е уместно, действия за правоприлагане;
 - г) обменят информация относно показателите за безопасност на железопътните предприятия и на управителите на инфраструктура, посочени в параграф 1, във всяка държава членка.
 4. Споделят общи критерии за вземане на решение:
 - а) споделят информация за начина, по който всеки национален орган по безопасността определя целите на своите дейности за всяко железопътно предприятие и управител на инфраструктура като част от план за надзор;
 - б) установяват диалог между съответните национални органи по безопасността относно предложения отговор за справяне със значителни пропуски във връзка със съответствието.
 5. Управление на координацията:
 - а) споделят съществуващите стратегии и планове за надзор;
 - б) определят общи точки, представляващи интерес и/или общи въпроси;
 - в) ефективно планират индивидуални, координирани или съвместни инициативи, без да се причиняват ненужни затруднения за железопътните предприятия и управителите на инфраструктурата, и като се избягва припокриването на обхвата на тези инициативи.
 6. Постигат съгласие кой национален орган (или органи) по безопасността следва да проследи действията във връзка с некритични несъответствия, чието приключване е отложено за последващ надзор, когато е целесъобразно.
 7. Постигат съгласие за целевите области по координиран или съвместен начин:
 - а) идентифицират ключови рискове по отношение на съответните железопътни предприятия и управители на инфраструктура, които да бъдат преодолени по координиран или съвместен начин от националните органи по безопасността;
 - б) постигат съгласие кой национален орган по безопасността ще ръководи дейностите по определени въпроси, когато е уместно, въз основа на добре установени критерии;
 - в) споразумяват се какви видове съвместни надзорни дейности да започнат, когато е уместно;
 - г) споразумяват се как железопътните предприятия и управителите на инфраструктури да бъдат осведомени за договореностите и споразуменията, до които са достигнали националните органи по безопасността.
 8. Споделяне на добри практики:
 - а) разработват механизми за преразглеждане и редовно координират дейностите за надзор на съответните железопътни предприятия и управители на инфраструктура;
 - б) разработват механизми за оценка на ефективността на координацията и сътрудничеството между националните органи по безопасността, включително Агенцията, когато е целесъобразно.
-

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/762 НА КОМИСИЯТА**от 8 март 2018 година****за установяване на общи методи за безопасност във връзка с изискванията към системата за управление на безопасността съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 на Комисията****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 6 от нея,

като взе предвид Препоръка ERA-REC-115-REC на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз, предоставена на Комисията на 9 март 2017 г., относно преразглеждането на общите методи за безопасност за оценка на съответствието и на общите методи за безопасност за надзор,

като има предвид, че:

- (1) Общите методи за безопасност (ОМБ) описват как се оценяват нивото на безопасност, постигането на общите критерии за безопасност и съответствието им с други изисквания за безопасност.
- (2) В съответствие с член 6, параграф 5 от Директива (ЕС) 2016/798, ОМБ следва да се преразглеждат редовно, като се вземат предвид придобитият при прилагането им опит и цялостното развитие на безопасността на железопътния транспорт, и като се цели да се поддържа и, когато това е разумно осъществимо, непрекъснато да се подобрява безопасността.
- (3) Със своето Решение за изпълнение от 1 септември 2016 г. ⁽²⁾ Комисията, в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, предостави на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“) мандат да преразгледа регламенти на Комисията (ЕС) № 1158/2010 ⁽³⁾, (ЕС) № 1169/2010 ⁽⁴⁾ и (ЕС) № 1077/2012 ⁽⁵⁾. Във връзка с мандата, предоставен от Комисията, на 9 март 2017 г., Агенцията представи своята препоръка, в която беше включен и доклад за резултатите от консултациите с националните органи по безопасността, социалните партньори и потребителите, както и доклад за оценка на въздействието на предложените за приемане изменени ОМБ. Комисията разгледа препоръката, предоставена от Агенцията с цел да се увери, че мандатът е бил изпълнен, както е посочено в член 6, параграф 4 от Директива (ЕС) 2016/798.
- (4) Целта на системата за управление на безопасността е да се гарантира, че железопътните предприятия и управителите на инфраструктура постигат своите стопански цели по безопасен начин. Системата за управление на безопасността често се интегрира с други системи за управление с оглед на повишаване на общата ефективност на организацията и намаляване на разходите, като същевременно се споделят усилията на всички нива на организацията. За целта общата рамка на структурата на високо равнище по ISO ⁽⁶⁾ се използва за функционално групиране на изискванията на системата за управление на безопасността, както е посочено в член 9 от Директива (ЕС) 2016/798. Тази рамка също така улеснява разбирането и прилагането на подход, основан на процесите, от страна на железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, когато те разработват, прилагат, поддържат и непрекъснато подобряват своите системи за управление на безопасността.
- (5) След като на даден заявител веднъж е бил издаден сертификат за безопасност или разрешение за безопасност, той следва да продължи да използва своята система за управление на безопасността, както е посочено в член 9 от Директива (ЕС) 2016/798.
- (6) Централна роля за безопасната и ефективна експлоатация на железопътния транспорт има човешкото поведение. Когато се смята, че то е допринесло за възникване на произшествие или инцидент, възможно е организационни

⁽¹⁾ OVL 138, 26.5.2016 г., р. 102.

⁽²⁾ Решение за изпълнение на Комисията от 1 септември 2016 г. относно мандат на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз за преразглеждане на общите методи за безопасност за оценка на съответствието и на общия метод за безопасност за надзор и за отмяна на Решение за изпълнение C(2014) 1649 final (C(2016) 5504 final).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1158/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на сертификат за безопасност на железопътния транспорт (OVL 326, 10.12.2010 г., стр. 11).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1169/2010 на Комисията от 10 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на разрешително за железопътна безопасност (OVL 327, 11.12.2010 г., стр. 13).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност за осъществяване на надзор от националните органи по безопасност след издаването на сертификат за безопасност или разрешително за безопасност (OVL 320, 17.11.2012 г., стр. 3).

⁽⁶⁾ Указания на ISO/IEC, част 1, консолидирана притурка от 2016 г., Приложение SL, Допълнение 2.

фактори, например работното натоварване или характеристиките на работата, да са оказали влияние върху поведението, като така са довели до по-лошо изпълнение на функционалните задължения и до по-тежки последствия от произшествието или инцидента. Поради това, от основно значение е железопътните предприятия и управителите на инфраструктура да прилагат системен подход за подпомагане на човешките действия и да управляват човешките и организационните фактори в рамките на системата за управление на безопасността.

- (7) Начинът, по който безопасността се възприема, оценява и поддържа в йерархията на приоритетите, отразява истинската ангажираност с безопасността на всички равнища в дадена организация. Поради това, за железопътните предприятия и управителите на инфраструктура е важно също така да определят действията и поведението, които могат да доведат до формиране на позитивна култура на безопасността и да насърчат с помощта на системата за управление на безопасността културата на взаимно доверие и учене, при която членовете на персонала се окуражават да дават своя принос за безопасността като докладват за опасни събития и разпространяват информация във връзка с безопасността.
- (8) В системата за управление на безопасността следва да се вземе предвид и фактът, че Директива 89/391/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ и свързаните с нея отделни директиви са напълно приложими по отношение на защита на здравето и безопасността на работещите в железопътното строителство, експлоатацията и поддръжката на железопътния транспорт. С нея не се създават никакви нови отговорности или задачи на издаващия орган, освен да проверява дали рисковете за здравето и безопасността са взети предвид от заявителя, подал искане за единен сертификат за безопасност или разрешение за безопасност. Отговорността за проверката на съответствието с Директива 89/391/ЕИО също може да бъде възложена на други компетентни органи, определени от държавите членки.
- (9) Когато е подходящо, системата за управление на безопасността трябва да взема предвид потенциалните допълнителни рискове, породени от превоза на опасни товари с железопътен транспорт, и с оглед на тях, да е съобразена и с Директива 2008/68/ЕО ⁽²⁾.
- (10) Регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 ще се окажат остарели и поради това ще бъдат заменени с настоящия регламент.
- (11) По отношение на сертификатите за безопасност, от член 10, параграф 15 от Директива (ЕС) 2016/798 следва, че националният орган по безопасността може да поиска сертификатите за безопасност да бъдат преразгледани, когато са налице значителни изменения в регулаторната рамка за безопасност. Измененията, предизвикани по силата на член 9 от Директива (ЕС) 2016/798 и настоящия регламент, независимо че са навременни и важни, не са съществени. Поради това Регламент (ЕС) № 1158/2010 следва да се прилага за сертификатите за безопасност, издадени в съответствие с Директива № 2004/49/ЕО на Европейски парламент и на Съвета ⁽³⁾, до изтичането на срока им. Поради същата причина е необходимо също така да се отложи отмяната на Регламент (ЕС) № 1158/2010 до края на последния ден от периода, в който той все още може да се прилага от националните органи по безопасност за целите на надзора. Освен това, в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 съществуващите сертификати за безопасност продължават да са предмет на разпоредбите на Директива 2004/49/ЕО, която е правното основание на Регламент (ЕС) № 1158/2010.
- (12) По отношение на разрешенията за безопасност, от член 12, параграф 2, алинея втора от Директива (ЕС) 2016/798 следва, че националният орган по безопасността може да поиска разрешенията за безопасност да бъдат преразгледани, когато са налице значителни изменения в регулаторната рамка за безопасност. Измененията, предизвикани по силата на член 9 от Директива (ЕС) 2016/798 и настоящия регламент, независимо че са навременни и важни, не са съществени. Поради това Регламент (ЕС) № 1169/2010 следва да се прилага за разрешенията за безопасност, издадени в съответствие с Директива № 2004/49/ЕО, до изтичането на срока им. Поради същата причина е необходимо също така да се отложи отмяната на Регламент (ЕС) № 1169/2010 до края на последния ден от периода, в който той все още може да се прилага от националните органи по безопасност за целите на надзора,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се установяват общи методи за безопасност („ОМБ“) във връзка с изискванията към системата за управление на безопасността, отнасящи се за железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, както е посочено в член 6, параграф 1, буква е) от Директива (ЕС) 2016/798.
2. Настоящият регламент се прилага по отношение на единните сертификати за безопасност и на разрешенията, издадени по силата на Директива (ЕС) 2016/798.

⁽¹⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2008/68/ЕО на Съвета и Европейския парламент от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

⁽³⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

Член 2

Определение

За целите на настоящия регламент „сертифициращ орган по безопасността“ е органът, отговорен за издаването на единния сертификат за безопасност, независимо дали се касае за Агенцията, или за национален орган по безопасността.

Член 3

Изисквания към системата за управление на безопасността, отнасящи се за железопътните предприятия

Железопътните предприятия установяват своята система за управление на безопасността в съответствие с изискванията, посочени в приложение I.

Изискванията към системата за управление на безопасността се прилагат по отношение на единните сертификати за безопасност, посочени в член 10 от Директива (ЕС) 2016/798, за целите на оценката на заявленията и надзора.

Член 4

Изисквания към системата за управление на безопасността, отнасящи се за управителите на инфраструктура

Управителите на инфраструктура установяват своята система за управление на безопасността в съответствие с изискванията, посочени в приложение II.

Изискванията към системите за управление на безопасността се прилагат по отношение на разрешенията за безопасност, посочени в член 12 на Директива (ЕС) 2016/798, за целите на оценката на заявленията и надзора.

Член 5

Отмяна

Регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 се отменят, считано от 16 юни 2025 г.

Член 6

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 16 юни 2019 г. в държавите членки, които не са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798. От 16 юни 2020 г. той се прилага във всички държави членки.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 8 март 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Изисквания към системата за управление на безопасността, отнасящи се за железопътните предприятия

1. ОПИСАНИЕ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

1.1. **Организацията трябва да:**

- а) опише типа, обхвата и областта на дейността си;
- б) определи сериозните рискове за безопасността, породени от железопътните операции, независимо дали те се извършват от самата организация или от външни изпълнители, партньори или доставчици под неин контрол;
- в) определи заинтересованите страни (например регулаторни и други органи, управители на инфраструктура, доставчици, снабдители, партньори) включително външни по отношение на железопътната система страни, които са от значение за системата за управление на безопасността;
- г) определи и поддържа законови и други изисквания във връзка с безопасността към заинтересованите страни, посочени в буква в);
- д) гарантира, че посочените в буква г) изисквания се вземат предвид при разработването, прилагането и поддръжката на системата за управление на безопасността;
- е) опише обхвата на системата за управление на безопасността, като посочва коя част от дейността е включена или не включена в посочения обхват и като взема предвид изискванията, посочени в буква г).

2. РЪКОВОДСТВО

2.1. **Лидерство и ангажираност**

2.1.1. Висшето ръководство трябва да демонстрира лидерство и ангажираност за разработването, прилагането, поддръжката и непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността като:

- а) осигурява цялостна отчетност и поемане на управленска отговорност за безопасността;
- б) гарантира ангажираност с безопасността чрез управление на различни равнища в рамките на организацията посредством действията и отношенията с персонала и външните изпълнители;
- в) гарантира, че политиката по отношение на безопасността и целите в областта на безопасността са определени, разбрани и че те са съвместими със стратегическата насоченост на организацията;
- г) осигурява интегрирането на изискванията на системата за управление на безопасността в стопанските процеси на организацията;
- д) осигурява наличност на ресурсите, необходими за системата за управление на безопасността;
- е) гарантира, че система за управление на безопасността е ефективна в контрола на рисковете за безопасността, породени от организацията.
- ж) окуражава персонала да подкрепя съобразяването с изискванията на системата за управление на безопасността;
- з) насърчава непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността;
- и) гарантира, че безопасността се взема предвид, когато се определят и управляват стопанските рискове на организацията и се обяснява как се разпознава и разрешава конфликтът между безопасността и други стопански цели на организацията;
- й) насърчава позитивна култура на безопасността.

2.2. **Политика по отношение на безопасността**

2.2.1. Висшето ръководство съставя документ, в който се описва политиката по отношение на безопасността, който:

- а) е подходящ за типа и обхвата на железопътните операции на организацията;
- б) се одобрява от изпълнителния директор на организацията (или от представител/и на висшето ръководство);
- в) активно се изпълнява, съобщава и предоставя на целия персонал.

2.2.2. Политиката по отношение на безопасността:

- а) включва ангажимент за спазване на всички закони и други изисквания, имащи отношение към безопасността;
- б) осигурява рамка за определяне на цели по отношение на безопасността и за оценяване на степента на постигане на тези цели от организацията по отношение на безопасността функциониране;
- в) включва ангажимент да контролира рисковете за безопасността, които възникват вследствие на дейностите на самата организация, и онези, които имат външна причина;
- г) включва ангажимент за непрекъснато подобряване на системата за управление на безопасността;
- д) управлява се в съответствие със стопанската стратегия и оценката на показателите по отношение на безопасността при функциониране на организацията.

2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията

- 2.3.1. Отговорностите, управленската отговорност и правомощията на персонала, чиито задължения се отразяват върху безопасността (вкл. управленски и друг персонал, зает със задачи, имащи отношение към безопасността) се определят на всички равнища в рамките на организацията, документирант се, определят се отговорни за изпълнението им лица и се довеждат до знанието на тези лица.
- 2.3.2. Организацията гарантира, че персоналят, който има делегирани отговорности по задачи, свързани с безопасността, има правомощията, компетентността и подходящите ресурси да изпълнява задълженията си, без да бъде отрицателно повлиян от дейности във връзка с други стопански функции.
- 2.3.3. Делегирането на отговорност по отношение на задачи във връзка с безопасността се документира и съобщава на съответния персонал, като това трябва да бъде прието и разбрано.
- 2.3.4. Организацията следва да опише разпределението на ролите, посочени в точка 2.3.1 по стопански функции в рамките на организацията и, когато е подходящо, и извън нея (вж. 5.3. Външни изпълнители, партньори и доставчици).

2.4. Консултации с персонала и с други страни

- 2.4.1. С персонала, неговите представители и външните заинтересовани страни, когато е подходящо и приложимо, се провеждат консултации за разработването, поддръжката и подобряването на системата за управление на безопасността по отношение на съответните ѝ части, за които те отговарят, включително и за аспектите във връзка с безопасността на експлоатационните процедури.
- 2.4.2. Организацията улеснява консултациите с персонала, като осигурява методите и средствата за включване на персонала, записва становищата на персонала и осигурява използването на изразените от персонала становища.

3. ПЛАНИРАНЕ

3.1. Действия за справяне с рисковете

3.1.1. Оценка на риска

3.1.1.1. Организацията трябва да:

- а) определя и анализира всички експлоатационни, организационни и технически рискове, относими към типа, обхвата и областта на дейности, извършвани от организацията. Подобни рискове следва да включват онези, които се пораждат от човешки и от организационни фактори, напр. работно натоварване, схема на заетостта, умора, пригодност на процедурите или дейности на други заинтересовани страни (вж. 1. Описание на организацията);
- б) оценява рисковете, посочени в буква а), като прилага методи за оценка на риска;
- в) разработва и въвежда мерки за безопасност, като определя свързаните отговорности (вж. 2.3 Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията);
- г) разработва система за надзор на ефективността на мерките за безопасност (вж. 6.1 Наблюдение);
- д) признава необходимостта да си сътрудничи с други заинтересовани страни (например железопътни предприятия, управители на инфраструктура, производители, структури, отговорни за поддръжката, собственици, ползватели на железопътни возила, доставчици на услуги и снабдителите), когато е подходящо, по споделените рискове и за въвеждане на подходящи мерки за безопасност;
- е) съобщава за рисковете на персонала и засегнатите външни страни (вж. 4.4 Информация и комуникация).

3.1.1.2. Когато дадена организация извършва оценка на риска, тя взема предвид необходимостта от определяне, установяване и запазване на безопасна работна среда в съответствие с приложимото законодателство, по-специално Директива 89/391/ЕИО.

3.1.2. Планиране на изменения

3.1.2.1. Организацията определя потенциалните рискове за безопасността и подходящите мерки за безопасност (вж. 3.1.1 Оценка на риска) преди прилагането на изменение (вж. 5.4 Управление на измененията) в съответствие с процеса на оценка на риска, установен в Регламент (ЕС) № 402/2013 ⁽¹⁾, като се вземат предвид и рисковете за безопасността, породени от самия процес на изменение.

3.2. Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели

3.2.1. Организацията трябва да установи цели по отношение на безопасността за съответните функции на съответните равнища с цел да запазва, и където е разумно осъществимо, да подобрява характеристиките по отношение на безопасността.

3.2.2. Целите по отношение на безопасността трябва:

- а) да съответстват на политиката по отношение на безопасността и на стратегическите цели на организацията (където е приложимо);
- б) да са свързани с приоритетните рискове, които оказват влияние на безопасността при функциониране на организацията;
- в) да са измерими;
- г) да вземат предвид приложимите законови и други изисквания;
- д) да се преразглеждат по отношение на техните постижения и да бъдат подлагани на ревизия, когато е подходящо;
- е) да бъдат съобщавани.

3.2.3. Организацията трябва да има план или планове, които да описват как ще постигне целите си по отношение на безопасността.

3.2.4. Организацията трябва да опише стратегията и плановете си, които използва за надзор по отношение на постигането на целите в областта на безопасността (вж. 6.1. Наблюдение):

4. ПОДКРЕПА

4.1. Ресурси

4.1.1. Организацията трябва да осигурява ресурсите, в това число компетентния персонал и ефективното и използваемо оборудване, необходими за създаването, изпълнението, поддръжката и непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността.

4.2. Компетентност

4.2.1. Системата за управление на компетентност в организацията трябва да гарантира, че персоналят, който има роля, която засяга безопасността, е компетентен по отношение на задачите по отношение на безопасността, за които отговаря (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията), включително поне:

- а) определяне на компетентността (включително знания, умения, поведение и нагласи извън техническата област), изисквана за задачи по отношение на безопасността;
- б) принципи за подбор (изисквани минимално образователно равнище, психологическа и физическа годност);
- в) първоначално професионално обучение, опит и квалификация;
- г) продължаващо професионално обучение и периодично актуализиране на съществуващата компетентност;
- д) периодично оценяване на компетентността и проверки на психологическата и физическата годност с цел да се гарантира, че квалификацията и уменията се поддържат с времето;
- е) специфично професионално обучение по съответните части от системата за управление на безопасността с цел изпълняване на задачи във връзка с безопасността.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 402/2013 на Комисията от 30 април 2013 г. относно общия метод за безопасност за определянето и оценката на риска и за отмяна на Регламент (ЕО) № 352/2009 (ОВ L 121, 3.5.2013 г., стр. 8).

- 4.2.2. Организацията трябва да осигурява програма за професионално обучение, както е посочено в буква в), г) и е) от точка 4.2.1. за персонала, който изпълнява задачи във връзка с безопасността, която да гарантира, че:
- а) програмата за професионално обучение се предоставя съгласно определените изисквания по отношение на компетентността и индивидуалните нужди на персонала;
 - б) където е приложимо, професионалното обучение гарантира, че персоналят може да изпълнява задълженията си при всякакви работни условия (нормални, влошени или аварийни)
 - в) продължителността на професионалното обучение и честотата на опреснителните курсове са подходящи с оглед на целите на подготовката;
 - г) за всички членове на персонала се водят записи (вж. 4.5.3. Контрол на документираната информация);
 - д) програмата за професионално обучение редовно се преразглежда и одитира (вж. 6.2 Вътрешен одит) и се променя, когато е необходимо (вж. 5.4. Управление на измененията).

4.2.3. Трябва да бъдат въведени мерки при връщане на работа на членове на персонала след произшествия/инциденти или след дълго отсъствие от работа, като това включва и допълнително обучение в случаите, когато е налице нужда от такова.

4.3. **Информираност**

4.3.1. Висшето ръководство следва да гарантира, че то и персоналят, който има задължения, свързани с безопасността, са информирани за значението, важността и последиците от техните действия и за приноса им за правилното прилагане и ефективността на системата за управление на безопасността, включително за постигането на целите по отношение на безопасността (вж. 3.2. Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели).

4.4. **Информация и комуникация**

4.4.1. Организацията трябва да определи подходящи канали за комуникация, за да се гарантира, че информацията, свързана с безопасността, се обменя между различните равнища на организацията, а също и с външни заинтересовани страни, включително външни изпълнители, партньори и доставчици.

4.4.2. За да се гарантира, че информацията във връзка с безопасността достига до лицата, които изготвят оценки и взимат решения, организацията трябва да управлява определянето, получаването, обработката, генерирането и разпространението на информация, която има отношение към безопасността.

4.4.3. Организации трябва да гарантира, че информацията във връзка с безопасността е:

- а) значима, пълна и разбираема за ползвателите, за които е предназначена.
- б) валидна;
- в) вярна;
- г) съвместима;
- д) контролирана (вж. 4.5.3. Контрол на документираната информация);
- е) съобщена преди да влезе в сила;
- ж) получена и разбрана.

4.5. **Документирана информация**

4.5.1. Документация за система за управление на безопасността

4.5.1.1. Следва да е налице описание на системата за управление на безопасността, което включва:

- а) определяне и описание на процесите и дейностите, свързани с безопасността на железопътните операции, включително задачи по отношение на безопасността и свързаните с тях отговорности (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията);
- б) взаимодействието на тези процеси
- в) процедури или други документи, описващи как се изпълняват процесите;
- г) определяне на външните изпълнители, партньорите и доставчиците, придружено от описание на типа и обхвата на предоставените услуги;

д) определяне на договорни споразумения и други търговски споразумения, сключени между организацията и други страни, определени в буква г), необходими за контрол на рисковете за безопасността на организацията и на рисковете, свързани с използването на външни изпълнители;

е) позоваване на документираната информация, изисквано от настоящия регламент.

4.5.1.2. Организацията трябва да гарантира, че на съответния национален орган по безопасността се предоставя годишен доклад за безопасност в съответствие с член 9, параграф 6 от Директива (ЕС) 2016/798, в който са включени:

а) резюме на решенията според значимостта на измененията, свързани с безопасността, в това число преглед на значимите изменения в съответствие с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 402/2013;

б) целите на организацията по отношение на безопасността за следващата година (години) и как сериозните рискове за безопасността влияят върху определянето на тези цели;

в) резултатите от вътрешните разследвания на произшествия/инциденти (вж. 7.1. Поуки от произшествия и злополуки) и други действия за мониторинг (вж. 6.1. Наблюдение, 6.2. Вътрешен одит и 6.3. Преглед от страна на ръководството) в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1078/2012 ⁽¹⁾;

г) подробни данни за напредъка в работата по неизпълнени препоръки от националните разследващи органи (вж. 7.1. Поуки от произшествия и инциденти);

д) показатели за безопасност на организацията, създадени с цел да се оценят характеристиките по отношение на безопасността при функциониране на организацията (вж. 6.1. Наблюдение);

е) когато е приложимо, заключенията от годишния доклад на съветника по безопасността, посочен в RID ⁽²⁾, относно дейностите на организацията във връзка с превоза на опасни товари ⁽³⁾.

4.5.2. Създаване и осъвременяване

4.5.2.1. Организацията гарантира, че при създаването и осъвременяването на документираната информация, свързана със системата за управление на безопасността, се използват адекватни формати и средства за комуникация.

4.5.3. Контрол на документираната информация

4.5.3.1. Организацията трябва да контролира свързаната със системата за управление на безопасността документирана информация, и по-специално нейното съхраняване, разпространяване и контрола на измененията, с цел да се гарантира нейната достъпност, пригодност и защита, когато е подходящо.

4.6. **Интегриране на човешкия и организационния фактор**

4.6.1. Организацията доказва, че системният подход към интегрирането на човешкия и организационния фактор е въведен в системата за управление на безопасността. Подходът трябва да:

а) включва разработването на стратегия и използването на експертен опит и признати методи от областта на човешкия и организационния фактор;

б) се справя с рисковете, свързани с проектирането на оборудването, задачите, работните условия и организационните мерки, като се вземат предвид човешките способности и ограничения, както и влиянието на начина на работа на човека.

5. ЕКСПЛОАТАЦИЯ

5.1. **Оперативно планиране и управление**

5.1.1. Когато дадена организация планира, разработва, изпълнява и преразглежда своите експлоатационни процеси, тя трябва да гарантира, че по време на дейността си:

а) прилага критериите за приемлив риск и мерките за безопасност (вж. 3.1.1. Оценка на риска);

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1078/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност, който да бъде прилаган от железопътни предприятия и управители на железопътна инфраструктура след получаването на сертификат или разрешително за безопасност, както и от структури, отговарящи за поддръжката (ОВ L 320, 17.11.2012 г., стр. 8).

⁽²⁾ Точка 2.1 от допълнението към приложение 1 към Директива (ЕС) 2016/798.

⁽³⁾ Точка 2.2 от допълнението към приложение 1 към Директива (ЕС) 2016/798.

- б) изпълнява плана(овете) за постигане на целите по отношение на безопасността (вж. 3.2. Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели);
 - в) събира информация за измерване на правилното прилагане и ефективността на експлоатационните споразумения (вж. 6.1. Наблюдение);
- 5.1.2. Организацията трябва да гарантира, че разпоредбите ѝ за експлоатация съответстват на изискванията във връзка с безопасността на приложимите технически изисквания за оперативна съвместимост и на съответните национални правила и други относими изисквания (вж. 1. Описание на организацията);
- 5.1.3. За да се контролират рисковете, където е подходящо, за безопасността на експлоатационните дейности (вж. 3.1.1. Оценка на риска) трябва да се вземе под внимание най-малко следното:
- а) планирането на съществуващи или нови влакови маршрути и нови влакови услуги, което включва въвеждането на нови типове превозни средства, необходимостта от вземане под наем на превозни средства и/или наемане на персонал от външни страни и обмена на информация за поддръжката за експлоатационни цели със структури, отговарящи за поддръжката;
 - б) разработването и прилагането на графици за движение на влаковете;
 - в) подготовката на влакове или превозни средства преди движение, включително проверки преди тръгване и композиране на влакове;
 - г) експлоатацията на влакове или движение на превозни средства в различни работни условия (нормални, влошени или извънредни);
 - д) адаптирането на експлоатацията към заявките за прекратяване на експлоатацията и уведомяването за въвеждане в експлоатация, изпадени от структури, отговарящи за поддръжката;
 - е) разрешения за движение на превозни средства;
 - ж) използваемост на връзките в кабините за управление на влакове и контролните центрове за влакове с оборудване, използвано от персонала по поддръжката.
- 5.1.4. За да контролира разпределянето на отговорност, когато е подходящо, за безопасността на експлоатационните дейности, организацията трябва да определи отговорностите за координирането и управлението на безопасната експлоатация на влаковете и движението на превозните средства и да определи как съответните задачи, оказващи влияние върху безопасното предоставяне на всички услуги, са разпределени между компетентния персонал в организацията (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията) и други външни квалифицирани страни, когато е подходящо (вж. 5.3. Външни изпълнители, партньори и доставчици).
- 5.1.5. За да се контролира информацията и комуникацията, когато е подходящо, с оглед на безопасността на експлоатационните дейности (вж. 4.4. Информация и комуникация) съответният персонал (напр. влаковите бригади) следва да бъде инструктиран за особените условия на пътуването, включително значимите изменения, които могат да доведат до опасност, временните или постоянните експлоатационни ограничения (напр. поради специфични типове превозни средства или специфични маршрути) и условия за извънредни пратки, където е подходящо.
- 5.1.6. За да се управлява компетентността, където е от значение за безопасността на експлоатационните дейности (вж. 4.2. Компетентност), организацията трябва да гарантира в съответствие с приложимото законодателство (вж. 1. Описание на организацията) по отношение на своя персонал:
- а) съответствие с неговото професионално обучение и инструкции за работа, както и че при необходимост се предприемат корективни действия;
 - б) специално професионално обучение в случай на предвиждани изменения, засягащи експлоатацията или възложените им задачи;
 - в) приемане на подходящи мерки след произшествия или инциденти.
- 5.2. **Управление на активи**
- 5.2.1. Организацията трябва да управлява рисковете за безопасността, свързани с физическите активи през целия им жизнен цикъл (вж. 3.1.1. Оценка на риска) от проектирането до обезвреждането на отпадъците, и да изпълнява изискванията относно човешкия фактор във всички фази от жизнения цикъл.
- 5.2.2. Организацията трябва да:
- а) гарантира, че активите се използват за целите, за които са предназначени, като се поддържа безопасното им експлоатационно състояние в съответствие с член 14, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 и, когато е подходящо, тяхното очаквано равнище на функционални характеристики;

- б) управлява активите в нормални и влошени условия;
 - в) открива колкото е разумно изпълнимо по-рано случаи на несъответствие с експлоатационните изисквания преди или по време на експлоатацията на актива, включително прилагането на ограничения за използването, както е подходящо, за да се осигури безопасно оперативно състояние на актива (вж. 6.1. Наблюдение);
- 5.2.3. Организацията трябва да гарантира, че нейните разпоредби за управление на активи, когато е приложимо, са в съответствие с всички основни изисквания, определени в съответните технически изисквания за оперативна съвместимост и други относими изисквания (вж. 1. Описание на организацията);
- 5.2.4. За да се контролират рисковете, когато е подходящо, във връзка с осигуряване на поддръжка (вж. 3.1.1. Оценка на риска) трябва да се вземе под внимание най-малко следното:
- а) определянето на необходимостта от поддръжка за запазване на актива в безопасно експлоатационно състояние въз основа на планираната и реалната употреба на актива и неговите проектни характеристики;
 - б) управление на прекратяването на експлоатацията на актива с цел поддръжка, когато са открити дефекти, или когато състоянието на актива се е влошило извън границите на безопасното експлоатационно състояние, както е посочено в буква а);
 - в) управление на повторното въвеждане в експлоатация на актива с евентуални ограничения в употребата му, след като е била извършена поддръжка с цел да се гарантира неговото безопасно експлоатационно състояние;
 - г) управление на оборудването за наблюдение и измерване, за да се гарантира, че то е подходящо за предвидената употреба.
- 5.2.5. За да контролира информацията и комуникацията, когато е подходящо за безопасното управление на активите (вж. 4.4. Информация и комуникация), организацията трябва да вземе предвид:
- а) обмена на съответната информация в рамките на организацията или с външни структури, отговорни за поддръжката (вж. 5.3. Външни изпълнители, партньори и доставчици), по-специално по отношение на неизправности, произшествия, инциденти, както и възможни ограничения за използването на актива;
 - б) проследимостта на всяка информация по отношение на буква а) (вж. 4.4. Информация и комуникация и 4.5.3. Контрол на документираната информация);
 - в) създаването и поддържането на записи, включително за управлението на измененията, засягащи управлението на активите (вж. 5.4. Управление на измененията).
- 5.3. **Външни изпълнители, партньори и доставчици**
- 5.3.1. Организацията трябва да определя и управлява рисковете за безопасността, произлизащи от дейности, дадени на външен изпълнител, включително операции или сътрудничество с външни изпълнители, партньори и доставчици.
- 5.3.2. За да управлява рисковете за безопасността, посочени в точка 5.3.1, организацията трябва да определи критерии за избор на външни изпълнители, партньори и доставчици, както и на изисквания по отношение на договорите, на които те трябва да отговарят, в това число:
- а) законовите и други изисквания, свързани с безопасността (вж. 1. Описание на организацията);
 - б) равнището на компетентност, изисквано за изпълнение на задачите, определени в договора (вж. 4.2. Компетентност);
 - в) отговорност за задачите, които трябва да се изпълнят;
 - г) очакваното ниво на безопасност, което трябва да се поддържа по време на договора;
 - д) задълженията, свързани с обмена на информация във връзка с безопасността (вж. 4.4. Информация и комуникация).
 - е) проследимост на документите във връзка с безопасността (вж. 4.5. Документирана информация).
- 5.3.3. В съответствие с процеса, установен в член 3 от Регламент (ЕС) № 1078/2012, организация трябва да наблюдава:
- а) нивото на безопасността на всички действия и операции на външни изпълнители, партньори и доставчици, за да гарантира, че те отговарят на изискванията, посочени в договора им;
 - б) информираността на външните изпълнители, партньорите и доставчиците относно рисковете за безопасността, на които те излагат операцията.

5.4. Управление на измененията

5.4.1. Организацията трябва да прилага и управлява измененията в системата за управление на безопасността с цел да поддържа или подобрява нивото на безопасността. Тази дейност трябва да включва решения на различни равнища на управление на промяната и последващ преглед на рисковете за безопасността (вж. 3.1.1. Оценка на риска).

5.5. Управление на извънредни ситуации

5.5.1. Организацията трябва да определи извънредните ситуации и отговарящите им навременни мерки, които трябва да се предприемат за справяне с тях (вж. 3.1.1. Оценка на риска), и да възстанови нормалните условия на експлоатация в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/995 ⁽¹⁾.

5.5.2. Организацията трябва да гарантира, че за всеки определен тип извънредна ситуация:

- а) може да се осъществи бързо връзка с аварийната служба;
- б) аварийните служби разполагат с цялата значима информация както предварително — за да могат да подготвят действията си в случай на извънредна ситуация— така и в момента на извънредна ситуация;
- в) първа помощ се осигурява от вътрешни екипи.

5.5.3. Организацията трябва да определи и документира ролите и отговорностите на всички страни в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/995.

5.5.4. Организацията трябва да разполага с планове за действие, оповестяване и информиране в случай на извънредна ситуация, включително разпоредби за:

- а) процедури за спешно оповестяване на всички служители, които имат отговорности в управлението на извънредни ситуации;
- б) се съобщава информация на всички страни (напр. управители на инфраструктура, външни изпълнители, власти, служби за спешна помощ) включително инструкции за извънредни ситуации за пасажерите;
- в) Вземат се всички необходими решения в съответствие с типа извънредна ситуация.

5.5.5. Организацията описва как са разпределени ресурсите и средствата за управление на извънредни ситуации (вж. 4.1. Ресурси) и как са определени изискванията за подготовка (вж. 4.2. Компетентност).

5.5.6. Мерките за извънредни ситуации трябва редовно да се проверяват съвместно с другите заинтересовани страни и да се актуализират, когато е наложително.

5.5.7. Организацията трябва да гарантира, че управителите на инфраструктура могат лесно и бързо да се свържат с компетентни отговорни служители с подходящи езикови умения, които да им предоставят съответното равнище на информация.

5.5.8. Организацията трябва да е предвидила процедура за свързване със структурата, натоварена с поддръжката, или с ползвателя на железопътните возила в случай на извънредна ситуация.

6. ОЦЕНКА НА ФУНКЦИОНИРАНЕТО

6.1. Наблюдение

6.1.1. Организацията трябва да извършва наблюдение в съответствие с Регламент (ЕС) № 1078/2012 с цел да:

- а) проверява правилното прилагане и ефективността на всички процеси и процедури в рамките на системата за управление на безопасността, включително експлоатационните, организационните и техническите мерки за безопасност;
- б) проверява правилното прилагане на системата за управление на безопасността като цяло и дали тя постига очакваните резултати;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/995 на Комисията от 8 юни 2015 г. за изменение на Решение 2012/757/ЕС относно техническата спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Експлоатация и управление на движението“ на железопътната система на Европейския съюз (ОВ L 165, 30.6.2015 г., стр. 1).

- в) разследва дали системата за управление на безопасността отговаря на изискванията на настоящия регламент;
- г) определя, прилага и оценява ефективността на коригиращите мерки (вж. 7.2. Непрекъснато подобрене) както е подходящо, ако бъде открит случай на несъответствие с букви а), б) и в).

6.1.2. Организацията трябва редовно да извършва наблюдение на всички равнища на изпълнението на свързаните с безопасността задачи и да се намесва, ако тези задачи не са били правилно изпълнявани.

6.2. Вътрешен одит

6.2.1. Организацията трябва да провежда вътрешен одит по независим, безпристрастен и прозрачен начин, за да събира и анализира информация за целите на своите дейности по наблюдение (вж. 6.1. Наблюдение), в това число:

- а) график за планирани вътрешни одити, който може да бъде преразглеждан в зависимост от резултатите от предишни одити и проследяване на резултатите;
- б) определянето и подборът да компетентни одитори (вж. 4.2. Компетентност);
- в) анализ и оценка на резултатите от одитите;
- г) определяне на необходимостта от коригиращи мерки или мерки за подобряване;
- д) проверка на пълнотата и ефективността на тези мерки;
- е) документацията, имаща отношение към изпълняване на резултатите от одитите;
- ж) съобщаването на резултатите от одитите на висшето ръководство.

6.3. Преглед от страна на ръководството

6.3.1. Висшето ръководство трябва редовно да подлага на преглед непрекъснатата целесъобразност и ефективност на системата за управление на безопасността като разглежда най малко следното:

- а) подробни данни за напредъка по оставащите дейности от предишни прегледи, извършени от ръководството;
- б) изменение на вътрешните или външните обстоятелства (вж. 1. Описание на организацията);
- в) нивото на безопасност на организацията във връзка с:
 - i) постигането на поставените цели по отношение на безопасността;
 - ii) резултатите от нейните действия по наблюдение, включително констатациите на вътрешния одит, а също и вътрешните разследвания на произшествия/инциденти и статутът на предприятието по отношение на тях действия;
 - iii) съответните резултати от дейностите по надзор, провеждани от националния орган по безопасността;
- г) препоръките за подобрене.

6.3.2. Въз основа на резултатите от извършения от ръководството преглед, висшето ръководство трябва да поеме цялостна отговорност за планирането и извършването на необходимите промени в системата за управление на безопасността.

7. ПОДОБРЕНИЕ

7.1. Поуки от произшествия и инциденти

7.1.1. Произшествията и инцидентите, свързани с железопътните операции на организацията, трябва да се:

- а) докладват, записват, разследват и анализират, за да се определят причините им;
- б) докладват на националните органи, както е подходящо.

7.1.2. Организацията гарантира, че:

- а) препоръките, направени от националния орган по безопасността, националния разследващ орган и отрасъла/вътрешни разследвания, се оценяват и прилагат, ако е целесъобразно или задължително;
- б) съответните доклади/информация от други заинтересовани страни, напр. железопътни предприятия, оператори на инфраструктура, структури, отговорни за поддръжката, и ползватели на железопътни возила се разглеждат и вземат под внимание.

7.1.3. Организацията трябва да използва информация във връзка с разследването, за да прави преглед на оценката на риска (вж. 3.1.1. Оценка на риска) с цел да извлече поуки с оглед на подобряването на безопасността и, където е подходящо, да предприеме коригиращи мерки или мерки за подобряване (вж. 5.4. Управление на измененията).

7.2. **Непрекъснато подобрене**

7.2.1. Организацията трябва непрекъснато да подобрява адекватността и ефективността на своята система за управление на безопасността, като взема предвид рамката, установена в Регламент (ЕС) № 1078/2012 и поне резултатите от следните дейности:

а) наблюдение (вж. 6.1. Наблюдение);

б) вътрешен одит (вж. 6.2. Вътрешен одит);

в) преглед от страна на ръководството (вж. 6.3. Преглед от страна на ръководството)

г) поуки от произшествия и инциденти (вж. 7.1. Поуки от произшествия и инциденти);

7.2.2. Организацията трябва да осигури средства да мотивира служителите и други заинтересовани страни да бъдат активни при подобряването на безопасността като част от поуките в рамките на организацията.

7.2.3. Организацията трябва да осигури стратегия за непрекъснато подобряване на своята култура по отношение на безопасността, като се опира на използването на експертни знания и признати методи за определяне на проблемното поведение, засягащо различни части на системата за управление на безопасността, и въведе мерки за справяне с тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Изисквания към системата за управление на безопасността, отнасящи се за управителите на инфраструктура

1. ОПИСАНИЕ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

1.1. **Организацията трябва да:**

- а) опише естеството и обхвата на дейността си;
- б) определи сериозните рискове за безопасността, породени от железопътните операции, независимо дали те се извършват от самата организация или от външни изпълнители, партньори или доставчици под неин контрол;
- в) определя заинтересованите страни (например регулаторни и други органи, железопътни предприятия, управители на инфраструктура, доставчици, снабдители, партньори) включително външни по отношение на железопътната система страни, които са от значение за системата за управление на безопасността;
- г) определи и поддържа закони и други изисквания във връзка с безопасността към заинтересуваните страни, посочени в буква в);
- д) гарантира, че посочените в буква г) изисквания се вземат предвид при разработването, прилагането и поддръжката на системата за управление на безопасността;
- е) опише обхвата на системата за управление на безопасността, като посочва коя част от дейността е включена или не включена в посочения обхват, и като взема предвид изискванията, посочени в точка г).

1.2. **За целта на настоящото приложение се прилагат следните определения:**

- а) „естество“ по отношение на железопътната експлоатация, осъществявана от управителите на инфраструктура, е характеристиката на експлоатацията по отношение на нейния обхват, включително проектирането и изграждането на инфраструктурата, поддръжката ѝ, планирането на движението, управлението на движението, както и използването на железопътната инфраструктура, включително на конвенционални и/или високоскоростни линии, превоз на пътници и/или стоки;
- б) „обхват“ по отношение на железопътната експлоатация, осъществявана от управителите на инфраструктура, е обхватът, който се характеризира с дължината на железопътната линия и определената големина на управителя на инфраструктура, изразена като брой служители, заети в железопътния сектор.

2. РЪКОВОДСТВО

2.1. **Лидерство и ангажираност**

2.1.1. Висшето ръководство трябва да демонстрира лидерство и ангажираност за разработването, прилагането, поддръжката и непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността като:

- а) осигурява цялостна отчетност и поемане на управленска отговорност за безопасността;
- б) гарантира ангажираност с безопасността чрез управление на различни равнища в рамките на организацията посредством действията и отношенията с персонала и изпълнителите;
- в) гарантира, че политиката по отношение на безопасността и целите в областта на безопасността са определени, разбрани и че те са съвместими със стратегическата насоченост на организацията;
- г) осигурява интегрирането на изискванията на системата за управление на безопасността в стопанските процеси на организацията;
- д) осигурява наличност на ресурсите, необходими за системата за управление на безопасността;
- е) гарантира, че система за управление на безопасността е ефективна в контрола на рисковете за безопасността, породени от организацията.
- ж) окуражава персонала да подкрепя съобразяването с изискванията на системата за управление на безопасността;
- з) насърчава непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността;
- и) гарантира, че безопасността се взема предвид, когато се определят и управляват стопанските рискове на организацията и се обяснява как се разпознава и разрешава конфликтът между безопасността и други стопански цели на организацията;
- й) насърчава позитивна култура на безопасността.

2.2. Политика по отношение на безопасността

2.2.1. Висшето ръководство съставя документ, в който се описва политиката по отношение на безопасността, като той:

- a) е подходящ за естеството и обхвата на железопътните операции на организацията;
- б) се одобрява от изпълнителния директор на организацията (или от представител(и) на висшето ръководство);
- в) активно се изпълнява, съобщава и предоставя на целия персонал.

2.2.2. Политиката по отношение на безопасността:

- a) включва ангажимент за спазване на всички законови и други изисквания, имащи отношение към безопасността;
- б) осигурява рамка за определяне на цели по отношение на безопасността и за оценяване на степента на постигане на тези цели от организацията по отношение на безопасността при функциониране;
- в) включва ангажимент да контролира рисковете за безопасността, които възникват вследствие на дейностите на самата организация, и онези, които имат външна причина;
- г) включва ангажимент за непрекъснато подобряване на системата за управление на безопасността;
- д) управлява се в съответствие със стопанската стратегия и оценката на показателите по отношение на безопасността при функциониране на организацията.

2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията

2.3.1. Отговорностите, управленската отговорност и правомощията на персонала, чиито задължения се отразяват върху безопасността (вкл. управленски и друг персонал, зает със задачи, имащи отношение към безопасността) се определят на всички равнища в рамките на организацията, документират се, определят се отговорни за изпълнението им лица и се довеждат до знанието на тези лица.

2.3.2. Организацията гарантира, че персоналът, който има делегирани отговорности по задачи, свързани с безопасността, има правомощията, компетентността и подходящите ресурси да изпълнява задълженията си, без да бъде отрицателно повлиян от дейности във връзка с други стопански функции.

2.3.3. Делегирането на отговорност по отношение на задачи във връзка с безопасността се документира и съобщава на всички съответни членове на персонала, като то трябва да бъде прието и разбрано.

2.3.4. Организацията следва да опише разпределението на ролите, посочени в точка 2.3.1 по стопански функции в рамките на организацията и, когато е подходящо, и извън нея (вж. 5.3 Външни изпълнители, партньори и доставчици).

2.4. Консултации с персонала и с други страни

2.4.1. С персонала, неговите представители и външните заинтересовани страни, когато е подходящо и приложимо, се провеждат консултации за разработването, поддръжката и подобряването на системата за управление на безопасността по отношение на съответните ѝ части, за които те отговарят, включително и за аспектите във връзка с безопасността на експлоатационните процедури.

2.4.2. Организацията улеснява консултациите с персонала, като осигурява методите и средствата за включване на персонала, записва становищата на персонала и осигурява използването на изразените от персонала становища.

3. ПЛАНИРАНЕ

3.1. Действия за справяне с рисковете

3.1.1. Оценка на риска

3.1.1.1. Организацията трябва да:

- a) определя и анализира всички експлоатационни, организационни и технически рискове, от значение за естеството и обхвата на дейностите, извършвани от организацията. Подобни рискове следва да включват онези, които се пораждат от човешки и от организационни фактори, напр. работно натоварване, схема на заетостта, умора, пригодност на процедурите или дейност на други заинтересовани страни (вж. 1. Описание на организацията);
- б) оценява рисковете, посочени в буква а), като прилага методи за оценка на риска;

- в) разработва и въвежда мерки за безопасност, като определя свързаните отговорности (вж. 2.3 Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията);
 - г) разработва система за наблюдение на ефективността на мерките за безопасност (вж. 6.1 Наблюдение);
 - д) признава необходимостта да сътрудничи с други заинтересовани страни (например железопътни предприятия, управители на инфраструктура, производители, отговорни за поддръжката организации, собственици, ползватели на железопътни возила, доставчици на услуги и снабдители), когато е подходящо, по споделените рискове и за въвеждане на подходящи мерки за безопасност;
 - е) съобщава за рисковете на персонала и засегнатите външни страни (вж. 4.4 Информация и комуникация);
- 3.1.1.2. когато дадена организация извършва оценка на риска, тя взема предвид необходимостта от определяне, установяване и запазване на безопасна работна среда в съответствие с приложимото законодателство, по-специално Директива 89/391/ЕИО.
- 3.1.2. Планиране на изменения
- 3.1.2.1. Организацията определя потенциалните рискове за безопасността и подходящите мерки за безопасност (вж. 3.1.1 Оценка на риска) преди прилагането на изменение (вж. 5.4 Управление на измененията) в съответствие с процеса на управление на риска, установен в Регламент (ЕС) № 402/2013, като се вземат предвид и рисковете за безопасността, породени от самия процес на изменение.
- 3.2. **Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели**
- 3.2.1. Организацията трябва да установи цели по отношение на безопасността за съответните функции на съответните равнища с цел да запазва, и където е разумно осъществимо, да подобрява характеристиките по отношение на безопасността.
- 3.2.2. Целите по отношение на безопасността трябва да:
- а) съответстват на политиката по отношение на безопасността и на стратегическите цели на организацията (където е приложимо);
 - б) са свързани с приоритетните рискове, които оказват влияние на безопасността при функциониране на организацията;
 - в) са измерими;
 - г) вземат предвид приложимите закони и други изисквания;
 - д) се преразглеждат по отношение на техните постижения и да бъдат подлагани на ревизия, когато е подходящо;
 - е) бъдат съобщавани.
- 3.2.3. Организацията трябва да има план или планове, които да описват как ще постигне целите си по отношение на безопасността.
- 3.2.4. Организацията трябва да опише стратегията и плановете си, които използва за надзор по отношение на постигането на целите в областта на безопасността (вж. 6.1. Наблюдение).
4. ПОДКРЕПА
- 4.1. **Ресурси**
- 4.1.1. Организацията трябва да осигурява ресурсите, в това число компетентния персонал и ефективното и използваемо оборудване, необходими за създаването, изпълнението, поддръжката и непрекъснатото подобряване на системата за управление на безопасността.
- 4.2. **Компетентност**
- 4.2.1. Системата за управление на компетентност на организацията трябва да гарантира, че персоналят, който има роля, която засяга безопасността, е компетентен по отношение на задачите по отношение на безопасността, за които отговаря (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията), включително поне:
- а) определяне на компетентността (включително знания, умения, поведение и нагласи извън техническата област) изисквана за задачи по отношение на безопасността;
 - б) принципи за подбор (изисквани минимално образователно равнище, психологическа и физическа годност);
 - в) първоначално професионално обучение, опит и квалификация;
 - г) продължаващо професионално обучение и периодично актуализиране на съществуващата компетентност;

- д) периодично оценяване на компетентността и проверки на психологическата и физическата годност цел да се гарантира, че квалификацията и уменията се поддържат с времето;
 - е) специфично професионално обучение по съответните части от системата за управление на безопасността с цел изпълняване на задачи във връзка с безопасността.
- 4.2.2. Организацията трябва да осигурява програма за професионално обучение, както е посочено в буква в), г) и е) от точка 4.2.1. за персонала, който изпълнява задачи във връзка с безопасността, която да гарантира, че:
- а) програмата за професионално обучение се предоставя съгласно определените изисквания по отношение на компетентността и индивидуалните нужди на персонала;
 - б) където е приложимо, професионалното обучение гарантира, че персоналот може да изпълнява задълженията си при всякакви работни условия (нормални, влошени или аварийни)
 - в) продължителността на професионалното обучение и честотата на опреснителните курсове са подходящи с оглед на целите на подготовката;
 - г) за всички членове на персонала се водят записи (вж. 4.5.3. Контрол на документираната информация);
 - д) програмата за професионално обучение редовно се преразглежда и одитира (вж. 6.2 Вътрешен одит) и се променя, когато е необходимо (вж. 5.4. Управление на измененията).
- 4.2.3. Трябва да бъдат въведени мерки при връщане на работа на членове на персонала след произшествия/инциденти или след дълго отсъствие от работа, като това включва и допълнително обучение в случаите, когато е налице нужда от такова.

4.3. **Информираност**

- 4.3.1. Висшето ръководство следва да гарантира че то и персоналот, който има задължения, свързани с безопасността, са информирани за значението, важността и последиците от техните действия и за приноса им за правилното прилагане и ефективността на системата за управление на безопасността, включително за постигането на целите по отношение на безопасността (вж. 3.2. Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели).

4.4. **Информация и комуникация**

- 4.4.1. Организацията трябва да определи подходящи канали за комуникация, за да се гарантира, че информацията, свързана с безопасността, се обменя между различните равнища на организацията, а също и с външни заинтересовани страни, включително външни изпълнители, партньори и доставчици.
- 4.4.2. За да се гарантира, че информацията във връзка с безопасността достига до лицата, които изготвят оценки и взимат решения, организацията трябва да управлява определянето, получаването, обработката, генерирането и разпространението на информация, която има отношение към безопасността.
- 4.4.3. Организации трябва да гарантира, че информацията във връзка с безопасността е:
- а) значима, пълна и разбираема за ползвателите, за които е предназначена.
 - б) валидна;
 - в) вярна;
 - г) съвместима;
 - д) контролирана (вж. 4.5.3. Контрол на документираната информация);
 - е) съобщена преди да влезе в сила;
 - ж) получена и разбрана.

4.5. **Документирана информация**

- 4.5.1. Документация за система за управление на безопасността

- 4.5.1.1. Следва да е налице описание на системата за управление на безопасността, което включва:

- а) определяне и описание на процесите и дейностите, свързани с безопасността на железопътните операции, включително задачи по отношение на безопасността и свързаните с тях отговорности (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията);
- б) взаимодействието на тези процеси

- в) процедури или други документи, описващи как се изпълняват процесите;
 - г) определяне на външните изпълнители, партньорите и доставчиците, придружено от описание на типа и обхвата на предоставените услуги;
 - д) определяне на договорни споразумения и други търговски споразумения, сключени между организацията и други страни, определени в буква г), необходими за контрол на рисковете за безопасността на организацията и на рисковете, свързани с използването на изпълнители;
 - е) позоваване на документираната информация, изисквано от настоящия регламент.
- 4.5.1.2. Организацията трябва да гарантира, че на съответния национален орган по безопасността се предоставя годишен доклад за безопасност в съответствие с член 9, параграф 6 от Директива (ЕС) 2016/798, в който са включени:
- а) резюме на решенията според значимостта на измененията, свързани с безопасността, в това число преглед на значимите изменения в съответствие с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 402/2013;
 - б) целите на организацията по отношение на безопасността за следващата година (години) и как сериозните рискове за безопасността влияят върху определянето на тези цели;
 - в) резултатите от вътрешните разследвания на произшествия/инциденти (вж. 7.1. Поуки от произшествия и злополуки) и други действия за мониторинг (вж. 6.1. Наблюдение, 6.2. Вътрешен одит и 6.3. Преглед от страна на ръководството) в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1078/2012;
 - г) подробни данни за напредъка в работата по неизпълнени препоръки от националните разследващи органи (вж. 7.1. Поуки от произшествия и инциденти);
 - д) показатели за безопасност на организацията, създадени с цел да се оценят характеристиките по отношение на безопасността при функциониране на организацията (вж. 6.1. Наблюдение);
 - е) Когато е приложимо, заключенията от годишния доклад на съветника по безопасността, посочен в RID ⁽¹⁾, относно дейностите на организацията във връзка с превоза на опасни товари ⁽²⁾.
- 4.5.2. Създаване и осъвременяване
- 4.5.2.1. Организацията гарантира, че при създаването и осъвременяването на документираната информация, свързана със системата за управление на безопасността, се използват адекватни формати и средства за комуникация.
- 4.5.3. Контрол на документираната информация
- 4.5.3.1. Организацията трябва да контролира свързаната със системата за управление на безопасността документирана информация, и по-специално нейното съхраняване, разпространяване и контрола на измененията, с цел да се гарантира нейната достъпност, пригодност и защита, когато е подходящо.
- 4.6. **Интегриране на човешкия и организационния фактор**
- 4.6.1. Организацията доказва, че системният подход към интегрирането на човешкия и организационния фактор е въведен в системата за управление на безопасността. Подходът трябва да:
- а) включва разработването на стратегия и използването на експертен опит и признати методи от областта на човешкия и организационния фактор;
 - б) се справя с рисковете, свързани с проектирането на оборудването, задачите, работните условия и организационните мерки, като се вземат предвид човешките способности и ограничения, както и влиянието на начина на работа на човека.
5. ЕКСПЛОАТАЦИЯ
- 5.1. **Оперативно планиране и управление**
- 5.1.1. Когато дадена организация планира, разработва, изпълнява и преразглежда своите експлоатационни процеси, тя трябва да гарантира, че по време на дейността си:
- а) прилага критериите за приемлив риск и мерките за безопасност (вж. 3.1.1. Оценка на риска);

⁽¹⁾ Точка 2.1. от допълнението към приложение I към Директива (ЕС) 2016/798.

⁽²⁾ Точка 2.2. от допълнението към приложение I към Директива (ЕС) 2016/798.

- б) изпълнява плана(овете) за постигане на целите по отношение на безопасността (вж. 3.2. Цели по отношение на безопасността и планиране на тези цели);
 - в) събира информация за измерване на правилното прилагане и ефективността на експлоатационните споразумения (вж. 6.1. Наблюдение);
- 5.1.2. Организацията трябва да гарантира, че разпоредбите ѝ за експлоатация съответстват на изискванията във връзка с безопасността на приложимите технически изисквания за оперативна съвместимост и на съответните национални правила и други относими изисквания (вж. 1. Описание на организацията);
- 5.1.3. За да се контролират рисковете, където е подходящо, за безопасността на експлоатационните дейности (вж. 3.1.1. Оценка на риска) трябва да се вземе под внимание най-малко следното:
- а) установяване на безопасни ограничения за превоз с оглед на планиране и контрол на движението въз основа на проектните характеристики на инфраструктурата;
 - б) планиране на движението, включително графичите и определянето на влаковите трасета;
 - в) управление в реално време на движението при нормален и влошен режим чрез прилагане на ограничения за движение и чрез управление на нарушенията на движението;
 - г) определяне на условия за придвижване на извънредни товари.
- 5.1.4. За да контролира разпределянето на отговорност, когато е подходящо, за безопасността на експлоатационните дейности, организацията трябва да определи отговорностите за планирането и експлоатацията на железопътната мрежа и да определи как съответните задачи, оказващи влияние върху безопасното предоставяне на всички услуги, са разпределени между компетентния персонал в организацията (вж. 2.3. Роли, отговорности, управленска отговорност и органи на организацията) и други външни квалифицирани страни, когато е подходящо (вж. 5.3. Външни изпълнители, партньори и доставчици).
- 5.1.5. За да се контролира информацията и комуникацията, когато е подходящо, с оглед на безопасността на експлоатационните дейности (вж. 4.4. Информация и комуникация) съответният персонал (напр. ръководители по движението) следва да бъде информиран за особените изисквания за съставяне на маршрута на влаковете и движението на превозни средства, включително значимите изменения, които могат да доведат до опасност, временни или постоянни експлоатационни ограничения (напр. дължащи се на ремонт на коловоза) и за условия за извънредни пратки, където е приложимо.
- 5.1.6. За да се управлява компетентността, където е от значение за безопасността на експлоатационните дейности (вж. 4.2. Компетентност), организацията трябва да гарантира в съответствие с приложимото законодателство (вж. 1. Описание на организацията) по отношение на своя персонал:
- а) съответствие с неговото професионално обучение и инструкции за работа, както и че при необходимост се предприемат корективни действия;
 - б) специално професионално обучение в случай на предвиджани изменения, засягащи експлоатацията или възложените им задачи;
 - в) приемане на подходящи мерки след произшествия или инциденти.
- 5.2. **Управление на активи**
- 5.2.1. Организацията трябва да управлява рисковете за безопасността, свързани с физическите активи през целия им жизнен цикъл (вж. 3.1.1. Оценка на риска) от проектирането до обезвреждането на отпадъците, и да изпълнява изискванията относно човешкия фактор във всички фази от жизнения цикъл.
- 5.2.2. Организацията трябва да:
- а) гарантира, че всички активи се използват по предназначение, като се поддържа тяхното безопасно работно състояние, както и тяхното очаквано ниво на характеристики;
 - б) управлява активите в нормални и влошени условия;
 - в) да открива колкото е разумно изпълнимо по-рано случаи на несъответствие с експлоатационните изисквания преди или по време на експлоатацията на актива, включително прилагането на ограничения за използването, както е подходящо, за да се осигури безопасно оперативно състояние на актива (вж. 6.1. Наблюдение);
- 5.2.3. Организацията трябва да гарантира, че нейните разпоредби за управление на активи, когато е приложимо, са в съответствие с всички основни изисквания, определени в съответните технически изисквания за оперативна съвместимост и други относими изисквания (вж. 1. Описание на организацията);

- 5.2.4. За да се контролират рисковете, когато е подходящо, във връзка с доставката на поддръжка (вж. 3.1.1. Оценка на риска) трябва да се вземе под внимание най-малко следното:
- а) определянето на необходимостта от поддръжка за запазване на инфраструктурата в безопасно експлоатационно състояние въз основа на планираната и реалната употреба на инфраструктурата и нейните проектни характеристики;
 - б) управление на прекратяването на експлоатацията на актива с цел поддръжка, когато са открити дефекти, или когато състоянието на актива се е влошило извън границите на безопасното експлоатационно състояние, както е посочено в буква а);
 - в) управление на повторното въвеждане в експлоатация на актива с евентуални ограничения в употребата му, след като е била извършена поддръжка с цел да гарантира неговото безопасно експлоатационно състояние;
 - г) управление на оборудването за наблюдение и измерване, за да се гарантира, че то е подходящо за предвидената употреба.
- 5.2.5. За да контролира информацията и комуникацията, когато е подходящо за безопасното управление на активите (вж. 4.4. Информация и комуникация), организацията трябва да вземе предвид:
- а) обмена на съответната информация в рамките на организацията или с външни структури, отговорни за поддръжката (вж. 5.3. Външни изпълнители, партньори и доставчици), по-специално по отношение на неизправности, произшествия, инциденти, както и възможни ограничения за използването на актива;
 - б) проследимостта на всяка информация по отношение на буква а) (вж. 4.4. Информация и комуникация и 4.5.3. Контрол на документираната информация);
 - в) създаването и поддържането на записи, включително за управлението на измененията, засягащи управлението на активите (вж. 5.4. Управление на измененията).

5.3. **Външни изпълнители, партньори и доставчици**

- 5.3.1. Организацията трябва да определя и управлява рисковете за безопасността, произлизащи от дейности, дадени на външен изпълнител, включително операции или сътрудничество с външни изпълнители, партньори и доставчици.
- 5.3.2. За да управлява рисковете за безопасността, посочени в точка 5.3.1, организацията трябва да определи критерии за избор на външни изпълнители, партньори и доставчици, както и на изисквания по отношение на договорите, на които те трябва да отговарят, в това число:
- а) законовите и други изисквания, свързани с безопасността (вж. 1. Описание на организацията);
 - б) равнището на компетентност, изисквано за изпълнение на задачите, определени в договора (вж. 4.2. Компетентност);
 - в) отговорност за задачите, които трябва да се изпълнят;
 - г) очакваното ниво на безопасност, което трябва да се поддържа по време на договора;
 - д) задълженията, свързани с обмена на информация във връзка с безопасността (вж. 4.4. Информация и комуникация).
 - е) проследимост на документите във връзка с безопасността (вж. 4.5. Документирана информация).
- 5.3.3. В съответствие с процеса, установен в член 3 от Регламент (ЕС) № 1078/2012, организацията трябва да наблюдава:
- а) нивото на безопасността на всички действия и операции на външни изпълнители, партньори и доставчици, за да гарантира, че те отговарят на изискванията, посочени в договора им;
 - б) информираността на външните изпълнители, партньорите и доставчиците относно рисковете за безопасността, на които те излагат операциите на организацията.

5.4. **Управление на измененията**

- 5.4.1. Организацията трябва да прилага и управлява измененията в системата за управление на безопасността с цел да поддържа или подобрява нивото на безопасността. Тази дейност трябва да включва решения на различни равнища на управление на промяната и последващ преглед на рисковете за безопасността (вж. 3.1.1. Оценка на риска).

5.5. Управление на извънредни ситуации

- 5.5.1. Организацията трябва да определи извънредните ситуации и отговарящите им навременни мерки, които трябва да се предприемат за справяне с тях (вж. 3.1.1. Оценка на риска) и да възстанови нормалните условия на експлоатация в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/995.
- 5.5.2. Организацията трябва да гарантира, че за всеки определен тип извънредна ситуация:
- а) може да се осъществи бързо връзка с аварийната служба;
 - б) аварийните служби разполагат с цялата значима информация както предварително — за да могат да подготвят действията си в случай на извънредна ситуация— така и в момента на извънредна ситуация;
 - в) първа помощ се осигурява от вътрешни екипи.
- 5.5.3. Организацията трябва да определи и документираща ролята и отговорностите на всички страни в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/995.
- 5.5.4. Организацията трябва да разполага с планове за действие, оповестяване и информиране в случай на извънредна ситуация, включително разпоредби за:
- а) процедури за спешно оповестяване на всички служители, които имат отговорности в управлението на извънредни ситуации;
 - б) съобщава се информация на всички страни (напр. железопътни предприятия, изпълнители, власти, служби за спешна помощ) включително инструкции за извънредни ситуации за пасажерите;
 - в) вземат се всички необходими решения в съответствие с типа извънредна ситуация.
- 5.5.5. Организацията описва как са разпределени ресурсите и средствата за управление на извънредни ситуации (вж. 4.1. Ресурси) и как са определени изискванията за професионално обучение (вж. 4.2. Компетентност).
- 5.5.6. Мерките за извънредни ситуации трябва редовно да се проверяват съвместно с другите заинтересовани страни и да се актуализират, когато е наложително.
- 5.5.7. Организацията координира плановете за извънредни ситуации с всички железопътни предприятия, които извършват операции по инфраструктурата на организацията, със службите за спешно реагиране, така че да улеснят тяхната бърза намеса, както и с всяка друга страна, която би могла да бъде въввлечена в извънредна ситуация.
- 5.5.8. Организацията трябва да има разпоредби за бързо спиране на железопътното движение, ако е необходимо, и за информиране на всички заинтересовани страни за предприетите действия.
- 5.5.9. По отношение на трансграничната инфраструктура сътрудничеството между съответните управители на инфраструктура улеснява необходимата координация и готовност на компетентните служби за реагиране при извънредни ситуации от двете страни на границата.

6. ОЦЕНКА НА ФУНКЦИОНИРАНЕТО

6.1. Наблюдение

- 6.1.1. Организацията трябва да извършва наблюдение в съответствие с Регламент (ЕС) № 1078/2012 с цел да:
- а) проверява правилното прилагане и ефективността на всички процеси и процедури в рамките на системата за управление на безопасността, включително експлоатационните, организационните и техническите мерки за безопасност;
 - б) проверява правилното прилагане на системата за управление на безопасността като цяло и дали тя постига очакваните резултати;
 - в) разследва дали системата за управление на безопасността отговаря на изискванията на настоящия регламент;
 - г) определя, прилага и оценява ефективността на коригиращите мерки (вж. 7.2. Непрекъснато подобрене) както е подходящо, ако бъде открит случай на несъответствие с точки а), б) и в).
- 6.1.2. Организацията трябва редовно да извършва наблюдение на всички равнища на изпълнението на свързаните с безопасността задачи и да се намесва ако тези задачи не са били правилно изпълнявани.

6.2. Вътрешен одит

- 6.2.1. Организацията трябва да провежда вътрешен одит по независим, безпристрастен и прозрачен начин, за да събира и анализира информация за целите на своите дейности по наблюдение (вж. 6.1. Наблюдение), в това число:
- а) график за планирани вътрешни одити, който може да бъде преразглеждан в зависимост от резултатите от предишни одити и проследяване на резултатите;
 - б) определянето и подборът на компетентни одитори (вж. 4.2. Компетентност);
 - в) анализ и оценка на резултатите от одитите;
 - г) определяне на необходимостта от коригиращи мерки или мерки за подобряване;
 - д) проверка на пълнотата и ефективността на тези мерки;
 - е) документацията, имаща отношение към изпълняване на резултатите от одитите;
 - ж) съобщаването на резултатите от одитите на висшето ръководство.

6.3. Преглед от страна на ръководството

- 6.3.1. Висшето ръководство трябва редовно да подлага на преглед непрекъснатата целесъобразност и ефективност на системата за управление на безопасността като разглежда най малко следното:
- а) подробни данни за напредъка по оставащите дейности от предишни прегледи, извършени от ръководството;
 - б) изменение на вътрешните или външните обстоятелства (вж. 1. Описание на организацията);
 - в) нивото на безопасност на организацията във връзка с:
 - i) постигането на поставените цели по отношение на безопасността;
 - ii) резултатите от нейните действия по наблюдение, включително констатациите на вътрешния одит, а също и вътрешните разследвания на произшествия/инциденти и статутът на предприятието по отношение на тях действия;
 - iii) съответните резултати от дейностите по надзор, провеждани от националния орган по безопасността;
 - г) препоръките за подобрене.
- 6.3.2. Въз основа на резултатите от извършения от ръководството преглед, висшето ръководство трябва да поеме цялостна отговорност за планирането и извършването на необходимите промени в системата за управление на безопасността.

7. ПОДОБРЕНИЕ

7.1. Поуки от произшествия и инциденти

- 7.1.1. Произшествията и инцидентите, свързани с железопътните операции на организацията, трябва да се:
- а) докладват, записват, разследват и анализират, за да се определят причините им;
 - б) докладват на националните органи, както е подходящо.
- 7.1.2. Организацията гарантира, че:
- а) препоръките, направени от националния орган по безопасността, националния разследващ орган и отрасъла/вътрешни разследвания, се оценяват и прилагат, ако е целесъобразно или задължително;
 - б) съответните доклади/информация от други заинтересовани страни, напр. железопътни предприятия, оператори на инфраструктура, структури, отговорни за поддръжката, и ползватели на железопътни возила се разглеждат и вземат под внимание.
- 7.1.3. Организацията трябва да използва информация във връзка с разследването, за да прави преглед на оценката на риска (вж. 3.1.1. Оценка на риска) с цел да извлече поуки с оглед на подобряването на безопасността и, където е подходящо, да предприеме коригиращи мерки или мерки за подобряване (вж. 5.4. Управление на измененията).

7.2. Непрекъснато подобрене

- 7.2.1. Организацията трябва непрекъснато да подобрява адекватността и ефективността на своята система за управление на безопасността, като взема предвид рамката, установена в Регламент (ЕС) № 1078/2012, както и най-малко резултатите от следните дейности:
- а) наблюдение (вж. 6.1. Наблюдение);
 - б) вътрешен одит (вж. 6.2. Вътрешен одит);
 - в) преглед от страна на ръководството (вж. 6.3. Преглед от страна на ръководството);
 - г) поуки от произшествия и инциденти (вж. 7.1. Поуки от произшествия и инциденти).
- 7.2.2. Организацията трябва да осигури средства да мотивира служителите и други заинтересовани страни да бъдат активни при подобряването на безопасността като част от поуките в рамките на организацията.
- 7.2.3. Организацията трябва да осигури стратегия за непрекъснато подобряване на своята култура по отношение на безопасността, като се опира на използването на експертни знания и признати методи за определяне на проблемното поведение, засягащо различни части на системата за управление на безопасността, и въведе мерки за справяне с тях.
-

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/763 НА КОМИСИЯТА**от 9 април 2018 година****за определяне на практически разпоредби относно издаването на единни сертификати за безопасност на железопътни предприятия съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 653/2007 на Комисията****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт ⁽¹⁾, и по-специално член 10, параграф 10 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Необходими са разпоредби за хармонизиране на подхода за сертифициране на безопасността на равнището на ЕС и за насърчаване на сътрудничеството между всички страни, участващи в процеса на оценяване на безопасността, с оглед да се намалят сложността, продължителността и цената на процедурата за сертифициране.
- (2) Като се има предвид натрупаният опит в подготовката на споразумения за сътрудничество съгласно член 11, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/798, ранното влизане в контакт със заявителя под формата на координация („предварителна процедура“) се оценява като добра практика, улесняваща създаването на отношения между страните, участващи в процеса на оценяване на безопасността. Следва да се предлага такава предварителна процедура преди подаването на заявление за единен сертификат за безопасност, с оглед да се даде възможност на сертифициращия орган да се запознае с използваната от заявителя система за управление по въпросите на безопасността, да изясни как ще се провежда процесът на оценяване на безопасността и съответно как ще се вземат решения, както и да провери дали заявителят е получил достатъчно информация и знае какво се очаква от него. Даваните в контекста на предварителната процедура разяснения следва да не влияят върху резултата от оценяването.
- (3) Агенцията следва да следи за датите на изтичане на всички валидни единни сертификати за безопасност с област на дейност в повече от една държава членка и следва да споделя тази информация със съответните национални органи по безопасността, с оглед да улеснява планирането на техните съответни дейности по оценяване на безопасността.
- (4) Агенцията следва да публикува и поддържа в актуално състояние упътване за подаване на заявление, което да е безплатно и да съдържа описание и (когато е необходимо) обяснение на изискванията, определени в настоящия регламент. С цел хармонизиране на подхода за обмен и записване на информация в единния уеб сайт („the one-stop shop“), упътването за подаване на заявления следва да включва също примерни образци, подготвени от Агенцията в сътрудничество с националните органи по безопасността.
- (5) Агенцията и националните органи по безопасността следва да въведат вътрешни разпоредби или процедури за осигуряване на спазването на изискванията за оценяване на безопасността.
- (6) За да се избягва каквото и да е дублиране на оценки и за да се намали административната тежест за заявителя, Агенцията и националните органи по безопасността следва да вземат предвид в съответните случаи споразуменията за сътрудничество и многостранните споразумения, сключени в съответствие с член 11 от Директива (ЕС) 2016/798.
- (7) В случаите, при които предвидената област на дейност е ограничена до територията на една държава членка и заявителят възнамерява да оперира до една или повече гари, разположени в близост до границите в съседни държави членки, имащи подобни характеристики на мрежата и подобни правила за опериране, той следва да може да действа по този начин без да е необходимо разширяване на неговата област на дейност с обхващане на територии в тези съседни държави членки. При подаването на заявление за единен сертификат за безопасност заявителят следва да избере сертифициращ орган по безопасността в съответствие с член 10, параграф 5 и параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798. В случаите, при които ролята на сертифициращ орган по безопасността се изпълнява от Агенцията, тя следва да се консултира със съответните национални органи по безопасността и следва да взема под внимание съответните трансгранични споразумения.

⁽¹⁾ OBL 138, 26.5.2016 г., стр. 102.

- (8) В случаите, при които Агенцията изпълнява ролята на сертифициращ орган по безопасността, заявителят следва да има право да подаде досието по своето заявление на един от официалните езици на Европейския съюз, без каквото и да е задължение да го превежда. Този принцип е валиден без да засяга възможността на националния орган по безопасността да определя своя езикова политика по отношение на частта от заявлението, посочена в член 10, параграф 3, буква б) от Директива (ЕС) 2016/798. По време на оценяването националният орган по безопасността следва да има право да изпраща до Агенцията свързани с оценяването документи на език на своята държава членка, без каквото и да е задължение да ги превежда.
- (9) Сертифицирането следва да се основава на оценка на способността на заявителя да спазва приложимите за железопътните предприятия изисквания за система за управление по въпросите на безопасността, включително съответните национални правила и изискванията съгласно приложимата техническа спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Експлоатация и управление на движението“, и съответно на оценка на способността да ги прилага последователно. След издаването на единен сертификат за безопасност, заявителят следва да продължи да използва своята система за управление по въпросите на безопасността по член 9 от Директива (ЕС) 2016/798.
- (10) Агенцията и националните органи по безопасността следва да вписват цялата съответна информация и резултата от оценяването в единния уебсайт, в качеството на придружителна информация и обосновка за вземаните решения на всеки етап от процеса на оценяване на безопасността. Ако Агенцията и националните органи по безопасността разполагат със собствени информационни системи за управление в областта на оценяването на безопасността, по същите причини те трябва да осигуряват предаване на цялата релевантна информация до единния уебсайт.
- (11) Агенцията и националните органи по безопасността следва да разработят вътрешни разпоредби или процедури за управление на издаването на единни сертификати за безопасност, с оглед намаляване на административната тежест и разходите на заявителя. Във връзка с това, заявителят следва да има възможност да подава в досието по заявлението си копия на оригинални документи. След издаването на единен сертификат за безопасност оригиналните документи следва да са на разположение за проверка от страна на Агенцията и на националните органи по безопасността.
- (12) Необходимо е да се хармонизира категоризацията на проблемите в процеса на оценяване за да се гарантира, че заявителят разбира степента на острота на евентуални въпроси, повдигнати от Агенцията или от национален орган по безопасността. Тази категоризация е особено важна, когато в процеса участват няколко национални органи по безопасността.
- (13) За да се осигури ефективно извършване на оценяванията от Агенцията и националните органи по безопасността и за да се укрепи взаимното доверие помежду им, Агенцията и националните органи по безопасността следва да гарантират, че участващият в оценяванията персонал притежава необходимите видове компетентност. За тази цел следва тези видове компетентност да бъдат идентифицирани.
- (14) Съгласно член 31, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/798, новият режим за сертифициране на безопасността ще започне да се прилага от 16 юни 2019 г. Но съгласно член 33, параграф 2 от посочената директива, държавите членки имат възможност да уведомят Агенцията и Комисията, че са удължили периода за транспониране и следователно могат да издават сертификати в съответствие с Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ в периода до 16 юни 2020 г. Поради това е необходимо да се изясни как новият режим следва да се прилага едновременно с предишния на места, където предвидената област на дейност включва една или повече такива държави членки.
- (15) В случаите, при които даден национален орган по безопасността установи, че няма да може да издаде сертификат за безопасност в съответствие с Директива 2004/49/ЕО преди 16 юни 2019 г., или съответно 16 юни 2020 г. за държавите членки, които са направили уведомление на Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, Агенцията, когато действа като сертифициращ орган по безопасността, следва да вземе под внимание резултатите от оценяването, извършено от този национален орган по безопасността, отнасящи се за оценката на съответните елементи, посочени в член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО, с оглед да се избегне дублиране на дейности при оценяването.
- (16) Издаденият от Агенцията единен сертификат за безопасност следва да се признава като еквивалентен на частта от сертификат за безопасност по член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО. Това сертифициране е валидно в целия ЕС за еквивалентни железопътни транспортни дейности. Поради това държавите членки, подали уведомление до Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, следва да приемат издаваните от Агенцията единни сертификати за безопасност като еквивалентни на частта от сертификатите за безопасност по член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

- (17) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета, създаден по силата на член 21 от Директива 96/48/ЕО на Съвета ⁽¹⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и обхват

В настоящия регламент са определени практическите разпоредби, които трябва да се прилагат от железопътните предприятия при подаването на заявления за единни сертификати за безопасност или за подновяване и актуализиране на такива сертификати посредством единния уебсайт („one-stop shop facility“) по член 12 от Регламент (ЕС) 2016/796 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ („информационно-комуникационна система за обслужване на едно гише“).

Също така, в настоящия регламент са определени практическите разпоредби, които трябва да се прилагат от сертифициращите органи по безопасността при оценяването на заявление за единни сертификати за безопасност или за подновяване или актуализиране на такива сертификати, както и за координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „сертифициращ орган по безопасността“ („safety certification body“) означава органът, отговарящ за издаването на единен сертификат за безопасност, като този орган може да е или Агенцията, или национален орган по безопасността;
- 2) „дата на получаване на заявлението“ („date of receipt of the application“) означава:
 - а) в случаите, при които като сертифициращ орган по безопасността действа Агенцията — първият общ работен ден на Агенцията и на съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, след потвърждаването на получаването на досието по заявлението;
 - б) в случаите, при които като сертифициращ орган по безопасността действа национален орган по безопасността — първият работен ден в съответната държава членка след потвърждаването на получаването на досието по заявлението;
- 3) „предварителна процедура“ („pre-engagement“) означава предхождащ подаването на заявление процедурен етап, по време на който заявителят може да поиска допълнителна информация относно следващите етапи на процеса на оценяване на безопасността от сертифициращия орган по безопасността и от съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност.
- 4) „ненапълно преодолян повод за загриженост“ („residual concern“) означава маловажен проблем, установен при оценяването на заявление за единен сертификат за безопасност, който не е причина да се откаже издаване на такъв сертификат и чието проследяване може да бъде отложено за последващ надзор;
- 5) „съответната дата“ („relevant date“) означава 16 юни 2019 г., освен за държавите членки, които са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили периода за транспониране на посочената директива, като в такъв случай съответната дата е 16 юни 2020 г.

Член 3

Отговорности на Агенцията и на националните органи по безопасността

1. В допълнение към издаването на единни сертификати за безопасност, сертифициращият орган по безопасността отговаря за изпълнението на следните задачи:
 - а) планирането, изпълнението и мониторинга на извършваните от него оценъчни дейности;
 - б) определянето на правила за координация между съответните страни.
2. Сертифициращият орган по безопасността и съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, са длъжни при поискване от заявителя да приемат провеждането на предварителна процедура и да предоставят всякакви разяснения, поискани от него в рамките на предварителната процедура.

⁽¹⁾ Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/796 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 1).

3. За целите по издаването на единни сертификати за безопасност, сертифициращият орган по безопасността и съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, са длъжни, всеки за своята собствена част, да съставят следната информация:
- цялата съответна информация относно различните етапи от оценяването, включително основанията за взетите по време на оценяването решения и посочване на всяко евентуално ограничение или условие за използване, включено в единния сертификат за безопасност;
 - резултата от оценяването, включително обобщени заключения и, в съответните случаи — становище относно издаването на единен сертификат за безопасност.
4. В случаите, при които Агенцията действа като сертифициращ орган по безопасността, тя трябва да състави информацията, посочена в параграф 3, буква б) в текста за крайния резултат от оценяването.
5. Агенцията трябва да следи за датите на изтичане на всички валидни единни сертификати за безопасност с област на дейност в повече от една държава членка и да споделя тази информация със съответните национални органи по безопасността.
6. Националните органи по безопасността трябва да споделят с Агенцията и с останалите национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, цялата релевантна информация, която би могла да повлияе на процеса за оценяване на безопасността.
7. Агенцията трябва да публикува и поддържа в актуално състояние упътване за подаване на заявление, което да е безплатно, да е на всички езици на Европейския съюз и да съдържа описание и (когато е необходимо) обяснение на изискванията, определени в настоящия регламент. Упътването за подаване на заявление трябва да включва също образци, разработени от Агенцията в сътрудничество с националните органи по безопасността.
8. Националните органи по безопасността трябва да публикуват и да поддържат в актуално състояние упътване за подаване на заявление, което да е безплатно и да съдържа обяснение на националните правила, прилагани по отношение на предвидената област на дейност, и на действащите национални процедурни правила.
9. Агенцията и националният орган по безопасността трябва да определят вътрешни разпоредби или процедури за управление на процеса на оценяване на безопасността. Тези разпоредби или процедури трябва да са съобразени със споразуменията по член 11 от Директива (ЕС) 2016/798.
10. На всеки единен сертификат за безопасност се дава уникален европейски идентификационен номер (EIN). Агенцията трябва да определя структурата и съдържанието на европейските идентификационни номера и да ги предоставя на разположение на своя уебсайт.
11. В случаите, при които заявителят е посочил в своето заявление, че възнамерява да извършва дейност до гари в съседни държави членки, имащи подобни характеристики на мрежите си и подобни експлоатационни правила, и тези гари са близо до границата, единният сертификат за безопасност се издава с валидност и за тези гари без да е необходимо да се иска разширение на областта на дейност, след съответна консултация с националните компетентни органи по безопасността на съседните държави членки, проведена от сертифициращия орган по безопасността. Преди издаването на единен сертификат по безопасността е необходимо националните органи по безопасността на съответните държави членки да потвърдят пред сертифициращия орган по безопасността, че са спазени съответните нотифицирани национални правила и са изпълнени задълженията, произтичащи от съответните трансгранични споразумения.
12. За целите по оценяването на заявления сертифициращият орган по безопасността трябва да приема разрешения, потвърждения или сертификати за продукти или услуги, извършвани от железопътни предприятия или от техни контрактори, партньори или доставчици, които са издадени в съответствие със съответното законодателство на ЕС, като доказателства за способността на железопътните предприятия да изпълняват съответните изисквания, определени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 ⁽¹⁾.

Член 4

Отговорности на заявителите

1. Без това засяга допустимите срокове за провеждане на оценяване, посочени в член 6, заявителят трябва да подаде заявлението за единен сертификат за безопасност или съответно за актуализация или подновяване на такъв сертификат посредством единния уебсайт преди следните дати, в зависимост от съответния случай:
- планираната дата на всяка нова железопътна транспортна дейност;
 - планираната начална дата на железопътна транспортна дейност с условия, отличаващи се от посочените в действащия единен сертификат за безопасност, след като е направена значителна промяна в типа, обхвата или областта на дейност;
 - датата на изтичане на действащия единен сертификат за безопасност.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 на Комисията от 8 март 2018 година за определяне на общи методи за безопасност по отношение на системите за управление по въпросите на безопасността в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 (вж. страница 26 от настоящия брой на Официален вестник).

2. При подаването на заявление за нов единен сертификат за безопасност заявителят трябва да предостави информацията, посочена в приложение I.

3. При подаване на заявление за актуализация или подновяване на единен сертификат за безопасност заявителят трябва да предостави посочената в приложение I информация и да опише настъпилите изменения след издаването на действащия сертификат.

Ако по време на надзорните дейности след предходната оценка бъдат установени значителни несъответствия с изискванията, които могат да застрашат безопасната работа или да породят сериозни рискове за безопасността, или всякакви други проблемни области, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да вземат решение дали е необходимо ново оценяване на цялото досие по заявлението.

4. Направеният от заявителя избор на сертифициращ орган по безопасността е обвързващ докато процесът на оценяване на безопасността бъде завършен или приключен.

5. В случаите, при които заявителят иска предварителна процедура, той трябва да подаде чрез единния уебсайт информацията, посочена в точки 1 — 6 от приложение I.

6. Когато подаденото досие съдържа копия на документи, издадени от организации, различни от сертифициращия орган по безопасността, заявителят трябва да пази оригиналите поне 5 години след изтичането на периода на валидност на единния сертификат за безопасност. В случай на подновяване или актуализиране, заявителят трябва да пази оригиналите на подадените във връзка с това заявление документи, които са издадени от субекти, различни от сертифициращия орган по безопасността, в продължение на поне 5 години след изтичането на периода на валидност на подновения или актуализиран единен сертификат за безопасност. При поискване от Агенцията или от националните органи по безопасността заявителят е длъжен да осигурява достъп до тези оригинални документи.

Член 5

Език

1. В случаите, при които Агенцията действа като сертифициращ орган по безопасността, използваният за заявлението език трябва да бъде както следва:

- а) за частта от досието на заявлението, посочена в член 10, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2016/798 — на един от официалните езици на ЕС по избор на заявителя;
- б) за частите от досието на заявлението, посочени в член 10, параграф 3, буква б) от Директива (ЕС) 2016/798, както и за частите от досието на заявлението, посочени в точка 8.1 от приложение I — на езика, определен от съответната държава членка и посочен в упътването за подаване на заявление по член 3, параграф 8 от настоящия регламент.

2. Всяко взето от Агенцията решение относно издаването на единен сертификат за безопасност, включително основанията, посочени в решението за крайния резултат от оценяването и, в съответните случаи, в единния сертификат за безопасност, трябва да е на езика по параграф 1, буква а).

Член 6

Процедурни етапи и срокове

1. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да прилагат процеса, определен в приложение II.

2. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да направят оценка, всеки за своята част, дали досието на заявлението съдържа изискваните документирани данни, посочени в приложение I. Сертифициращият орган по безопасността трябва да информира заявителя без излишно забавяне и, при всички случаи, не по-късно от един месец след датата на получаване на заявлението, дали заявлението е пълно.

3. Решението относно издаването на единен сертификат за безопасност трябва да бъде взето не по-късно от четири месеца след датата, на която заявителят е бил информиран, че заявлението е пълно, ако е изпълнено посоченото в параграфи 5 — 7.

4. Ако заявителят бъде информиран, че подаденото досие е непълно, сертифициращият орган по безопасността, в координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва бързо да поискат необходимата допълнителна информация, като посочат също основанията и подробно описание на сроковете за отговор от заявителя.

Сроковете за предоставяне на допълнителна информация трябва да са разумни, пропорционални на трудността на осигуряването на изискваната информация и съгласувани със заявителя веднага след като той бъде информиран, че досието му е непълно. Ако заявителят не предостави изискваната информация в съгласувания срок, сертифициращият орган по безопасността може да реши да удължи срока за отговор на заявителя, или да уведоми заявителя, че заявлението му е отхвърлено.

Решението относно издаването на единен сертификат за безопасност трябва да бъде взето не по-късно от четири месеца след датата, на която заявителят е подал изискваната допълнителна информация.

5. Дори в случай, че досието на заявлението е пълно, Агенцията или всеки съответен национален орган по безопасността, имащ отношение към предвидената област на дейност, може да поиска допълнителна информация по всяко време преди да вземе решението си, като в такъв случай трябва да определи разумен срок за предоставянето на тази информация. Такова искане води до удължаване на времевия график, посочен в параграф 3 от настоящия член, съгласно условията, определени в приложение II.

6. Времевият график по параграф 3 от настоящия член може да бъде удължен от Агенцията заради следните периоди, посочени в член 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/798:

- а) периода на сътрудничество за съгласуване на взаимно приемлива оценка;
- б) периода, в който въпросът е отнесен до Апелативния съвет за арбитраж.

7. Времевият график може да бъде също удължен заради времето, необходимо на заявителя да уреди инспекционно посещение на неговите обекти или одит на неговата организация.

8. Единните сертификати за безопасност трябва да съдържат информацията, посочена в приложение III.

Член 7

Комуникации

1. По отношение на всеки посочен в член 12 проблем сертифициращият орган по безопасността, националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, и заявителят трябва да комуникират чрез единния уебсайт.

2. Статусът на всички етапи от процеса на оценяване на безопасността, резултатът от оценяването и решението относно заявлението се съобщават на заявителя чрез единния уебсайт.

3. Без това да засяга посоченото в параграф 1, в подготвените от Агенцията и от националните органи по безопасността пътувания за подаване на заявление трябва да са посочени разпоредби за комуникиране помежду им и със заявителя.

4. При получаване на заявление за единен сертификат за безопасност единният уебсайт издава съответно потвърждение, че заявлението е получено.

Член 8

Период на валидност на единните сертификати за безопасност

Единните сертификати за безопасност са валидни за период от пет години.

Ако обаче е необходимо този период да е по-кратък с оглед на осигуряването на ефективен контрол на рисковете, засягащи безопасността на железопътните дейности, сертифициращият орган по безопасността може да реши, в координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, да предостави единен сертификат за безопасност за период, по-кратък от пет години. В такъв случай сертифициращият орган по безопасността трябва да посочи основанията за своето решение в текста за резултата от оценяването, регистриран в съответствие с член 9.

Член 9

Управление на информацията

Сертифициращият орган по безопасността и съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да регистрират в единния уебсайт цялата съответна информация и резултата от оценяването по член 3, параграф 3. Агенцията трябва също така да регистрира в единния уебсайт текста за окончателния резултат от оценяването по член 3, параграф 4.

В случаите, при които националните органи по безопасността използват система за управление на информацията при обработването на адресираните до тях заявления, те трябва да прехвърлят цялата съответна информация в единния уебсайт.

Член 10

Разпоредби за посещения и инспекции на обектите на железопътни предприятия и за одити

1. При предприемане на посещения и инспекции на обектите на заявители и съответно на одити, както тези дейности са посочени в член 10, параграф 5 от Директива (ЕС) 2016/798, целите и обхватът на посещенията и инспекциите на обектите на заявители и на одитите, както и ролята, възлагана на всеки от органите, трябва да бъдат координирани между Агенцията и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност.

2. При предприемане на посещения и инспекции на обектите на заявителите и съответно на одити, както тези дейности са посочени в член 10, параграф 5 и параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, органът, отговарящ за провеждането на посещенията, инспекцията или одита, трябва да изготви доклад, в който да са посочени идентифицираните при оценката проблеми и да е уточнено дали те са решени според предоставените данни по време на посещенията, инспекцията или одита и ако това е така — по какъв начин са решени. В доклада могат да бъдат включени и допълнителни проблеми съгласно член 12, които да бъдат разрешени от заявителя в рамките на съгласуван времеви график.

3. При организирането на посещения и инспекции на обектите на заявителите и съответно на одити, както тези дейности са посочени в член 10, параграф 5 и параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, заявителят трябва да предостави подробна информация кой ще го представлява, както и информацията относно правилата и процедурите за безопасност на обекта, които е необходимо да бъдат спазвани от органа, отговарящ за провеждането на посещенията, инспекцията или одита. Времевият график за посещенията, инспекциите и одитите, включително за предоставянето на посочената по-горе информация, трябва да бъде съгласуван между съответните органи и заявителя.

Член 11

Координация между Агенцията и националните органи по безопасността

1. В случаите, при които като сертифициращ орган действа Агенцията, тя трябва да провежда координация по време на различните етапи от процеса на оценяване на безопасността със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност. Агенцията и националните органи по безопасността трябва да обсъждат всички евентуални проблеми във връзка с процеса на проверяване на безопасността, включително всеки евентуален недостатък, както и всички евентуални искания за допълнителна информация, които биха повлияли на времевия график на оценяването или биха могли да засегнат работата на останалите национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност.

2. Без това да засяга посоченото в параграф 1, всеки орган, участващ в процеса на оценяване на безопасността, може да влиза в пряк контакт със заявителя по проблеми, свързани с неговата част от оценяването.

3. Преди да вземат решение за издаването на единен сертификат за безопасност, Агенцията и съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да изпълнят следните стъпки:

- а) да обсъдят резултатите от своите съответни оценки;
- б) да постигнат съгласие за отсрочване за последващ надзор на разглеждането на евентуални ненапълно преодолени поводи за загриженост;
- в) да се споразумеят относно евентуални ограничения или условия за използване, които да бъдат включени в единния сертификат за безопасност.

4. В случаите, при които заявителят е изготвил план за действие по отношение на ненапълно преодолени поводи за загриженост по параграф 3, точка б), националните органи по безопасността трябва да се споразумеят кой от тях ще проследява изпълнението на плана за действие. За тази цел националните органи по безопасността трябва в съответните случаи да се координират помежду си, в съответствие с разпоредбите по член 8, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/761⁽¹⁾, и да информират Агенцията за своята уговорка и за резултата от съответните им надзорни дейности.

Агенцията трябва да взема под внимание информацията за резултата от надзорните дейности, извършени от съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, по отношение на последвалите събития във връзка с ненапълно преодолените поводи за загриженост, за да реши дали тези поводи за загриженост могат да бъдат приключени при оценяването на заявление за актуализация или подновяване.

5. Агенцията трябва да пази писмени данни за координационните дейности и да ги регистрира в единния уебсайт в съответствие с член 9.

Член 12

Категоризация на проблемите

1. Сертифициращият орган по безопасността и съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да категоризират проблемите, установени при оценяването на досието на заявлението както следва:

- а) „Тип 1“: проблеми, по които е необходим отговор от заявителя, за да бъде разбрано досието на заявлението;
- б) „Тип 2“: проблеми, които могат да доведат до изменение на досието на заявлението или до малко по своя характер действие от страна на заявителя; видът на действието се оставя на преценката на заявителя и не трябва да попречи на издаването на единен сертификат за безопасност;

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2018/761 на Комисията от 16 февруари 2018 година за определяне на общи осигуряващи безопасност методи за надзор от националните органи по безопасността след издаването на единен сертификат за безопасност или на разрешение за безопасност в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията (вж. страница 16 от настоящия брой на Официален вестник).

- в) „Тип 3“: проблеми, по които е необходимо да бъде предприето специфично действие от заявителя, чието завършване може да бъде отложено за период след издаването на единния сертификат за безопасност; действието за решаване на проблема се предлага от заявителя и трябва да бъде одобрено от страната, установила наличието на проблема;
- г) „Тип 4“: проблеми, изискващи изменение на досието на заявлението или предприемане на специфично действие от заявителя; единният сертификат за безопасност не се издава докато съответният проблем не бъде решен, или в сертификата се включват ограничения или условия за употреба във връзка с този проблем; всяко евентуално действие за решаване на проблема се предлага от заявителя и трябва да бъде одобрено от страната, установила наличието на проблема.
2. След отговора на заявителя или предприетото от него действие във връзка с проблема, сертифициращият орган по безопасността или съответният национален орган по безопасността трябва да направи повторна оценка на установения от него проблем, да го прекласифицира както е уместно и да зададе един от следните статуси за всеки от установените проблеми:
- а) „Висящ проблем“ („Issue pending“) — в случай че предоставените от заявителя данни са незадоволителни и е необходима допълнителна информация;
- б) „Ненапълно преодолян повод за загриженост, подлежащ на надзор“ („Residual concern for supervision“) — ако продължава да съществува ненапълно преодолян повод за загриженост;
- в) „Приключено разглеждане на проблема“ („Issue closed out“) — ако е даден подходящ отговор от заявителя и не са останали ненапълно преодолени поводи за загриженост.

Член 13

Компетентност на участващия в оценяванията персонал

1. Агенцията и националните органи по безопасността трябва да гарантират, че участващият в оценяванията персонал притежава следните видове компетентност:
- а) познаване на съответната регулаторна рамка, отнасяща се за оценяванията;
- б) познаване на функционирането на железопътната система
- в) подходяща степен на способности за критичен анализ;
- г) опит в оценяването на системи за управление по въпросите на безопасността или на подобни системи за управление в железопътния сектор, или съответно на система за управление по въпросите на безопасността в сектор, характеризиращ се с еквивалентни оперативни и технически предизвикателства;
- д) умения за решаване на проблеми, комуникация и работа в екип;
- е) всякакви други видове компетентност, необходими за дадено конкретно оценяване.

В случай на работа в екип, различните видове компетентност могат да бъдат споделени между членовете на екипа.

Персоналът, провеждащ посещения, инспекции и одити, както тези дейности са посочени в член 10, трябва също да демонстрира знания и опит в областта на умения за интервюиране.

2. С оглед осигуряване на правилно прилагане на посоченото в параграф 1, Агенцията и националните органи по безопасността трябва да създадат система за управление по въпросите на компетентността, която да включва:
- а) разработване на профили за компетентност за всеки съответен вид работа, длъжност или роля;
- б) набиране на персонал в съответствие с определените профили за компетентност;
- в) поддържане, усъвършенстване и оценяване на компетентността на персонала в съответствие с определените профили за компетентност.

Член 14

Преразглеждане по член 10, параграф 12 от Директива (ЕС) 2016/798

1. Ако сертифициращият орган по безопасността издаде отрицателно решение, включващо отказ за издаване на единен сертификат за безопасност, изключване от част от мрежата в съответствие с отрицателна оценка съгласно посоченото в член 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/798 и посочване на ограничения и условия за употреба, различни от поисканите в заявлението, заявителят може да поиска преразглеждане на решението.
2. Искането за преразглеждане се подава от заявителя чрез единния уебсайт и включва списък на всички евентуални въпроси, които според заявителя не са били правилно разгледани по време на процеса на оценяване.
3. Не се приема като доказателство евентуална допълнителна информация, предоставена след приемането на решението относно издаване или отказ за издаване на единен сертификат за безопасност.

4. Сертифициращият орган по безопасността, в координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да осигури безпристрастност на процеса на преразглеждане.
5. Процесът на преразглеждане трябва да е насочен към проблемите, обосноваващи различieto на решението на сертифициращия орган по безопасността спрямо искането на заявителя.
6. В случаите, при които като сертифициращ орган по безопасността действа Агенцията, преразглеждането трябва да бъде извършвано в координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност.
7. Сертифициращият орган по безопасността съобщава чрез единния уеб сайт своето решение за потвърждение или за адаптиране на първоначалното решение на всички имащи отношение към оценяването страни, включително на заявителя.

Член 15

Преходни разпоредби

1. В случаите, при които национален орган по безопасността установи, че няма да може да издаде сертификат за безопасност в съответствие с Директива 2004/49/ЕО преди съответната дата за съответната държава членка, той трябва незабавно да информира заявителя и Агенцията.
2. Ако случаят е като посочения в член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, заявителят решава дали заявлението да продължи да бъде оценявано от националния орган по безопасността, или да бъде прехвърлено на Агенцията. Заявителят трябва да информира за своето решение и двете институции, след което се прилага следното:
 - а) в случаите, при които заявителят е решил да използва като сертифициращ орган по безопасността Агенцията, националният орган по безопасността трябва да предаде на Агенцията досието по заявлението и резултатите от оценяването, посочени в член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО. Агенцията и националният орган по безопасността трябва да си сътрудничат и да съдействат на заявителя да допълни своето заявление, така че то да съответства на допълнителните изисквания съгласно член 9 от Директива (ЕС) 2016/798;
 - б) в случаите, при които заявителят е решил да използва като сертифициращ орган националният орган по безопасността, е необходимо националният орган по безопасността да продължи оценяването на заявлението и да реши дали да бъде издаден единен сертификат за безопасност в съответствие с член 10 от Директива (ЕС) 2016/798 и с настоящия регламент. Органът трябва да съдейства на заявителя да допълни своето заявление, така че то да съответства на допълнителните изисквания съгласно член 9 от Директива (ЕС) 2016/798.
3. В случай, че заявителят възнамерява да развива дейност в повече от една държава членка, сертифициращ орган по безопасността трябва да е Агенцията, като се прилага процедурата по параграф 2, буква а).
4. При всички случаи заявителят трябва да представи преработеното заявление след съответната дата за съответната държава членка посредством единния уебсайт. Сертифициращият орган по безопасността трябва да съдейства на заявителя за изпълнението на тази задача.
5. След съответната дата всяко железопътно предприятие, установено в съответната държава членка, чийто сертификат за безопасност, издаден съгласно Директива 2004/49/ЕО, се нуждае от подновяване или актуализация поради промени на типа, обхвата и областта на дейност, трябва да подаде посредством единния уебсайт ново заявление за единен сертификат за безопасност, в съответствие с настоящия регламент.
6. В случаите, при които предвидената област на дейност не е ограничена само до една държава членка, евентуален единен сертификат за безопасност, издаден от Агенцията в периода между 16 юни 2019 г. и 16 юни 2020 г. трябва да изключва мрежата или мрежите във всяка от държавите членки, които са изпратили уведомление до Агенцията и до Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 и още не са транспонирани тази директива и не са въвели в сила своите национални мерки за транспониране. Националните органи по безопасността на държавите членки, които са направили такова уведомление, са длъжни:
 - а) да третират единните сертификати за безопасност като еквивалентни на частта от сертификатите за безопасност, издадена в съответствие с член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО;
 - б) от 16 юни 2019 г. да издават такива сертификати за безопасност в съответствие с член 10, параграф 2, буква б) от Директива 2004/49/ЕО, чийто период на валидност не надхвърля съответния период на единния сертификат за безопасност.
7. В случаите по параграф 2, буква а) и параграф 6 от настоящия член националният орган по безопасността трябва да сътрудничи и да координира с Агенцията поемането от нейна страна на оценяване на елементите, посочени в член 10, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2016/798. При изпълнението на това Агенцията трябва да приеме оценката по член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2004/49/ЕО, извършена от националния орган по безопасността.

Член 16**Отмяна**

Регламент (ЕО) № 653/2007 се отменя, считано от 16 юни 2019 г. Той обаче ще продължи да се прилага до 15 юни 2020 г. по отношение на държавите членки, които са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили периода за транспониране на тази директива.

Член 17**Влизане в сила и прилагане**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 16 юни 2019 г. в държавите членки, които не са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798. От 16 юни 2020 г. той се прилага във всички държави членки. Но член 15, параграфи 1, 2, 3 и 7 се прилагат от 16 февруари 2019 г. и съответно член 15, параграф 6 се прилага от 16 юни 2019 г. във всички държави членки.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 9 април 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Съдържание на заявлението за единен сертификат за безопасност

Забележка: Цялата посочена тук информация задължително трябва да присъства, включително и документите, които се изисква да бъдат приложени, освен ако информацията е отбелязана с означението „О“ (optional — незадължителна). В случаите, при които е необходимо железопътното предприятие да определи план за корекционни действия по точка 9, съответната информация за него е задължително необходима.

1. Вид на заявлението:

- 1.1. За нов сертификат
- 1.2. За подновяване
- 1.3. За актуализиране
- 1.4. Европейски идентификационен номер (EIN) на предишния сертификат (само в случай, че заявлението е за подновяване или за актуализиране)

2. Тип на дейността, за която се иска сертификат (изберете една или повече позиции) ⁽¹⁾:

- 2.1. Пътнически транспорт, включително високоскоростни услуги
- 2.2. Пътнически транспорт без високоскоростни услуги
- 2.3. Товарен транспорт, включително превоз на опасни товари ⁽²⁾
- 2.4. Товарен транспорт, невключващ превоз на опасни товари
- 2.5. Само маневриране
- 2.6. Друго (уточнете)

3. Железопътни транспортни дейности:

- 3.1. Очаквана начална дата на услугите/дейностите (О)
- 3.2. Държава(-и) членка(-и), имаща(-и) отношение към предвидената област на дейност.
- 3.3. Дефиниране на предвидената област на дейност (за съответните ж.п. мрежи) ⁽³⁾
- 3.4. Гара(-и) в съседна(-и) държава(-и) членка(-и) (в случаите, посочени в член 3, параграф 11 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763 и член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798

4. Сертифициращ орган по безопасността:

- 4.1. Агенцията
- 4.2. Националният орган по безопасността (в случаите, посочени в член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798)

5. Информация за заявителя:

- 5.1. Юридическо наименование
- 5.2. Съкратено наименование (О)
- 5.3. Пълен пощенски адрес
- 5.4. Телефон
- 5.5. Факс (О)
- 5.6. Електронна поща
- 5.7. Уеб сайт (О)

⁽¹⁾ За всяка държава членка, имаща отношение към предвидената област на дейност.

⁽²⁾ „Опасни товари“ означава вещества и изделия, чийто превоз е разрешен само ако са спазени условията, предписани в Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

⁽³⁾ За всяка държава членка, имаща отношение към предвидената област на дейност.

- 5.8. Национален регистрационен номер
- 5.9. Данъчен номер по ДДС (O)
- 5.10. Друга съответна информация (O)

6. **Лице за контакти:**

- 6.1. Собствено име
- 6.2. Фамилия
- 6.3. Титла или длъжност
- 6.4. Пълен пощенски адрес
- 6.5. Телефон
- 6.6. Факс (O)
- 6.7. Електронна поща
- 6.8. Език или езици, които владее

Документи, които се прилагат към заявлението

7. **Документи, които се подават във връзка с частта от оценяването, отнасяща се за системата за управление по въпросите на безопасността**

- 7.1. Описание на системата за управление по въпросите на безопасността и други документи, доказващи съответствие с изискванията, посочени в член 10, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2016/798, и показващи как са изпълнени тези изисквания.
- 7.2. Информация, съпоставяща системата за управление по въпросите на безопасността (вж. точка 7.1) с приложение II от Делегиран регламент (ЕС) 2018/762, включително с посочване къде в документацията на системата за управление по въпросите на безопасността е показано, че са спазени изискванията на приложимата техническа спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Експлоатация и управление на движението“.

8. **Документи, които се подават във връзка с националната част от проверката (за всяка държава членка, в която присъства предвидената област на дейност):**

- 8.1. Описание или друг вид представяне на начина, по който разпоредбите за управление по въпросите на безопасността са съобразени с респективните национални правила в съответствие с член 8 от Директива (ЕС) 2016/798.
- 8.2. Информация, кръстосано съпоставяща системата за управление по въпросите на безопасността (вж. точка 7.1) с изискванията, определени в съответните национални правила (вж. точка 8.1).

9. **План(-ове) за корекционни действия**

- 9.1. Текущият статус на плана или плановете за действие, съставени от железопътното предприятие за преодоляване на евентуални значими несъответствия и евентуални други предизвикващи загриженост въпроси, установени при надзорните дейности в периода след предходното оценяване.
 - 9.2. Текущият статус на плана или плановете за действие, съставени от железопътното предприятие за разрешаване на ненапълно преодолените поводи за загриженост от предходната проверка.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Процес на оценяване на безопасността

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ
 - 1.1. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да разработят структуриран и одитируем процес за цялостната оценителна дейност, който да е съобразен с посочените в настоящото приложение елементи. Процесът на оценяване на безопасността трябва да е итеративен, както е показано на диаграмата по-долу (вж. фигура 1 в допълнението), т.е. сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да имат право да отправят разумно изпълними искания за допълнителна информация и за повторно подаване на заявление в съответствие с настоящия регламент.
2. ПОЛУЧАВАНЕ НА ЗАЯВЛЕНИЕТО
 - 2.1. След като получи заявление за единен сертификат за безопасност, сертифициращият орган по безопасността трябва официално и своевременно да потвърди получаването на заявлението.
 - 2.2. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да осигурят компетентни ресурси за провеждане на процеса на оценяване.
3. ПЪРВОНАЧАЛНА ПРОВЕРКА
 - 3.1. Сертифициращият орган по безопасността, в координация с националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва след получаването на заявление своевременно да проведат първоначална проверка, за да проверят следните елементи:
 - а) дали заявителят е предоставил основната информация, която се изисква съгласно законодателството или е необходима за ефективната обработка на заявлението;
 - б) дали досието по заявлението съдържа достатъчно данни и дали е структурирано и има вътрешни препратки, така че да може да бъде оценено от гледна точка на изискванията за система за управление по въпросите на безопасността и съответните нотифицирани национални правила. Сертифициращият орган по безопасността, в координация с националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да извършат първоначален преглед на действителното съдържание на данните в заявлението, така че да направят първоначална преценка на качеството, достатъчността и адекватността на системата за управление по въпросите на безопасността;
 - в) в съответните случаи — дали е включена информация за текущия статус на плана или плановете за действие, съставени от железопътното предприятие за преодоляване на евентуални значими несъответствия и евентуални други проблемни области, установени при надзорните дейности в периода след предходното оценяване;
 - г) в съответните случаи — дали е включена информация за текущия статус на плана или плановете за действие, съставени от железопътното предприятие за разрешаване на ненапълно преодолените поводи за загриженост от предходната проверка.
 - 3.2. Националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва също да проверят дали има ясно посочени данни за типа, обхвата и предвидената област на дейност.
 - 3.3. След проверките по точка 3.1 и точка 3.2, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да преценят дали има някакви области, в които по тяхната съответна част е необходима допълнителна информация. В случай, че е необходима допълнителна информация, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, могат незабавно да поискат тази информация, в обем, който те разумно смятат за необходим за оценяването.
 - 3.4. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да прочетат достатъчна извадка от заявлението, всеки по своята част, за да проверят дали съдържанието е разбираемо. Ако съдържанието определено не е разбираемо, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да преценят, всеки за своята част, дали е необходимо тя да бъде върната с искане за подобрена версия.
4. ПОДРОБНО ОЦЕНЯВАНЕ
 - 4.1. След завършване на етапа на първоначалната проверка, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да предприемат, всеки по своята част, подробно оценяване на досието на заявлението (вж. фигура 2 в допълнението), като използват изискванията за система за управление по въпросите на безопасността и съответните нотифицирани национални правила.

- 4.2. При провеждането на подробното оценяване по точка 4.1, в съответствие с член 18, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/798, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да прилагат професионална преценка, да бъдат безпристрастни и с пропорционален подход, както и да посочват документирани основания за достигнатите заключения.
- 4.3. При оценяването трябва да бъде определено дали са спазени изискванията за система за управление по въпросите на безопасността и съответните национални правила, или е необходимо да бъде поискана допълнителна информация. По време на оценяването сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва също да потърсят данни, показващи че изискванията за система за управление по въпросите на безопасността и съответните национални правила са спазени от гледна точка на резултатите от процесите на системата за управление по въпросите на безопасността, като използват където е уместно извачкови методи, с оглед да гарантират, че заявителят е разбрал и може да спазва тези изисквания в съответствие с типа и обхвата на железопътните дейности и предвидената област на дейност, така че да осигурява безопасна железопътна дейност.
- 4.4. Всеки проблем от тип 4 трябва да е решен по начин, удовлетворяващ сертифициращия орган и да води до актуализация на досието по заявлението, където това е необходимо, преди издаването на единен сертификат за безопасност.
- 4.5. Ненапълно преодолените поводи за загриженост могат да бъдат отложени за разглеждане при надзора, или по тях да бъдат уговорени със заявителя съответни действия въз основа на негово предложение за актуализация на сертификата за безопасност, или да бъдат направени и двете действия. В такъв случай е необходимо да има официално решаване на проблема след издаването на единен сертификат за безопасност.
- 4.6. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да осигурят прозрачност по въпроса как оценяват сериозността на всеки установен проблем по член 12, параграф 1.
- 4.7. При установяването на проблем по член 12, параграф 1, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да бъдат конкретни и да помогнат на заявителя да разбере колко подробен трябва да е отговорът му. За тази цел сертифициращият орган и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да изпълняват следните стъпки:
 - а) да се позоват точно на съответните изисквания за система за управление по въпросите на безопасността и на съответните национални правила и да помогнат на заявителя да разбере установените проблеми;
 - б) да идентифицират имащата отношение към проблема част от съответните регулации и правила;
 - в) да посочат защо не е спазено конкретното изискване за системата за управление по въпросите на безопасността или конкретното нотифицирано национално правило;
 - г) да съгласуват със заявителя допълнителни ангажменти, документи и всякаква друга съпътстваща информация, които той трябва да осигури, както е необходимо във връзка с необходимата степен на подробност по съответното изискване за системата за управление по въпросите на безопасността или на нотифицираното национално правило;
 - д) да определят и да съгласуват със заявителя разумни и пропорционални на трудностите при осигуряването на необходимата информация срокове за изпълнение на изискванията.
- 4.8. Ако заявителят значително закъснее с предоставянето на изискваната информация, сертифициращият орган по безопасността може да реши да удължи сроковете за отговор на заявителя, или да отхвърли заявлението след съответно уведомление.
- 4.9. Срокът за вземане на решение за издаване на единен сертификат за безопасност може да бъде удължен до подаването на изискваната информация по решение на сертифициращия орган по безопасността и в координация с националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, и съответно със съгласие на заявителя, само в един от следните случаи:
 - а) проблеми от тип 1 съгласно член 12, параграф 1, които взети поотделно или заедно не дават възможност за продължаване на оценяването или на части от него;
 - б) проблеми от тип 4 или няколко проблема от тип 3 съгласно член 12, параграф 1 (такива, че взети заедно могат да увеличат категорията си до проблем от тип 4), които не дават възможност да бъде издаден единен сертификат за безопасност.
- 4.10. За да бъдат удовлетворителни, писмените отговори на заявителя трябва да бъдат достатъчни за отстраняване на изразените поводи за загриженост и да показват, че предлаганите изменения ще удовлетворят съответните критерии или нотифицирани национални правила.
- 4.11. В случаите, при които даден отговор бъде сметнат за незадоволителен, е необходимо да се обясни защо, както и да се посочи каква допълнителна информация или доказателство от страна на заявителя са необходими за да стане отговорът задоволителен.

- 4.12. Ако се появят поводи за загриженост, че заявлението може да бъде отхвърлено, или че ще е необходимо по-дълго време за вземане на решение в сравнение с оставащото време до срока за оценяването, сертифициращият орган може да разгледа възможността за извънредни мерки.
- 4.13. Когато се достигне до заключение, че заявлението съответства на всички изисквания, или че не е вероятно да се постигне напредък за осигуряване на задоволителни отговори по нерешени въпроси, сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, всеки по отношение на своята част, трябва да завършат оценяването със следните стъпки:
- а) да заявят дали всички критерии са изпълнени, или остават още нерешени въпроси;
 - б) да идентифицират евентуален ненапълно преодолян повод за загриженост;
 - в) да идентифицират евентуално ограничение или условие за използване, които да бъдат включени в единния сертификат за безопасност.
 - г) да докладват за последващите дейности по отношение на значителни несъответствия, установени при надзорни дейности по член 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/761, в съответните случаи;
 - д) да гарантират, че процесът по оценяване на безопасността е бил приложен правилно;
 - е) да формулират резултата от оценяването, включително обобщени заключения и, в съответните случаи — становище относно издаването на единен сертификат за безопасност.
- 4.14. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да запишат и обосноват писмено всички констатации и преценки, за да улеснят процеса на постигане на увереност и процеса на вземане на решение, както и за да са полезни при евентуално обжалване на решението за издаване или за неиздаване на единен сертификат за безопасност.

5. ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЕ

- 5.1. Въз основа на заключението на завършеното оценяване се взема решение дали да бъде издаден единен сертификат за безопасност, или заявлението да се отхвърли. В случаите, при които се издава единен сертификат за безопасност, е възможно да бъдат определени някои ненапълно преодоленни поводи за загриженост. В случай, че е установен някакъв проблем от тип 4, както е посочено в член 12, параграф 1, единен сертификат за безопасност не трябва да се издава.
- 5.2. Сертифициращият орган по безопасността може да реши да ограничи обхвата на единния сертификат за безопасност като посочи ограничения или условия за използване, ако бъде постигнато съгласие с националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, че такива ограничения или условия за използване решават всеки възможен проблем от тип 4, който иначе би попречил на издаването на единен сертификат за безопасност. Единният сертификат за безопасност се актуализира по искане на заявителя, след като всички ненапълно преодоленни поводи за загриженост бъдат решени в досието по заявлението.
- 5.3. Заявителят трябва да бъде информиран за решението на сертифициращия орган по безопасността, включително за резултата от оценяването, и в съответните случаи се издава единен сертификат за безопасност.
- 5.4. Ако бъде отказано издаване на единен сертификат за безопасност, или ако единният сертификат за безопасност съдържа ограничения или условия за използване, които са различни от посочените в заявлението, сертифициращият орган по безопасността трябва да информира заявителя за основанията за своето решение, както и да го уведоми каква е процедурата за искане на преразглеждане или за обжалване на това решение.

6. ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ОЦЕНЯВАНЕТО

- 6.1. Сертифициращият орган по сигурността извършва административното приключване като гарантира, че всички получени документи и вписани данни са прегледани, подредени и архивирани. С оглед непрекъснато да подобрява своята дейност, сертифициращият орган по сигурността трябва да идентифицира ценна информация от миналото и придобити поуки, които могат да бъдат използвани при бъдещи оценявания.

7. СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПОДНОВЯВАНЕТО НА ЕДИНЕН СЕРТИФИКАТ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

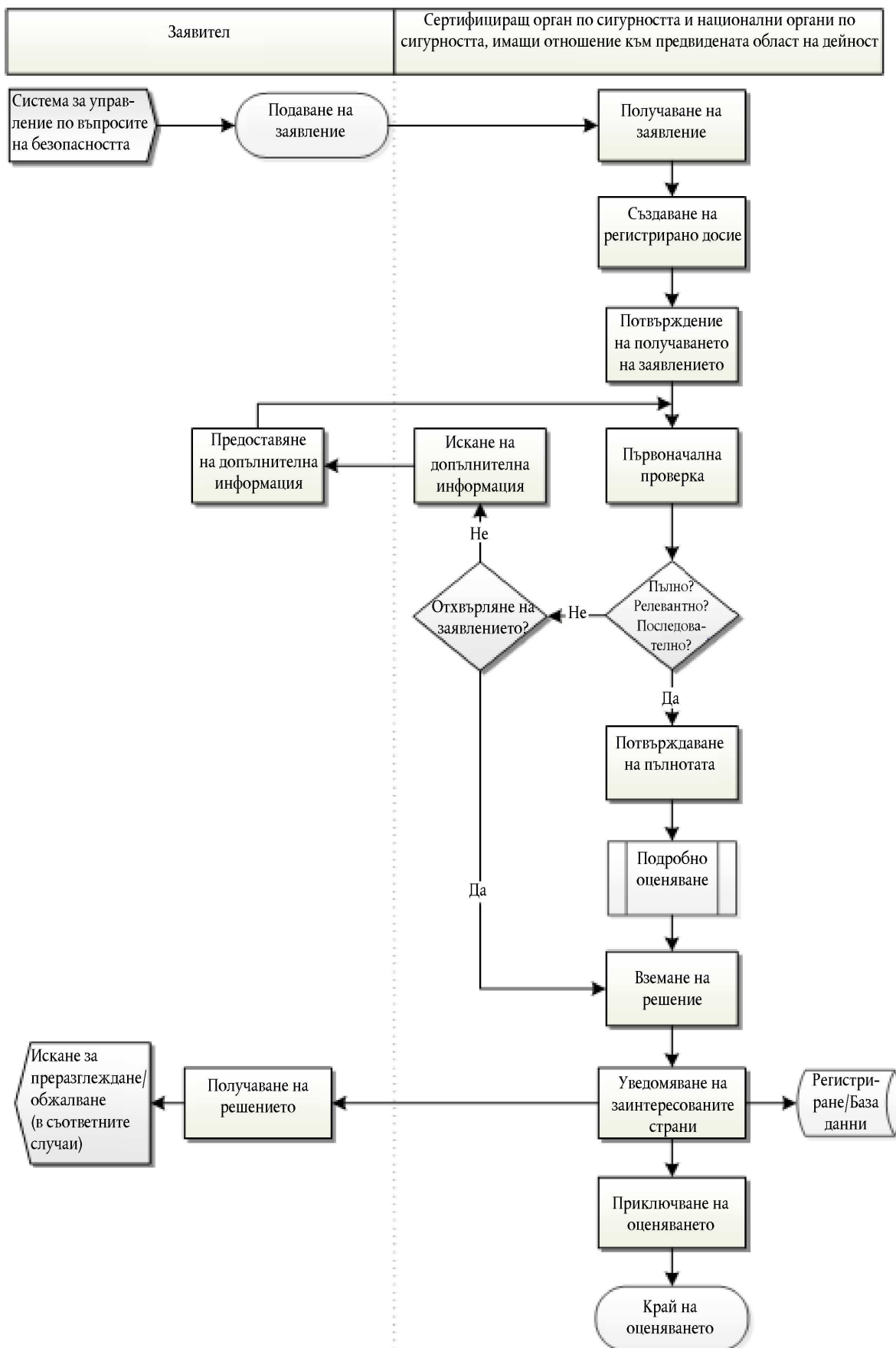
- 7.1. При поискване от заявителя единният сертификат за безопасност може да бъде подновен преди изтичането на неговия срок на валидност, за да се осигури непрекъснатост на валидността на сертифицирането.
- 7.2. В случай, че е подадено заявление за подновяване, сертифициращият орган по сигурността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва подробно да проверят промените на данните в сравнение с предходното заявление, както и да вземат предвид резултатите от предишни надзорни дейности по член 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/761, така че да приоритизират или да подберат съответните изисквания за системата за управление по въпросите на безопасността и нотифицираните национални правила, които да използват като основа за оценяване на заявлението за подновяване.

- 7.3. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да прилагат пропорционален подход за новото оценяване, въз основа на степента на предлаганите изменения.
8. СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО АКТУАЛИЗИРАНЕТО НА ЕДИНЕН СЕРТИФИКАТ ЗА БЕЗОПАСНОСТ
- 8.1. Единният сертификат трябва да бъде актуализиран в случай, че има предложена значителна промяна на типа или обхвата на дейността в съответствие с член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798, или в случай на разширяване на областта на дейност в съответствие с член 10, параграф 14 от посочената директива.
- 8.2. В случаите, при които железопътното предприятие, притежаващо единен сертификат за безопасност, смята да направи каквато и да е промяна, посочена в точка 8.1, то трябва да уведоми незабавно сертифициращия орган по безопасността.
- 8.3. След уведомяването от железопътното предприятие съгласно посоченото в точка 8.2, сертифициращият орган по безопасността трябва да направи следното:
- да провери дали промяната във връзка с което и да е потенциално приложение е ясно описана и дали са оценени потенциалните рискове за безопасността;
 - да обсъди със железопътното предприятие и с националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, необходимостта от актуализация на единния сертификат за безопасност.
- 8.4. Сертифициращият орган по безопасността, в координация със съответните национални органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, може да направи допълнителни запитвания към заявителя. В случаите, при които сертифициращият орган по сигурността се съгласи, че предлаганата промяна не е значителна, той трябва писмено да информира заявителя, че не се изисква актуализация на сертификата, като запази вписване за това решение в регистрираното досие.
- 8.5. В случай на заявление за актуализация сертифициращият орган и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да направят следното:
- подробно да проверят промените в данните в сравнение с предходното заявление, довело до издаването на текущия сертификат;
 - да разгледат резултатите от предишни надзорни дейности по член 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/761, и по-специално въпросите във връзка със способността на заявителя ефективно да въведе и следи своя процес на управление на промени;
 - да приоритизират или да подберат съответните изисквания за системата за управление по въпросите на безопасността и нотифицираните национални правила, за да могат да оценят заявлението за актуализация.
- 8.6. Сертифициращият орган по безопасността и националните органи по безопасността, имащи отношение към предвидената област на дейност, трябва да прилагат пропорционален подход за новото оценяване, въз основа на степента на предлаганите изменения.
- 8.7. Заявлението за актуализация на единен сертификат за безопасност, подадено до сертифициращия орган по безопасността, не може да води до удължаване на периода на валидност.
- 8.8. Ако условията, при които е издаден единният сертификат по безопасност трябва да бъдат променени без това да влияе върху типа, обхвата или областта на дейността, сертифициращият орган по сигурността решава по искане на заявителя дали е необходимо единният сертификат за безопасност да бъде изменен.
-

Допълнение

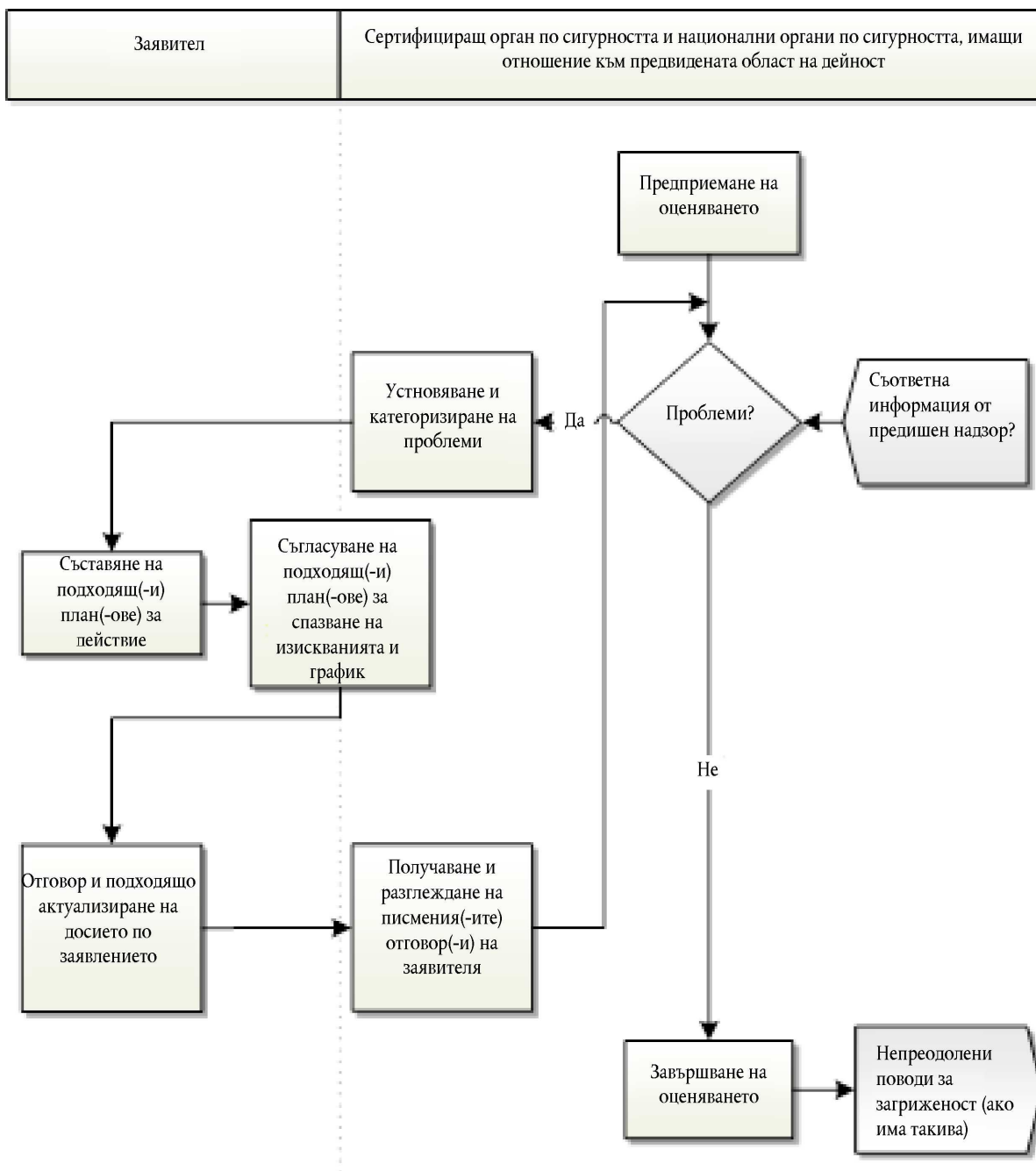
Процес на оценяване на безопасността

Фигура 1: Процес на оценяване на безопасността

Процес на подробно оценяване

Фигура 2: Процес на подробно оценяване

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдържание на единния сертификат за безопасност

Единният сертификат за безопасност, потвърждаващ приемането на системата на железопътното предприятие за управление по въпросите на безопасността, въведена от железопътното предприятие за изпълнение на специфичните изисквания, необходими за безопасна експлоатация по съответната мрежа в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798, както и на изискванията на действащото национално законодателство, трябва да съдържа следната информация:

1. **Европейски идентификационен номер (EIN) на единния сертификат за безопасност**
2. **Идентификационни данни за железопътното предприятие:**
 - 2.1. Юридическо наименование
 - 2.2. Национален регистрационен номер
 - 2.3. Номер по ДДС
3. **Идентификационни данни за сертифициращия орган по безопасността:**
 - 3.1. Организация
 - 3.2. Държава членка (в съответните случаи)
4. **Информация за сертификата:**
 - 4.1. Нов сертификат
 - 4.2. Подновен сертификат
 - 4.3. Актуализиран сертификат
 - 4.4. Европейски идентификационен номер (EIN) на предишния сертификат (само в случай на подновяване или актуализация)
 - 4.5. Начална и крайна дата на периода на валидност
 - 4.6. Тип на дейността ⁽¹⁾
 - 4.6.1. Пътнически транспорт, включително високоскоростни услуги
 - 4.6.2. Пътнически транспорт без високоскоростни услуги
 - 4.6.3. Товарен транспорт, включително превоз на опасни товари
 - 4.6.4. Товарен транспорт, не включващ превоз на опасни товари
 - 4.6.5. Само маневриране
 - 4.6.6. Други дейности ⁽¹⁾
5. **Приложимо национално законодателство ⁽¹⁾**
6. **Област на дейност ⁽¹⁾**
7. **Ограничения и условия за използване**
8. **Допълнителна информация**
9. **Дата на издаване и упълномощено лице, подписало сертификата/печат на съответния орган**

⁽¹⁾ За всяка държава членка, имаща отношение към предвидената област на дейност.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/764 НА КОМИСИЯТА**от 2 май 2018 година****относно таксите и възнагражденията, дължими на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз, и съответните условия за плащане****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/796 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 ⁽¹⁾, и по-специално член 80 от него,

като има предвид, че:

- (1) Приходите на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“) се състоят от вноски на Съюза и от такси и възнаграждения, заплащани от заявителите за разглеждането на заявления за сертификати, разрешения и решения за одобрение, а също и за разглеждане на жалби и за други услуги, предоставяни от Агенцията в съответствие с член 64 от Регламент (ЕС) 2016/796.
- (2) Дължимите на Агенцията такси и възнаграждения следва да се определят по прозрачен, справедлив и единен начин, по-специално с оглед постигане на тяхното опростяване. Те не следва да водят до налагане на излишни финансови тежести върху съответните предприятия и не следва да застрашават конкурентоспособността на европейския железопътен сектор.
- (3) При изчисляването на таксите и възнагражденията следва да се отчитат разходите за персонала, както и разходите за външни експерти, участващи в разглеждането на заявленията — когато са направени такива разходи. Следва да се отчитат също и разходите за поддържащите услуги и дейности, свързани с разглеждането на заявленията, както и всякакви други работни разходи, направени за предоставянето на тези услуги. Тези разходи следва да са свързани със съответните дейности и да са пропорционални на тях, както и да са недискриминационни.
- (4) Начисляваните от Агенцията такси и възнаграждения следва да покриват пълните разходи за предоставените от Агенцията услуги.
- (5) Времето, изразходвано от Агенцията за предоставянето на тези услуги, следва да се фактурира на базата на часова ставка, докато степента на зрелост на системата даде възможност за режим с фиксиран размер на заплащането. Таксите и възнагражденията за Агенцията следва да се определят в такъв размер, че да се избягва формиране на дефицит или значително натрупване на излишък, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/796.
- (6) Дължимите суми не следва да зависят от мястото, където е установен заявителят, или от използвания в заявлението език. Поради това разходите за превод и пътните разноски, направени във връзка с частта от съответното заявление, която се разглежда от Агенцията, следва да бъдат агрегирани и равномерно разпределяни между всички заявления.
- (7) Таксите и възнагражденията следва да бъдат определени по такъв начин, че да са съобразени със специфичните потребности на малките и средните предприятия. Предприятията следва да имат възможност при необходимост да разпределят плащанията на няколко вноски.
- (8) Заявителите имат право на обжалване по въпросите в рамките на Регламент (ЕС) 2016/796 и би трябвало да могат да търсят удовлетворение и да упражняват това свое право по отношение на решенията на Агенцията. Следователно плащането на такси и възнаграждения заради обжалване на решения на Агенцията не би трябвало да е предварително условие за допускането на жалба. Такси и възнаграждения следва да се начисляват за разглеждането на жалби само ако жалбата е отхвърлена.
- (9) В съответствие с практиката за добро проектно управление, заявителят следва да има възможността да поиска прогнозна оценка на разходите. Заявителят следва да бъде информиран, доколкото това е възможно, за вероятния размер на сумата, която следва да плати, и за начина, по който следва да бъде направено плащането. Следва да бъдат определени срокове за плащането на такси и възнаграждения.
- (10) Информацията относно определените с настоящия регламент такси и възнаграждения следва да е публично достъпна. Всякакви евентуални бъдещи преразглеждания на начисляваните от Агенцията такси следва да се базират на прозрачна оценка на разходите на Агенцията и на съответните разходи за задачите, изпълнявани от националните органи по безопасността.
- (11) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета, учреден съгласно член 81 от Регламент (ЕС) 2016/796,

⁽¹⁾ OBL 138, 26.5.2016 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се установяват таксите и възнагражденията, дължими на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“) за разглеждане на заявленията по членове 14, 20, 21 и 22 от Регламент (ЕС) 2016/796, както и за предоставяне на други услуги в съответствие с целите, за които е създадена Агенцията. В него са посочени също методът, който трябва да се използва за изчисляването на тези такси и възнаграждения, както и условията за плащане.
2. С настоящия регламент се определят също процедури за осигуряване на прозрачност, недискриминация, както и на други основни принципи на европейското право във връзка със заплащането на националните органи по безопасността (НОБ) за разглеждане на националната част от заявленията, за които отговаря Агенцията съгласно членове 14, 20 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/796.
3. Настоящият регламент не се отнася за таксите и възнагражденията, начислявани във връзка със следните дейности на националните органи по безопасността:
 - а) разглеждане на заявления за единни сертификати за безопасност съгласно член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798 ⁽¹⁾ и съответната предварителна процедура, предвидена в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763 ⁽²⁾,
 - б) разглеждане на заявления за искане на разрешения за пускане на железопътни возила на пазара или на разрешения за тип железопътни возила съгласно член 21, параграф 8 и член 24, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/797 ⁽³⁾ и съответната предварителна процедура, предвидена в Регламент за изпълнение на Комисията (ЕС) 2018/545 ⁽⁴⁾;
 - в) издаване на становище по искане за одобряване на разположено по железопътната линия оборудване в рамките на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) в съответствие с последната алинея на член 19, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/797.
 - г) издаване на временни разрешения за изпитвания по железопътната мрежа съгласно член 21, параграфи 3 и 5 от Директива (ЕС) 2016/797.

Член 2

Видове такси и възнаграждения

1. Агенцията начислява такси за разглеждането на заявления, включително за издаването на прогнозни оценки, както и в случай че дадено заявление бъде оттеглено от заявителя, или ако Агенцията измени дадено решение. Агенцията може също да начислява такси, когато отменя по-ранно решение поради неспазване на изискванията от страна на притежателя на дадено разрешение или сертификат.
2. Заявленията по параграф 1 включват заявления за:
 - а) разрешения за пускане на железопътни возила на пазара или разрешения за тип железопътни возила съгласно членове 20 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/796;
 - б) единни сертификати за безопасност съгласно член 14 от Регламент (ЕС) 2016/796;
 - в) решения за одобрение на съответствието с изискванията за оперативна съвместимост съгласно съответната ТСОС на технически решения на разположено по железопътната линия оборудване в рамките на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS), съгласно член 22 от Регламент (ЕС) 2016/796;
 - г) жалби по член 58 от Регламент (ЕС) 2016/796, в съответствие с член 7 от настоящия регламент.
3. Агенцията начислява възнаграждения за предоставянето на различни от посочените в параграф 1 услуги, поискани от заявител или от всяко друго лице. По-специално, тя начислява възнаграждения за провеждането на предварителна процедура, предвидена в Регламент (ЕС) 2018/545 и в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763.
4. Агенцията трябва да публикува списък на тези услуги на своя уебсайт.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763 на Комисията от 9 април 2018 г. за определяне на практически разпоредби относно издаването на единни сертификати за безопасност на железопътни предприятия съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 653/2007 на Комисията (вж. стр. 49 от настоящия брой на Официален вестник).

⁽³⁾ Директива (ЕС) 2016/797 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 44).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/545 на Комисията от 4 април 2018 г. за определяне на практически разпоредби относно процеса на разрешаване на железопътни возила и на типове железопътни возила в съответствие с Директива (ЕС) 2016/797 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 90, 6.4.2018 г., стр. 66).

Член 3

Изчисляване на таксите и възнагражденията

1. Размерът на таксите и възнагражденията се изчислява като сбор от следните елементи:
 - а) броя на часовете, изразходвани от служители на Агенцията и външни експерти за разглеждане на заявлението, умножен по часовата ставка на Агенцията; и
 - б) съответните разходи на националните органи по безопасността, направени за разглеждане на националната част на заявлението.
2. Размерът на часовата ставка, прилагана от Агенцията за целите по параграф 1, буква а), е 130 евро.

Член 4

Прогнозни оценки на таксите и възнагражденията

1. Агенцията издава по искане на заявителя необвързваща прогнозна оценка за размера на таксите и възнагражденията във връзка с дадено заявление или искане за услуги и предоставя информация за това кога ще бъдат издадени фактури.

Националните органи по безопасността, участващи в разглеждането на заявлението, предоставят на Агенцията необвързваща прогнозна оценка за своите разходи, посочени в член 3, параграф 1, буква б), които да бъдат включени в издаваната от Агенцията прогнозна оценка.

2. По време на разглеждането на заявлението Агенцията и националните органи по безопасността контролират своите разходи. По искане на заявителя Агенцията го уведомява, в случай че възникне риск разходите да надхвърлят прогнозната оценка с повече от 15 %.
3. Когато разглеждането на дадено заявление или услуга продължава повече от една година, заявителят може да поиска нова прогнозна оценка.
4. Когато са поискани прогнозни оценки и всякакво тяхно преразглеждане, крайните срокове, посочени в член 19, параграф 4 и член 21, параграф 6 от Директива (ЕС) 2016/797 и в член 10, параграф 6 от Директива (ЕС) 2016/798, може да се преустановят най-много за десет работни дни.

Член 5

Условия за плащане

1. Агенцията издава фактура за дължимите такси и възнаграждения в рамките на 30 календарни дни от:
 - а) датата на решението на Агенцията или на Апелативния съвет; или
 - б) датата, когато е завършена предоставяната услуга; или
 - в) датата на оттегляне на дадено заявление; или
 - г) датата на всяко друго събитие, водещо до спиране на разглеждането на дадено заявление.
2. Във фактурата трябва да бъдат посочени подробно:
 - а) броят на изразходваните от Агенцията часове; и
 - б) когато е приложимо — разходите, начислени от съответния национален орган по безопасността. Тези данни трябва да бъдат посочени конкретно за задачата и изразходваното време или под формата на фиксирани суми, прилагани за разглеждането на националната част от заявлението.
3. Най-късно когато това бъде поискано от Агенцията, националните органи по безопасността трябва да предоставят на Агенцията отчет за разходите за техния принос, които да бъдат включени в издадената от Агенцията фактура. В отчета за разходите трябва да бъде подробно посочено как те са изчислени.
4. Сумите на таксите и възнагражденията се определят и се заплащат в евро.
5. Агенцията уведомява заявителите за решението си и издава фактура чрез системата за обслужване на едно гише по член 12 от Регламент (ЕС) 2016/796.
6. Агенцията може да фактурира междинни суми на всеки 6 месеца.
7. Заплащането на таксите и възнагражденията се прави чрез банков превод по банковата сметка на Агенцията, посочена за тази цел.
8. Заявителите трябва да извършват плащането по такъв начин, включително като поемат евентуални банкови такси във връзка с плащането, че Агенцията да получи дължимите ѝ суми в рамките на 60 календарни дни от датата на известяването на фактурата.

9. В случаите, при които заявителят е малко или средно предприятие, Агенцията взема под внимание искания за удължаване в разумни граници на срока за плащане, както и за плащане чрез вноски.

За целите на настоящия регламент понятието малко или средно предприятие означава предприятие, в което работят по-малко от 250 служители и чийто годишен оборот не надхвърля 50 милиона евро, или чийто общ годишен баланс не надхвърля 43 милиона евро.

10. Националните органи по безопасността получават възстановяване на направените от тях разходи за разглеждане на националната част от заявленията в рамките на сроковете, посочени в параграф 8 и параграф 9.

Член 6

Неизпълнение на плащане

1. Когато Агенцията не получи плащане в рамките на сроковете, посочени в член 5, параграфи 8 и 9, тя може да начисли лихва за всеки допълнителен календарен ден до получаването на плащането и да приложи правилата относно събирането по член 80 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

2. Лихвеният процент е процентът, прилаган от Европейската централна банка по отношение на нейните основни операции за рефинансиране, който се публикува в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз* и е в сила на първия календарен ден от месеца, в който попада падежът, увеличен с осем процентни пункта.

3. Когато Агенцията разполага с доказателства, че финансовият капацитет на заявителя е застрашен, тя може да отхвърли дадено заявление, освен ако заявителят представи банкова гаранция или обезпечен депозит.

4. Агенцията може да отхвърли ново заявление, в случай че заявителят не е изпълнил свои предишни платежни задължения във връзка с изпълнени от Агенцията предишни дейности по издаване на разрешение, сертифициране и одобряване или по предоставени услуги, освен ако заявителят заплати дължимите неуредени суми за тези изпълнени дейности — по издаване на разрешение, сертифициране и одобряване или по предоставени услуги.

5. Агенцията предприема подходящи правни действия, за да осигури цялостното заплащане на издадените фактури. Във връзка с това националните органи по безопасността, издали отчет за подлежащи на възстановяване разходи, я подпомагат при този процес.

Член 7

Обжалване и такси за обжалване

1. Агенцията начислява такса за всяко отхвърлено или оттеплено обжалване.

2. Размерът на таксата за обжалване е равен на по-малката от следните суми: 10 000 евро или сумата, начислена за решението, срещу което е подадена жалба.

3. Регистраторът на Апелативния съвет уведомява жалбоподателя за условията за плащане. Жалбоподателят разполага с 30 календарни дни да извърши плащането, считано от датата на известяването на фактурата.

4. Заявителят може да обжалва фактурираните такси и възнаграждения пред Апелативния съвет.

Член 8

Публикуване и преразглеждане на ставките

1. Агенцията публикува на своя уебсайт часовата си ставка по член 3.

2. Националните органи по безопасността трябва да публикуват ставките, свързани с определянето на разходите, начислявани на Агенцията съгласно член 3, параграф 1, буква б). В случаите, при които даден национален орган по безопасността прилага фиксирана сума, той трябва да посочи за кой случай на разрешаване и сертифициране се прилага тази фиксирана сума.

3. На уебсайта на Агенцията трябва да бъде дадена препратка към тази информация.

4. Агенцията включва в годишния си доклад по член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/796 информация относно елементите, на които се базира определянето на часовата ставка, финансовите резултати и съответните прогнозни оценки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

Член 9

Процедури на агенцията

1. С оглед разграничаване на приходите от и разходите за дейностите, които са предмет на таксите и възнагражденията по член 1, параграф 1, Агенцията:

- а) получава и държи приходите, генерирани от таксите и възнагражденията, в отделна банкова сметка;
- б) отчита на годишна база общите приходи и разходи, произтичащи от дейностите, които са предмет на такси и възнаграждения, както и структурата на и резултатите от разходите (cost structure and performance).

2. Ако в края на финансовата година общите приходи от такси и възнаграждения надхвърлят общите разходи, които са предмет на такси и възнаграждения, излишъкът се съхранява като бюджетен резерв и се използва за операции по отношение на излишъците или дефицитите в съответствие с финансовия правилник на Агенцията.

3. Необходимо е да бъде осигурена устойчивост на приходите от дейностите, които са предмет на такси и възнаграждения.

Член 10

Оценяване и преразглеждане

1. Режимът на таксите и възнагражденията подлежи на оценяване, провеждащо се веднъж във всяка финансова година. Това оценяване трябва да се базира на предишните финансови резултати на Агенцията и на нейната прогнозна оценка за разходите и приходите. То трябва да е свързано също с Единния програмен документ на Агенцията.

2. При необходимост Комисията преразглежда таксите и възнагражденията въз основа на оценката на финансовите резултати и прогнозните данни на Агенцията.

3. Във връзка с информацията, предоставяна от Агенцията в нейния годишен доклад по член 8, настоящият регламент ще бъде преразгледан най-късно до 16 юни 2022 г., с оглед на постепенно въвеждане на фиксирани такси.

Член 11

Преходни разпоредби

В случаите по член 55, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/545 и член 15, параграф 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/763 работата, изпълнена преди подаването на заявлението в Агенцията, не се покрива с такси и възнаграждения по настоящия регламент и е предмет на националното законодателство.

Член 12

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент се прилага от 16 февруари 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 май 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/765 НА КОМИСИЯТА**от 23 май 2018 година****за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 по отношение на датата на внасяне на склад на обезмасленото мляко на прах, продавано чрез тръжна процедура**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1240 на Комисията от 18 май 2016 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на публичната интервенция и помощта за частно складиране ⁽²⁾, и по-специално член 28 от него,

като има предвид, че:

- (1) С цел определяне на количествата обезмаслено мляко на прах, обхванати от тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията ⁽³⁾, в член 1 от посочения регламент е установен срокът, преди който обезмасленото мляко на прах трябва да е постъпило за публично съхранение.
- (2) Като се има предвид настоящата ситуация на пазара на мляко и млечни продукти по отношение на възстановяването на цените и предвид високото ниво на интервенционните запаси, е целесъобразно допълнителен обем на обезмаслено мляко на прах да се предложи за продажба, като за целта се промени датата на внасяне на склад.
- (3) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 следва да бъде съответно изменен.
- (4) За да може обезмасленото мляко на прах незабавно да бъде на разположение за продажба, настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 датата „1 май 2016 г.“ се заменя с „1 юни 2016 г.“.

*Член 2*Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 23 май 2018 година.

За Комисията,
от името на председателя,
Phil HOGAN
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.⁽²⁾ ОВ L 206, 30.7.2016 г., стр. 71.⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията от 25 ноември 2016 г. за откриване на тръжна процедура за продажба на обезмаслено мляко на прах (ОВ L 321, 29.11.2016 г., стр. 45).

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/766 НА КОМИСИЯТА**от 23 май 2018 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 1484/95 по отношение на определянето на представителните цени в секторите на птичето месо и яйцата, както и за яйчния албумин**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 183, буква б) от него,като взе предвид Регламент (ЕС) № 510/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за определяне на търговския режим, приложим за някои стоки, получени от преработката на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1216/2009 и (ЕО) № 614/2009 на Съвета ⁽²⁾, и по-специално член 5, параграф 6, буква а) от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията ⁽³⁾ се определят правилата за прилагане на системата на допълнителни вносни мита, заедно с представителните цени в секторите на птичето месо и яйцата, както и за яйчния албумин.
- (2) Редовната проверка на данните, на които се основава определянето на представителните цени за продуктите от секторите на птичето месо и яйцата, както и за яйчния албумин, показва, че се налага да бъдат променени представителните цени при внос на някои продукти, като се има предвид разликата в цените в зависимост от произхода.
- (3) Поради това Регламент (ЕО) № 1484/95 следва да бъде изменен.
- (4) С оглед на необходимостта да се осигури възможно най-бързото прилагане на тази мярка след предоставянето на актуализираните данни, е целесъобразно настоящият регламент да влезе в сила в деня на публикуването му,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение I към Регламент (ЕО) № 1484/95 се заменя с текста на приложението към настоящия регламент.

*Член 2*Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 23 май 2018 година.

*За Комисията,**от името на председателя,*

Jerzy PLEWA

*Генерален директор**Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“*⁽¹⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.⁽²⁾ ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 1.⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията от 28 юни 1995 г. относно определяне на подробни правила за прилагане на системата на допълнителни вносни мита и относно фиксиране на представителни цени в секторите птиче месо и яйца и за яйчен албумин, и за отмяна на Регламент № 163/67/ЕИО (ОВ L 145, 29.6.1995 г., стр. 47).

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Код по КН	Описание на стоките	Представителна цена (EUR/100 kg)	Обезпечение по член 3 (EUR/100 kg)	Произход ⁽¹⁾
0207 12 10	Неразфасовани замразени „пилета 70 %“	105,7	0	AR
0207 12 90	Неразфасовани замразени „пилета 65 %“	127,4	0	AR
		126,2	0	BR
0207 14 10	Обезкостени замразени разфасовки от петли или кокошки	247,1	16	AR
		242,0	17	BR
		328,9	0	CL
		239,5	18	TH
0207 27 10	Обезкостени замразени разфасовки от пуйки	325,2	0	BR
		310,1	0	CL
0408 91 80	Яйца без черупки, сушени	475,7	0	AR
1602 32 11	Пригответени храни от петли или кокошки без топлинна обработка	243,7	13	BR

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите съгласно Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7).“

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС, Евратом) 2018/767 НА СЪВЕТА

от 22 май 2018 година

за определяне на периода за деветите преки всеобщи избори на представители в Европейския парламент

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез преки всеобщи избори от 20 септември 1976 г. ⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 2, втора алинея от него,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 78/639/Евратом, ЕОВС, ЕИО ⁽³⁾ Съветът определи периода за първите преки всеобщи избори на представители в Европейския парламент от 7 до 10 юни 1979 г.
- (2) Провеждането на деветите избори през съответния период на 2019 г. се оказва невъзможно.
- (3) Ето защо следва да се определи друг избран период,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Периодът, посочен в член 10, параграф 1 от Акта от 20 септември 1976 г., относно преките всеобщи избори на членове на Европейския парламент, за деветите избори е от 23 до 26 май 2019 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 22 май 2018 година.

За Съвета
Председател
К. ВЪЛЧЕВ

⁽¹⁾ ОВ L 278, 8.10.1976 г., стр. 5.

⁽²⁾ Становище от 18 април 2018 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Решение 78/639/Евратом, ЕОВС, ЕИО от 25 юли 1978 г. за определяне на периода за първите преки всеобщи избори на представители в Европейския парламент (ОВ L 205, 29.7.1978 г., стр. 75).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/768 НА СЪВЕТА**от 22 май 2018 година**

за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на 55-ата сесия на Комисията от експерти по превоза на опасни товари към Междуправителствената организация за международни железопътни превози по отношение на някои изменения на притурка С към Конвенцията за международни железопътни превози

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът се присъедини към Конвенцията за международни железопътни превози от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г. (Конвенцията „COTIF“), по силата на Решение 2013/103/ЕС на Съвета ⁽¹⁾.
- (2) Всички държави членки с изключение на Кипър и Малта са договарящи страни на Конвенцията COTIF, и я прилагат.
- (3) По силата на член 13, параграф 1, буква г) и член 33, параграф 5 от Конвенцията COTIF Комисията от експерти по превоза на опасни товари („Комисията от експерти по RID“) към Междуправителствената организация за международни железопътни превози („ОТИФ“) може да изменя приложението към притурка С към Конвенцията COTIF, а именно Правилника за международния железопътен превоз на опасни товари („RID“).
- (4) В Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, посредством позоваване на RID, се определят разпоредбите относно превоза на опасни товари с автомобилен, железопътен и вътрешноводен транспорт в рамките на държавите членки или между тях.
- (5) С цел да се адаптира приложението към RID към техническия и научния напредък, е от основно значение Комисията от експерти по RID да приеме изменения относно техническите стандарти или единни технически предписания. Целта на тези изменения е да се осигури безопасен и ефикасен превоз на опасни товари, като се отчете научният и техническият напредък в сектора, както и разработването на нови вещества и изделия, чиито превоз представлява опасност.
- (6) Комитетът по превоза на опасни товари, създаден съгласно Директива 2008/68/ЕО, извърши предварително обсъждане на предложените изменения.
- (7) На 55-ата си сесия на 30 май 2018 г. Комисията от експерти по RID предстои да приеме решение относно измененията на RID.
- (8) Целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в Комисията от експерти по RID, тъй като решението, прието от тази комисия, ще бъде обвързващо за Съюза.
- (9) Позицията на Съюза на 55-ата сесия на Комисията от експерти по RID следва да се основава на приложението към настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на 55-ата сесия на Комисията от експерти по RID в рамките на Конвенцията за международни железопътни превози от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., е определена в приложението към настоящото решение.

⁽¹⁾ Решение 2013/103/ЕС на Съвета от 16 юни 2011 г. за подписване и сключване на Споразумение между Европейския съюз и Междуправителствената организация за международни железопътни превози за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г. (ОВ L 51, 23.2.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

Внасянето на незначителни промени в документите, посочени в приложението към настоящото решение, може да бъде договаряно от представителите на Съюза в Комисията от експерти по RID, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

Член 2

След като бъде прието, решението на Комисията от експерти по RID се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* като се посочва датата на влизането му в сила.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 май 2018 година.

За Съвета
Председател
К. ВЪЛЧЕВ

ПРИЛОЖЕНИЕ

Предложение	Референтен документ	Въпрос	Коментари	Позиция на Съюза
1	OTIF/RID/CE/GTP/2017/1	Идентификационен номер на опасността за номера на ООН 3166 и 3171	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията се приемат
2	OTIF/RID/CE/GTP/2017/3	Превоз на опасни товари като ръчен багаж или регистриран багаж	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Изменението се приема
3	OTIF/RID/CE/GTP/2017/5	102-ро заседание на Работна група 15 (Женева, 8—12 май 2017 г.)	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
4	OTIF/RID/CE/GTP/2017/7/Rev.1	Проектен списък с поправки № 2 към изданието на RID от 2017 г.	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
5	OTIF/RID/CE/GTP/2017/8	Неофициална работна група по въпросите на контролните списъци за пълнене и изпразване на вагон-цистерни за втечен газ (Флоренция, 11—13 юли 2017 г.)	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
6	OTIF/RID/CE/GTP/2017/15	Консолидирани текстове, приети на съвместните заседания през 2016 г. и 2017 г. и от Постоянната работна група към Комисията от експерти по RID през ноември 2016 г.	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
7	същото	Изменения, оставени за допълнително проучване от Постоянната работна група	—	—
8	същото	Изменения, изискващи общо становище на съвместното заседание ИКЕ на ООН — OTIF	Ефикасният интермодален транспорт трябва да бъде улеснен	Измененията, препоръчани на съвместното заседание, се приемат
9	OTIF/RID/CE/GTP/2017/INF.8	Дублирани тирета в т. 4.3.3.5	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
10	OTIF/RID/CE/GTP/2017/INF.10	Преходни разпоредби	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
11	OTIF/RID/CE/GTP/2017/INF.12	Предложено изменение на т. 2.1.3.5.5 в док. OTIF/RID/CE/GTP/2017/15	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат
12	OTIF/RID/CE/GTP/2017/INF.16	103-та сесия на Работна група 15 (Женева, 6—10 ноември 2017 г.)	Технически консенсус в Постоянната работна група към OTIF за приемане на изменен текст	Измененията, преработени от Постоянната работна група, се приемат

РЕШЕНИЕ (ЕС, Евратом) 2018/769 НА СЪВЕТА**от 22 май 2018 година****за назначаване на трима членове, предложени от Кралство Нидерландия, в Европейския икономически и социален комитет**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 302 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а от него,

като взе предвид предложението на правителството на Нидерландия,

като взе предвид становището на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 18 септември 2015 г. и 1 октомври 2015 г. Съветът прие решения (ЕС, Евратом) 2015/1600 ⁽¹⁾ и (ЕС, Евратом) 2015/1790 ⁽²⁾ за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г.
- (2) След изтичането на мандата на г-н Dirk WESTENDORP, г-н Jan SIMONS и г-н Joost VAN IERSEL се освободиха три места за членове на Европейския икономически и социален комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се за членове на Европейския икономически и социален комитет за остатъка от мандата, а именно до 20 септември 2020 г.:

- г-н А.Р. August MESKER, *Member Supervisory Council and Member Financial Audit Committee at Hivos*,
- г-н R.A.C. René BLIJLEVENS, *Secretary of the Foundation for Sustainable (Micro) Pensions in Developing Countries*,
- г-н T.J.M. Thom VAN MIERLO, *former senior consumer affairs officer and secretary self-regulation dialogue at the Social Economic Council*.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 май 2018 година.

За Съвета
Председател
К. ВЪЛЧЕВ

⁽¹⁾ Решение (ЕС, Евратом) 2015/1600 на Съвета от 18 септември 2015 г. за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г. (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 53).

⁽²⁾ Решение (ЕС, Евратом) 2015/1790 на Съвета от 1 октомври 2015 г. за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2015 г. до 20 септември 2020 г. (ОВ L 260, 7.10.2015 г., стр. 23).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/770 НА СЪВЕТА**от 22 май 2018 година****за назначаване на заместник-член, предложен от Кралство Испания, в Комитета на регионите**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Испания,

като има предвид, че:

- (1) На 26 януари 2015 г., 5 февруари 2015 г. и 23 юни 2015 г. Съветът прие решения (ЕС) 2015/116 ⁽¹⁾, (ЕС) 2015/190 ⁽²⁾ и (ЕС) 2015/994 ⁽³⁾ за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2015 г. до 25 януари 2020 г. На 9 октомври 2015 г. с Решение (ЕС) 2015/1915 на Съвета ⁽⁴⁾ г-н Marc PONS i PONS замени г-н Esteban MAS PORTELL в качеството му на заместник-член. На 9 юни 2016 г. с Решение (ЕС) 2016/991 на Съвета ⁽⁵⁾ г-жа Pilar COSTA i SERRA замени г-н Marc PONS i PONS в качеството му на заместник-член.
- (2) След изтичането на мандата на г-жа Pilar COSTA i SERRA като заместник-член в Комитета на регионите, се освободи едно място за заместник-член на Комитета на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначава се за заместник-член в Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2020 г.:

— г-н Josep Enric CLAVEROL i FLORIT, *Director General de Relaciones Institucionales y Acción Exterior del Gobierno de las Illes Balears*.**Член 2**

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 май 2018 година.

За Съвета
Председател
К. ВЪЛЧЕВ

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/116 на Съвета от 26 януари 2015 г. за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2015 г. до 25 януари 2020 г. (ОВ L 20, 27.1.2015 г., стр. 42).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/190 на Съвета от 5 февруари 2015 г. за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2015 г. до 25 януари 2020 г. (ОВ L 31, 7.2.2015 г., стр. 25).

⁽³⁾ Решение (ЕС) 2015/994 на Съвета от 23 юни 2015 г. за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2015 г. до 25 януари 2020 г. (ОВ L 159, 25.6.2015 г., стр. 70).

⁽⁴⁾ Решение (ЕС) 2015/1915 на Съвета от 9 октомври 2015 г. за назначаване на двама членове от Испания и трима заместник-членове от Испания в Комитета на регионите (ОВ L 280, 24.10.2015 г., стр. 26).

⁽⁵⁾ Решение (ЕС) 2016/991 на Съвета от 9 юни 2016 г. за назначаване на заместник-член, предложен от Кралство Испания, в Комитета на регионите (ОВ L 162, 21.6.2016 г., стр. 14).

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/771 НА КОМИСИЯТА**от 25 януари 2018 година****относно приложимата система за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели на осигурителните устройства, използвани при строежи и предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина, съгласно Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 28 и член 60, буква з) от него,

като има предвид, че:

- (1) Не съществува подходящо решение за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели на осигурителните устройства, използвани при строежи и предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина („осигурителни устройства“). Поради това е необходимо да се определи коя система за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели се прилага към осигурителните устройства.
- (2) Като се взема предвид, че осигурителните устройства са предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина, е целесъобразно да се избере система за оценяване и проверка на постоянството на експлоатационните показатели, която да включва непрекъснат надзор и оценяване на производствения контрол в обекта на производителя и изпитване на образци в рамките на одит, които се взимат от нотифицирания орган за сертифициране на продукта в производствения обект или в обектите на производителя за съхранение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Настоящото решение се прилага към осигурителните устройства, използвани при строежи и предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина.

Член 2

Осигурителните устройства, посочени в член 1, се оценяват и проверяват за постоянство на експлоатационните показатели по отношение на техните съществени характеристики в съответствие със системата посочена в приложението.

Член 3Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 януари 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ OBL 88, 4.4.2011 г., стр. 5.

ПРИЛОЖЕНИЕ

СИСТЕМА ЗА ОЦЕНЯВАНЕ И ПРОВЕРКА НА ПОСТОЯНСТВОТО НА ЕКСПЛОАТАЦИОННИТЕ ПОКАЗАТЕЛИ

Продукти и предназначение	Съществени характеристики	Приложима система
Осигурителни устройства, използвани при строежи и предназначени за предотвратяване на падането на лица от височина или за спиране на падането от височина	За всички съществени характеристики	1+

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG